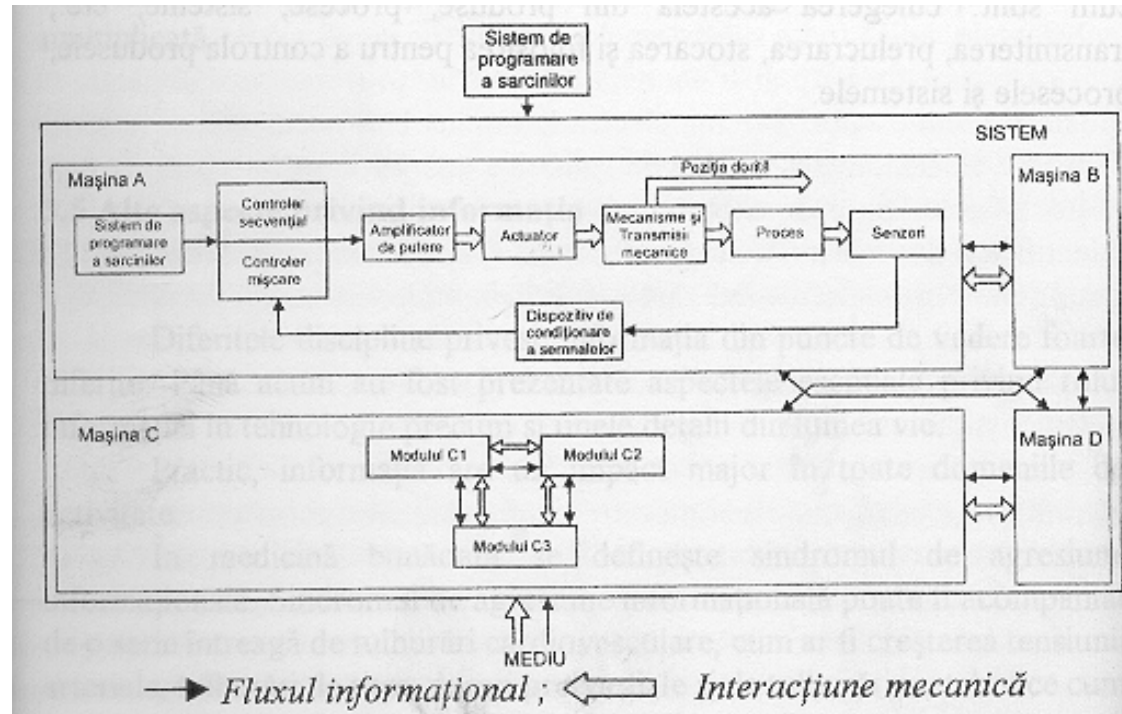

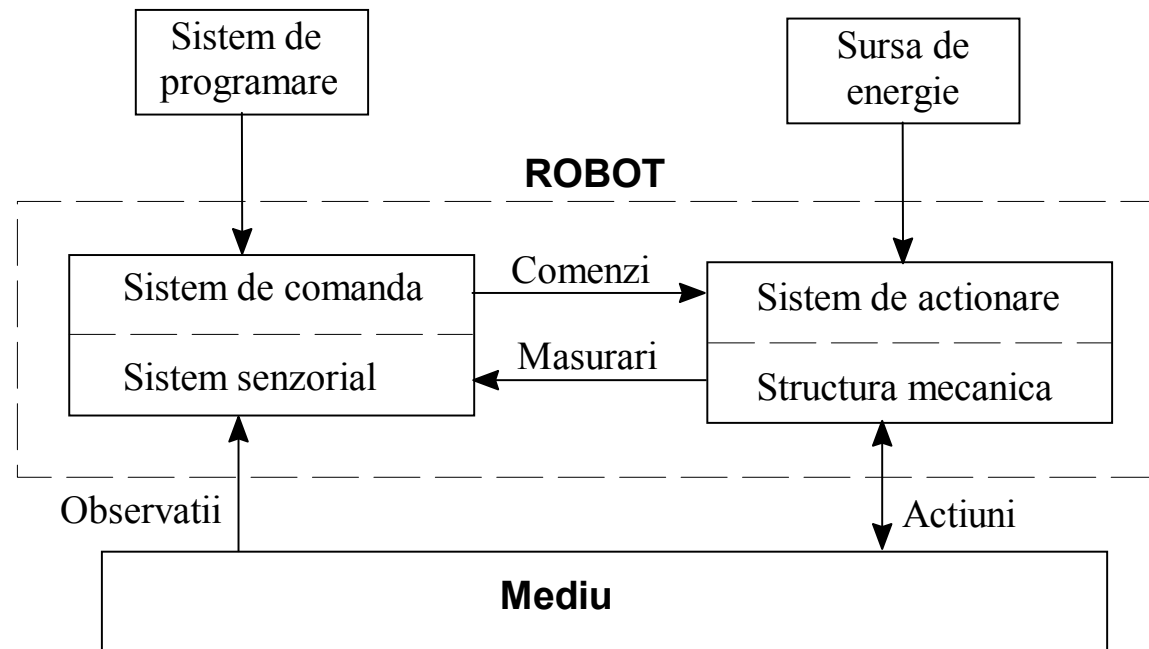
STRUCTURA HARDWARE A UNUI SISTEM MECATRONIC

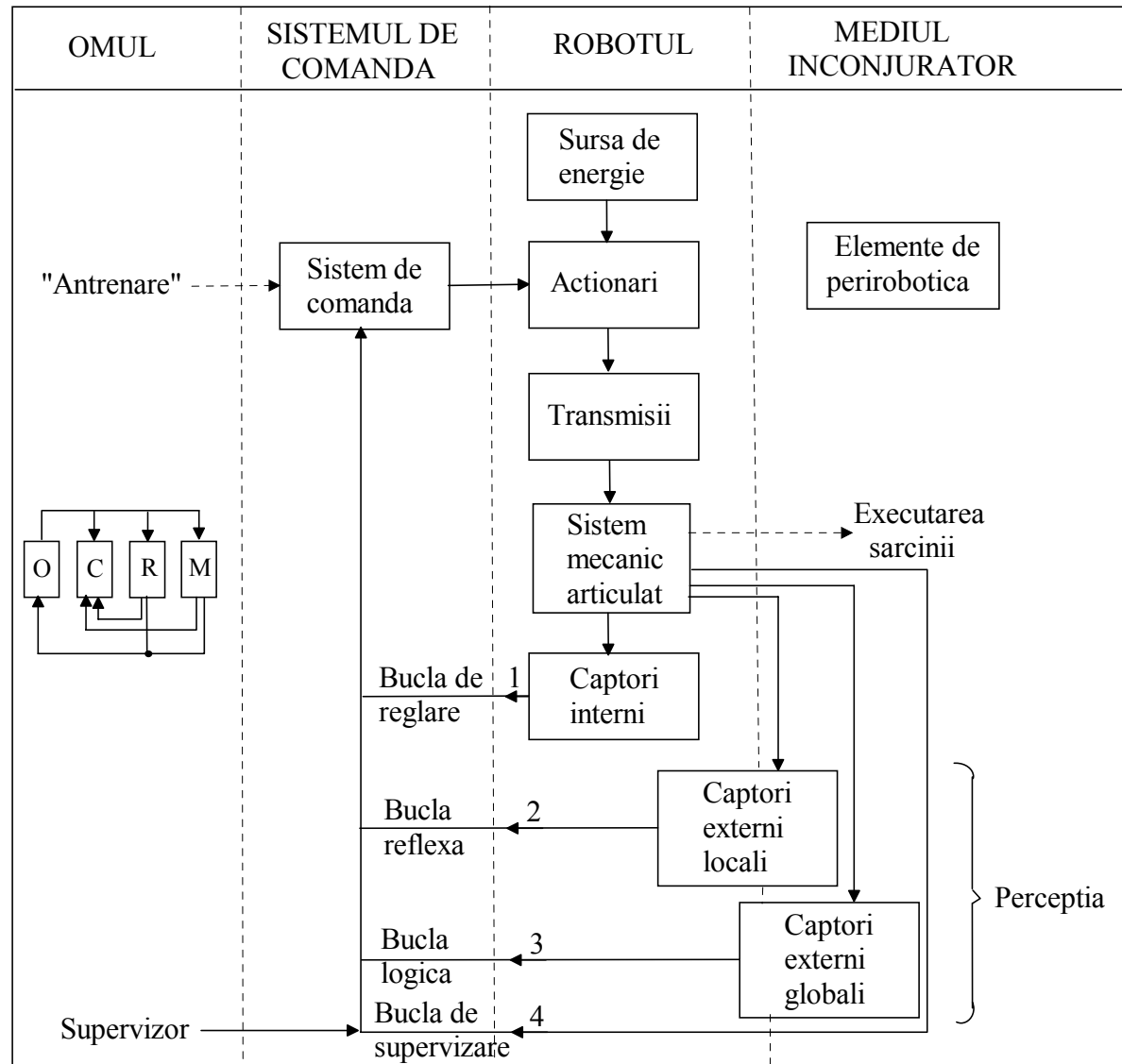
- **Sistemul de programare a sarcinilor** – Constituit din Microprocesor sau Microcontroler (generează mișcările dorite și secvențele acestora, în concordanță cu cerințele sau comenzile transmise).
- **Controlerul de secvențe și mișcare** – compară parametrii curenti ai mișcării cu cei impuși și realizează corecturile necesare.
- **Amplificatorul de putere** – amplifică semnalul în concordanță cu cerințele actuatorului.
- **Actuatorul** – transformă semnalul corectat în semnal de intrare (moment, forță, viteză) în acord cu cerințele procesului.
- **Mecanismele și transmisiile mecanice** – realizează adaptarea parametrilor actuatorului la cerințele impuse de procesul tehnologic.
- **Senzorii** – prelucrează informații privind parametrii procesului și transmit semnale corespunzătoare controlerului mișcării.
- **Dispozitivul de condiționare a semnalelor** – Filtre, amplificatoare etc. care prelucrează semnalele în concordanță cu cerințele impuse de intrarea în controlerul mișcării.

OBS: funcție de natura sistemului, modulele pot fi combinate mai multe într-un singur element iar structura acestora este influențată în permanență de progresele tehnice

Schema structurală a unui robot

Fără a pierde din generalitate, schema de mai sus poate fi modificată și prezentată ca în continuare, astfel încât să fie puse mai bine în evidență subsistemele funcționale.

Legenda: O - Om; R - Robot;
C - Sistem de comanda; M - Mediul inconjurator;

SISTEMUL DE ACȚIONARE AL ROBOȚILOR

Rol - de a realiza deplasarea dispozitivului de prehensiune și a obiectului de manipulat pe o traiectorie, pe baza semnalelor furnizate de sistemele de comandă (SCR) și a energiei furnizate de o sursă

Alegerea sistemului de acționare:

- clasa de operații și mediul de lucru;
- viteza de deplasare;
- precizia de poziționare;
- capacitatea de manipulare;
- spațiul de lucru;

	Electric	Pneumatic	Hidraulic	Mixte
1972	4%	43%	53%	-
1975	6%	23%	71%	-
1983	30%	21%	40%	9%

Tendinte:

- Generalizarea *servoacționării electrice* la roboții industriali cu sarcina portanta max. de 100-150 daN (>90% din roboți) și extinderea tipurilor "direct drive" (motorul cuplat direct cu elementul antrenat);
- Preferința, în continuare, pentru *acționările pneumatice* pentru aplicații de montaj, unde sunt necesare viteze mari de poziționare a efectorului robotului industrial iar sarcinile de manipulat de 0,5-10 daN (aproximativ 7% din roboții industriali aflați actual în exploatare);
- Restrângerea domeniului de utilizare a *acționării hidraulice* la sub 3% din totalul roboților actuali din exploatare, fiind totuși preferată pentru roboți de gabarit mare (manipularea sarcinilor de peste 150 daN) și pentru condiții de operare speciale (mediu exploziv, temperaturi mari etc.).

Cerințele pentru motoarele din cadrul SAR sunt:

- să dezvolte cupluri motoare ridicate la gabarite reduse;
- să aibă momente de inerție reduse pentru facilitarea poziționării;
- să fie compatibile cu sistemul de comandă;
- să fie insensibile la perturbațiile din exterior.
- Între SAR și celelalte sisteme ale roboților industriali există o interdependență reciprocă.

Aționarea cuplelor cinematice se poate face:

- ✓ *direct* (axă motor – axă articulație) – se elimină jocurile mecanice, scad momentele de inerție, dar cresc greutatea și puterea motorului;
- ✓ *prin organ de transmisie*

Aționarea hidraulică

OBS: A fost cel mai răspândit tip de acționare însă după 1980 se constată o tendință de scădere a acestui tip de acționare.

Avantaje

Robustețe, puteri de acționare mari, greutatea redusă ale componentelor corespunzătoare acestor puteri, posibilități de reglare bune (în mod obișnuit nu necesită mecanisme suplimentare pentru transmiterea și transformarea mișcării în cuplele cinematice conducătoare), domeniu mare de reglare a vitezelor în mod continuu, viteză mare și uniformitate la inversarea sensului mișcării.

Dezavantaje

Sensibilitate la modificarea temperaturii mediului ambiant, necesitatea unui grup de acționare hidraulic (generator hidraulic), utilizarea unor echipamente de comandă uneori complicate.

Un circuit hidraulic, indiferent de rolul pe care-l îndeplinește într-un sistem, este constituit dintr-o multitudine de rezistențe hidraulice, aflate în partea de comandă sau de forță,

Aționarea pneumatică

OBS.: Este cea mai facilă și se constată o creștere a aplicabilității ei în cadrul SAR.

Avantaje

Viteze mari de acționare, elasticitate crescută, posibilități de conectare la rețeaua de aer comprimat; este asemănătoare în anumite privințe cu acționarea hidraulică dar lipsesc conductele de retur și are o sensibilitate mai mică la modificările de temperatură;

Dezavantaje

Se folosesc presiuni mici ($4-5 \text{ daN/cm}^2$) ceea ce nu permite dezvoltarea unor forțe mari, performanțe de precizie și dinamice reduse datorită compresibilității aerului și vitezei de propagare scăzute a semnalelor precum și a comutației mai lente.

Acționarea electrică

OBS.: Există tendința de a fi tot mai mult utilizată.

Avantaje

Existența disponibilităților de energie electrică, asigurarea de caracteristici dinamice superioare pentru un domeniu mare de reglare al vitezelor, precizia ridicată de poziționare, compatibilitatea mare cu sistemele de comandă și construcția senzorilor, adoptarea comenzilor numerice. De asemenea, utilizarea motoarelor electrice pas cu pas înlătură traductoarele de poziție iar cuplele cinematice de translație pot fi acționate cu motoare electrice liniare.

Dezavantaje

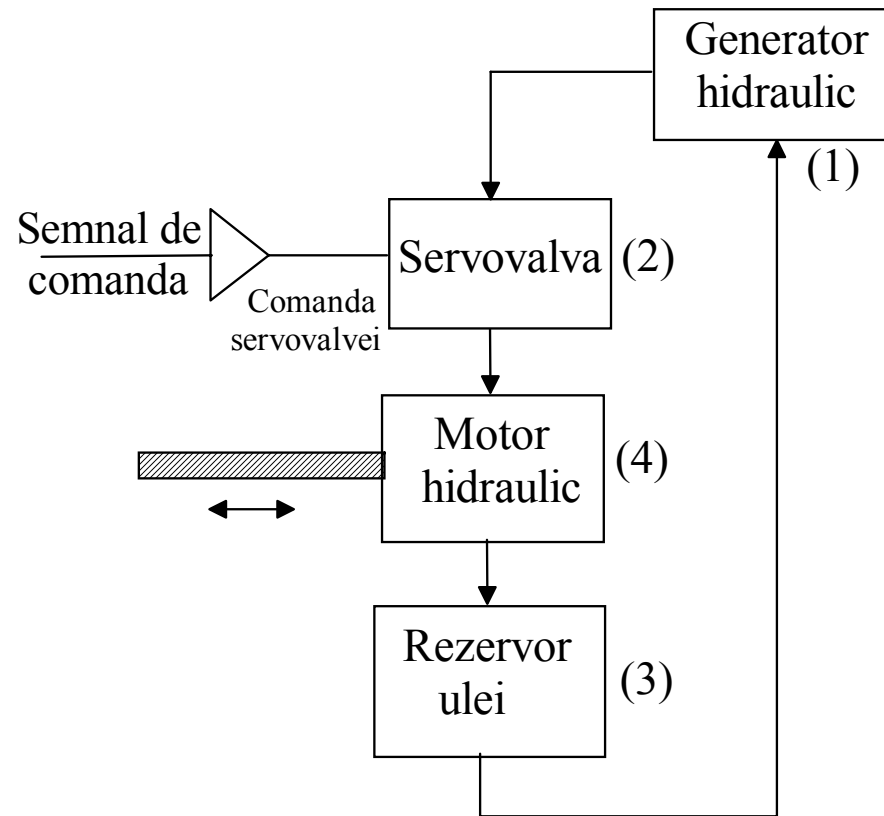
Necesitatea utilizării unor mecanisme suplimentare pentru adaptarea vitezei unghiulare și a momentului motor la cerințele concrete de mișcare ale cuplelor conducătoare, cuplarea acestor mecanisme făcându-se prin reductoare fără joc mecanic, cu inerție redusă și elasticitate mică.

Acționări hibride (combinate)

Acestea îmbină avantajele acționărilor descrise mai înainte dar duc la o construcție mai complexă. Au apărut convertori electro, pneumo sau fluido-mecanici care transformă un semnal de intrare electric, fluidic sau pneumatic în unul mecanic analog, ca de exemplu: motoarele torsionale, electromagneții proporționali. Au apărut de asemenea servomecanismele electro-hidraulice, servovalvele, amplificatoarele hidraulice de cuplu antrenate la arborele de comandă de motoare electrice pas cu pas.

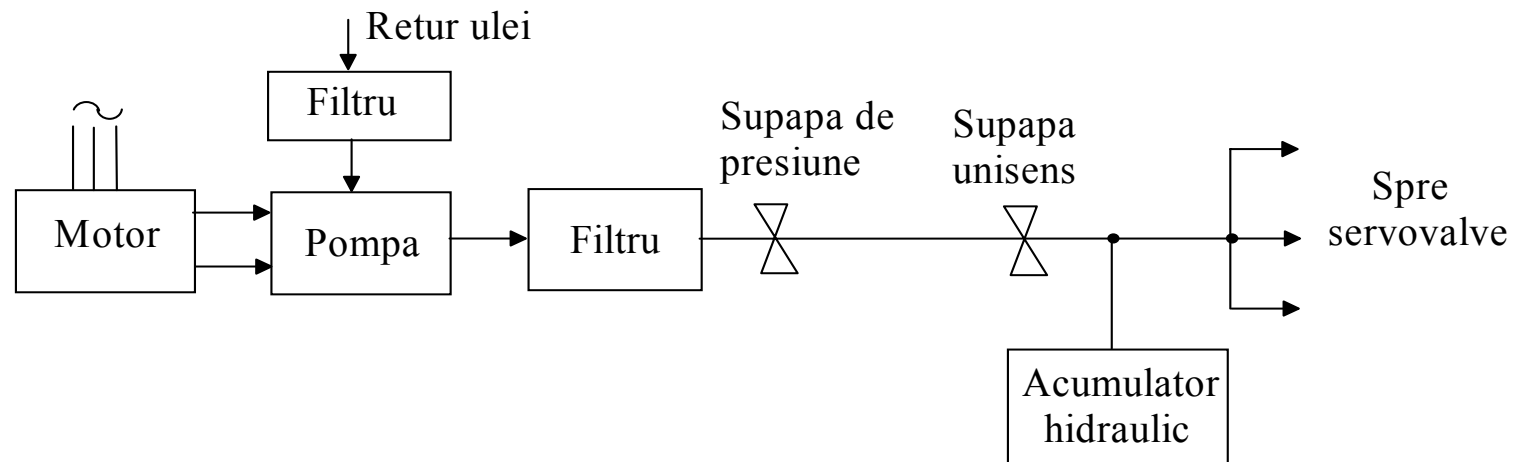
ACȚIONAREA HIDRAULICĂ

Organizarea unei instalații hidraulice

Circuitul hidraulic al unui braț manipulator

Schema unui generator hidraulic

Tipuri de sisteme de acționare hidraulice

- **Sisteme hidraulice de poziționare cu comandă secvențială**
 - sisteme în circuit deschis la care fluxurile energetic și informațional se transmit unidirecțional
 - precizia de poziționare a elementelor de execuție se obține cu ajutorul opritorilor rigizi, reglabili sau nereglabili, sau cu limitatori de cursă.

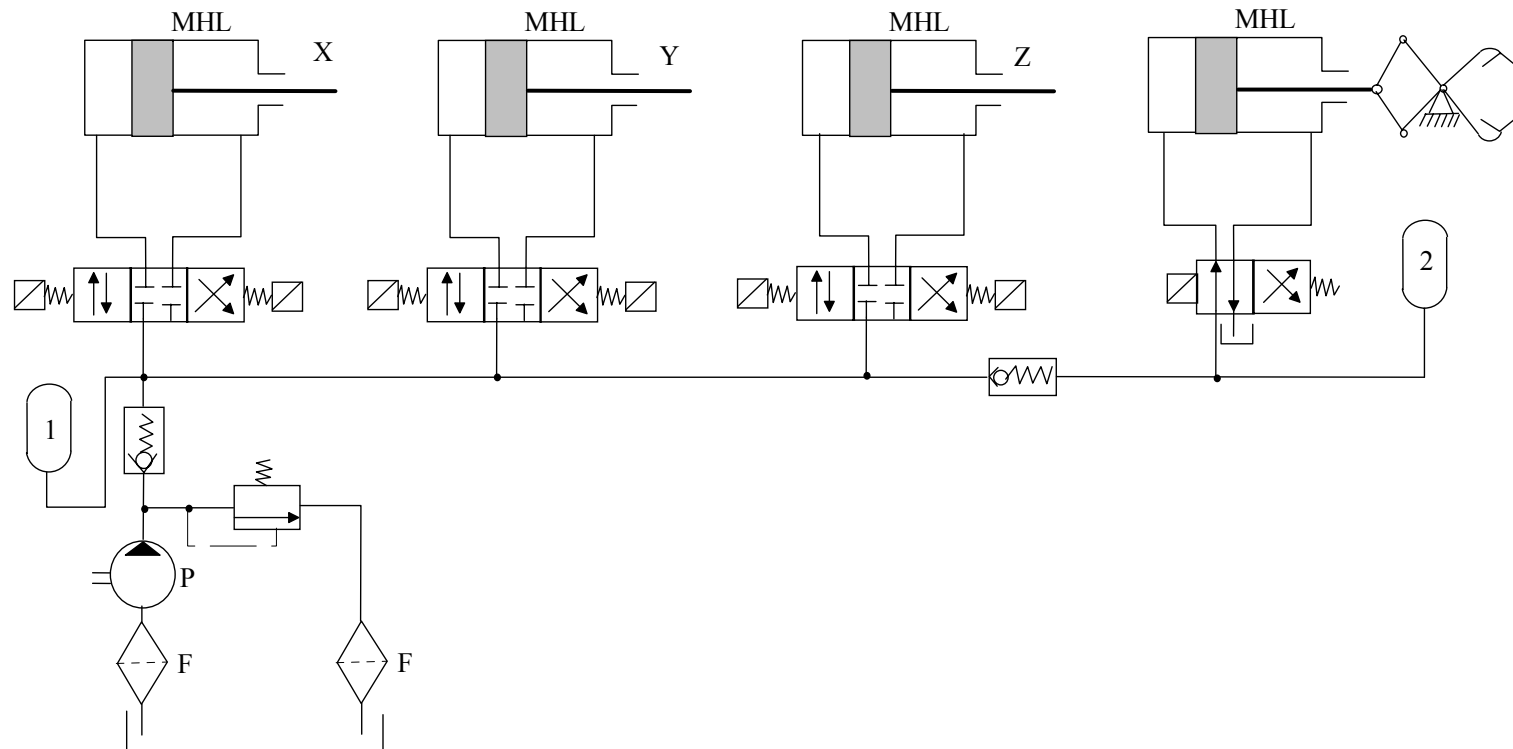
- **Sisteme electrohidraulice deschise, cu comandă numerică**
 - folosesc motorul hidraulic pas cu pas, care transformă impulsurile de comandă în deplasări unghiulare sau liniare.

- **Sisteme electrohidraulice de urmărire**
 - sisteme în circuit închis, cu traductori de reacție.
 - elementele de comandă caracteristice lor sunt servovalvele.

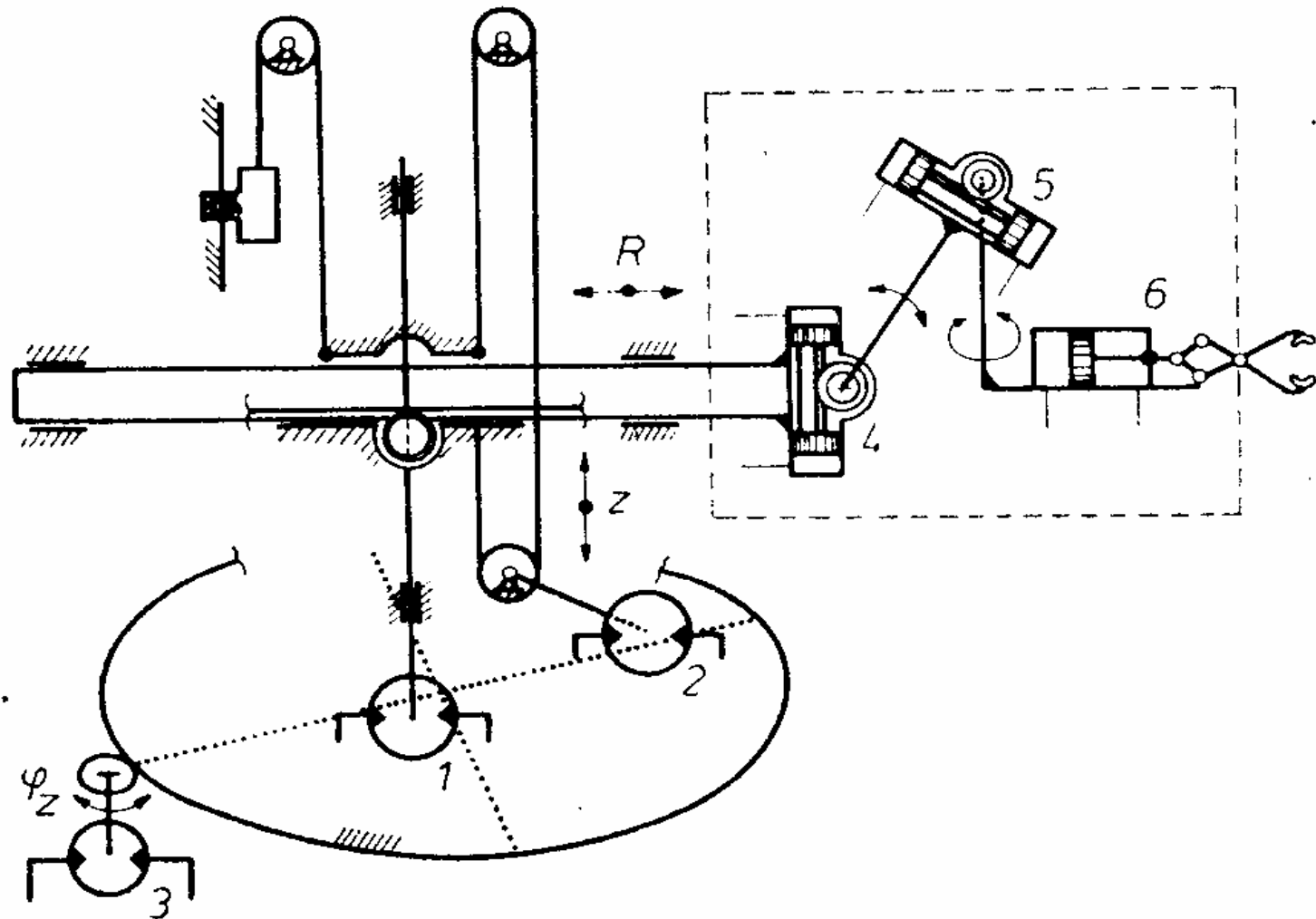
După structura transformatorului hidrostatic pot fi sisteme:

- *monogenerator – multimotor,*
- *multigenerator – multimotor.*

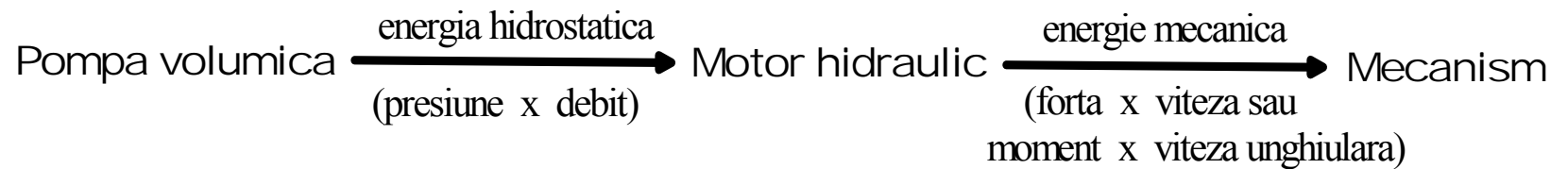
Schema hidraulică de acționare a unui manipulator

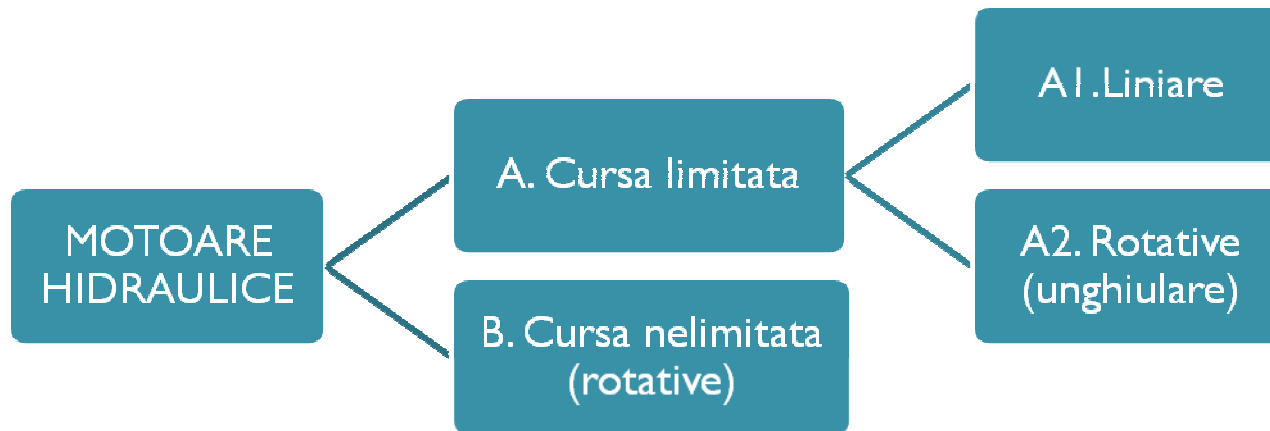
Sistemul de acționare hidraulică a unui robot tip VERSATRAN

Din punct de vedere energetic sistemele de acționare hidraulice arată astfel:

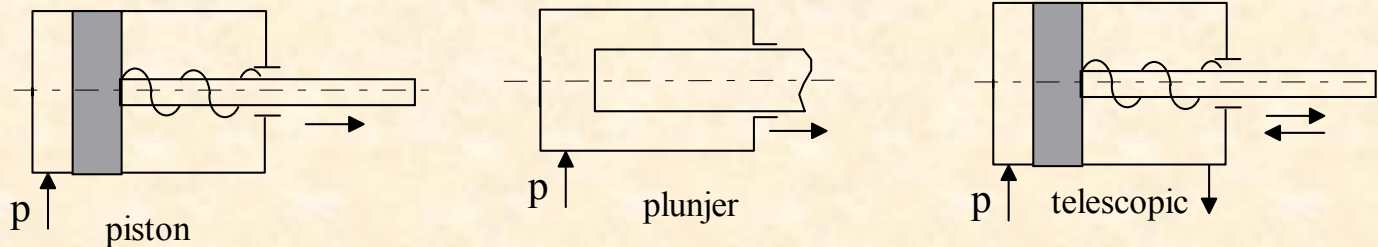
Clasificarea motoarelor hidraulice

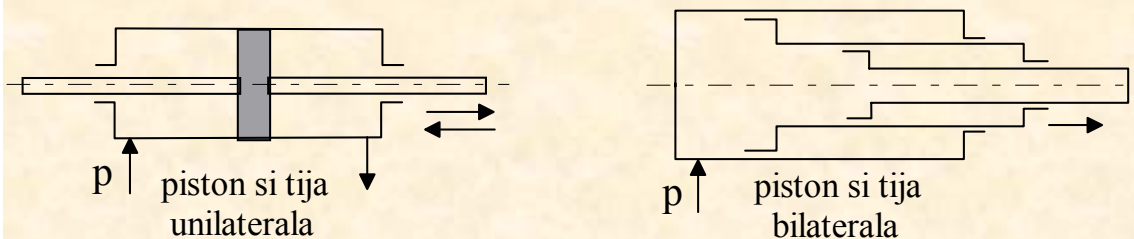
AI.1. Motoare hidraulice liniare (cilindri)

- Clasificare în funcție de numărul direcțiilor în care cilindrul face deplasarea precum și în funcție de construcția sa:

Simpla actiune

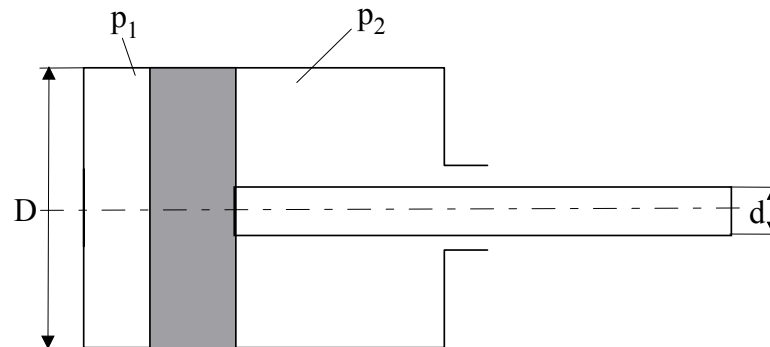
Dubla actiune

Forța la tija pistonului :
$$F = p_1 \cdot \frac{\pi D^2}{4} - p_2 \cdot \frac{\pi(D^2 - d^2)}{4} - p_a \cdot \frac{\pi d^2}{4} - F_f$$

p_a - presiunea atmosferică

p_1 , p_2 , D și d - parametrii din figura de mai jos

Puterea hidraulică consumată pentru dezvoltarea forței F este:

$$P = \frac{p \cdot Q [l / min]}{612}, \quad [kW]$$

AI.2. Motoare hidraulice liniare numerice

La acest tip de motor poziția este obținută printr-o informație numerică de comandă.

Această tehnologie asigură:

- simplificarea interfețelor
- simplificarea funcțiilor de control
- sensibilitate la perturbațiile mici.

Tipuri de comenzi numerice

Comandă absolută (totală)

- informația numerică, codificată prin "n" biți, corespunde unei poziții a motorului

Comandă incrementală

- numărul de impulsuri de presiune constituie informația pentru poziție; acest tip de comandă necesită utilizarea unei memorii

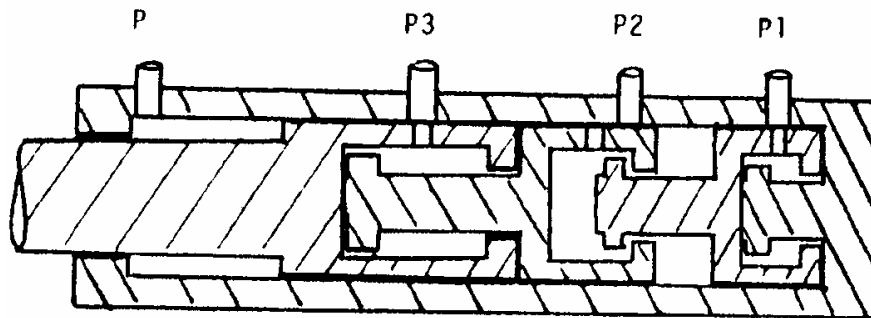
Comandă mixtă

- combinație a celorlalte două

Comandă absolută (totală)

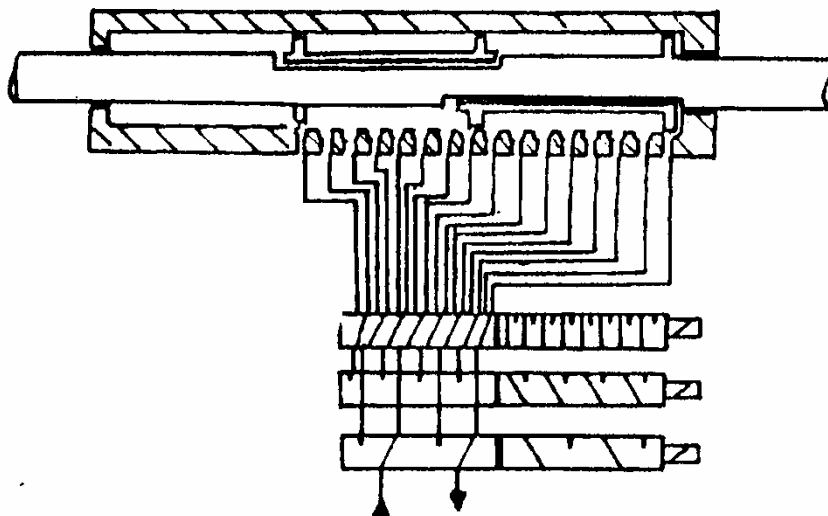
Se poate face în două moduri:

- ❑ Utilizând "n" cilindri (sau tije de cilindri) de lungime $2^i \cdot x$, cu i variind de la 0 la $n-1$, iar x fiind o lungime de bază

Cilindru numeric cu pistoane multiple

- ❑ Utilizând combinarea a 2^n orificii de alimentare (și tot atâtea de evacuare) astfel încât unui orificiu de alimentare îi corespunde o poziție specifică a tije. Comutarea alimentării se realizează prin "n" distribuitoare.

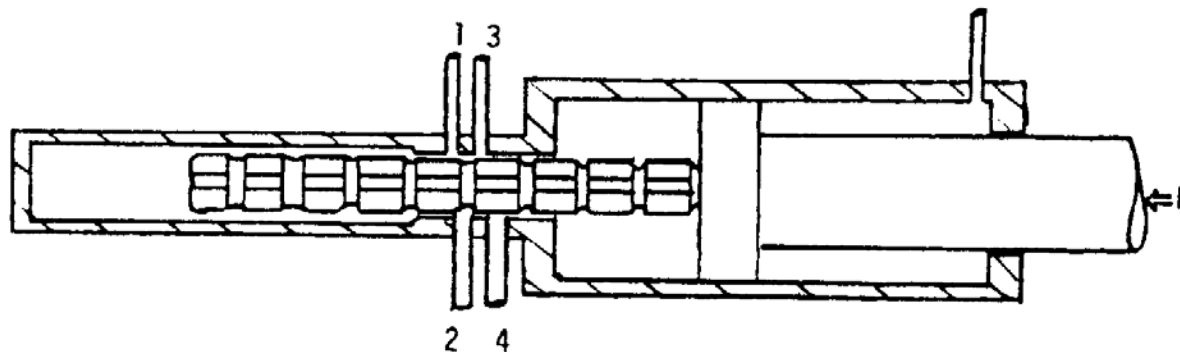
Cilindru numeric cu dublu efect

Comandă incrementală

Se realizează în două variante:

- ❑ Prin comandă secvențială directă a cilindrului
- ❑ Prin creșterea debitului, deplasând printr-un motor pas cu pas tija unui distribuitor

Construcția unui cilindru incremental

	1	2	3	4
PI	I	PJ	I	I
I	PI	I	PJ	I
PJ	I	PI	I	I
I	PJ	I	PI	I

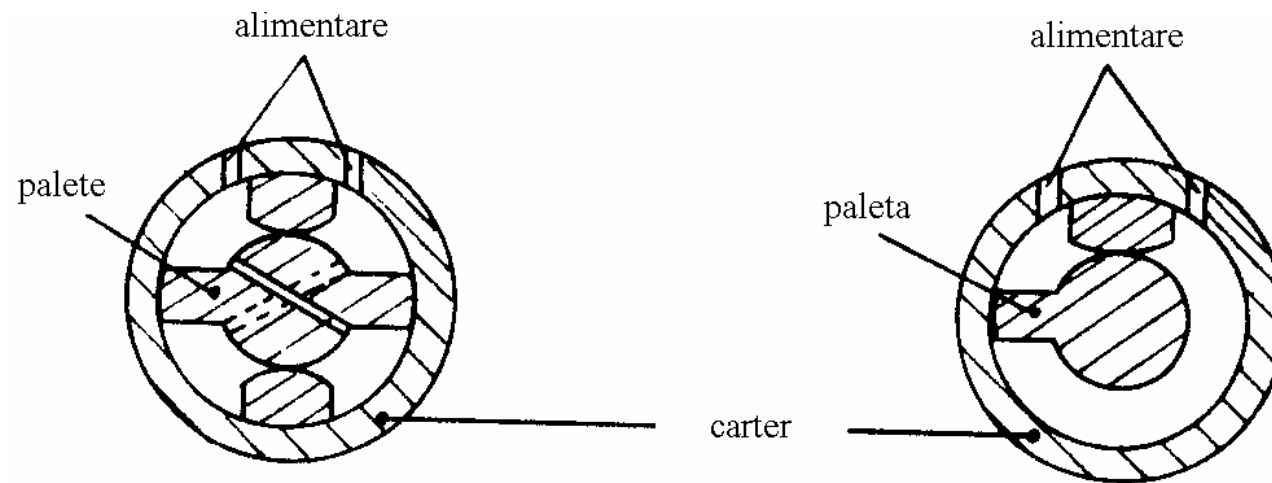
- Cilindrul este format dintr-un corp în care se deplasează o tijă prevăzută cu "m" caneluri cu orificiu radial și cu o perforare axială
- Patru orificii de alimentare, de pe corp, asigură avansul secvențial al tijei.
- Poziția lor este în așa fel încât un orificiu din cele patru este în dreptul unui orificiu radial din tijă în timp ce celelalte sunt închise prin prezența tijei

PI – Presiune înaltă

PJ – Presiune joasă

I – Închis

A2. Motoare hidraulice cu cursa limitată rotative

Motoare cu cursă limitată cu palete

B. Motoarele hidraulice rotative

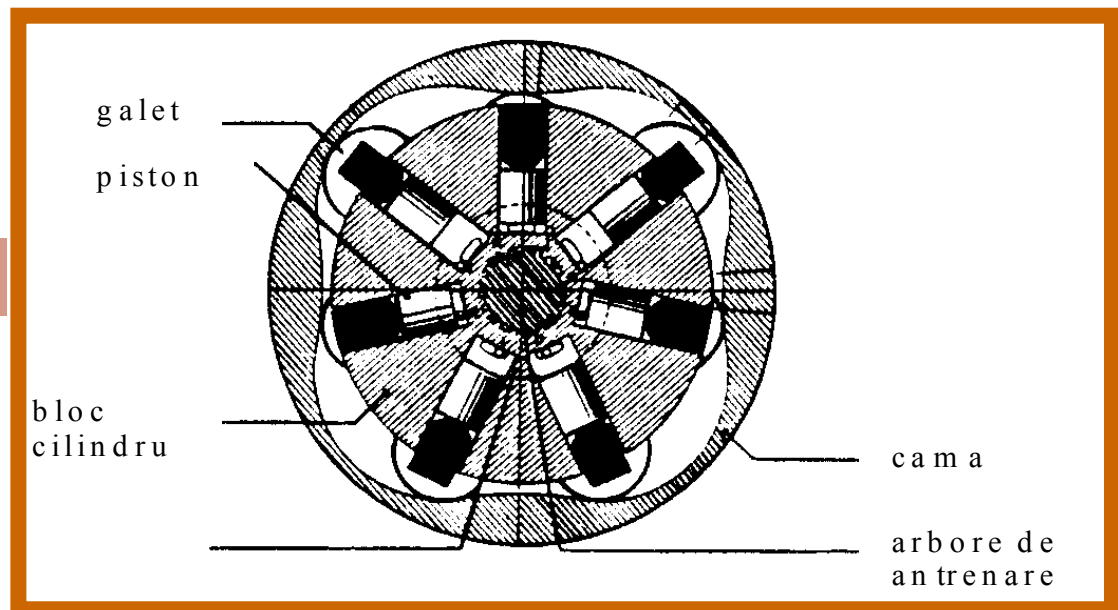
Motoarele hidraulice rotative pot fi:

- cu roți dințate;
- cu palete;
- cu pistoane radiale;
- cu pistoane axiale.

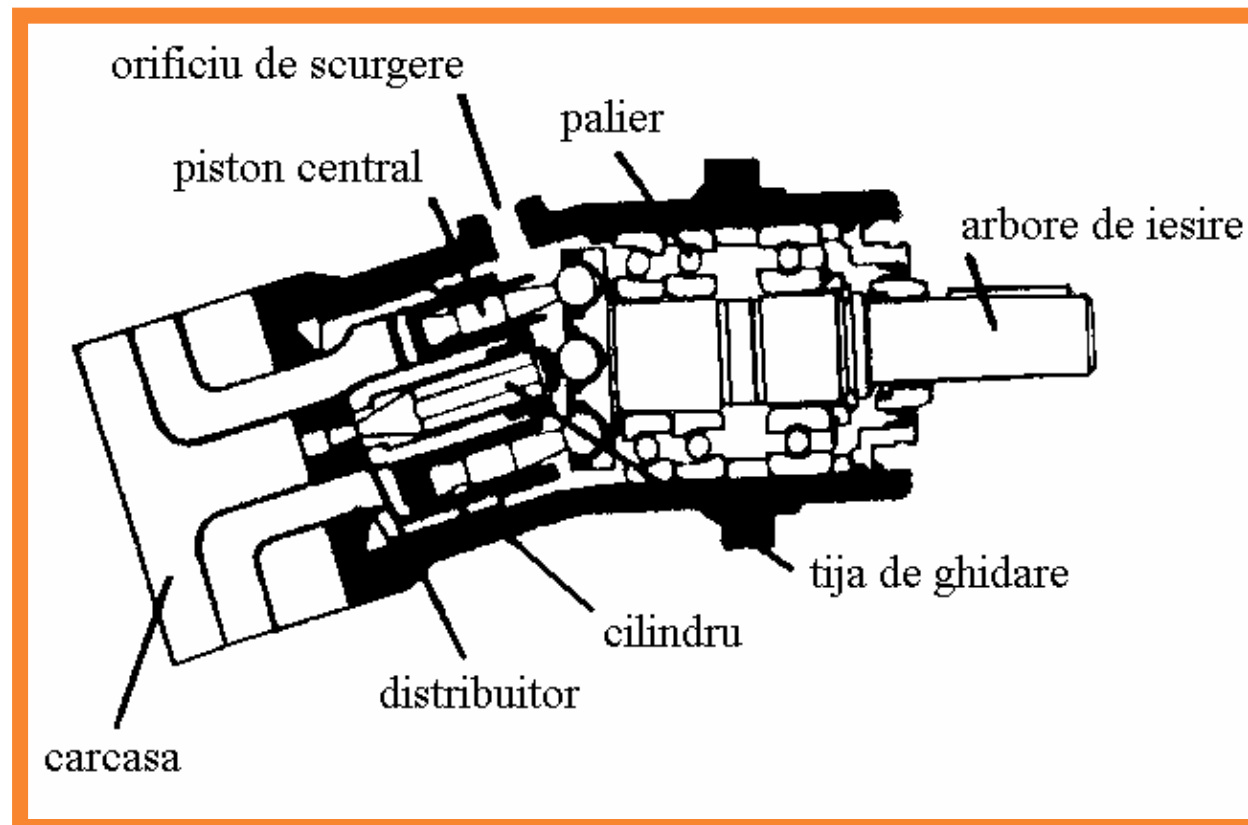
Puterea mecanică produsă la axul motorului are expresia: $P_M = \frac{M \cdot n}{97 \cdot 403}$, [kW]

Puterea hidraulică consumată are expresia: $P = \frac{p \cdot Q}{612 \cdot \eta_m \cdot \eta_v}$, [kW]
 (η_m este randamentul mecanic)

Motor cu pistoane radiale

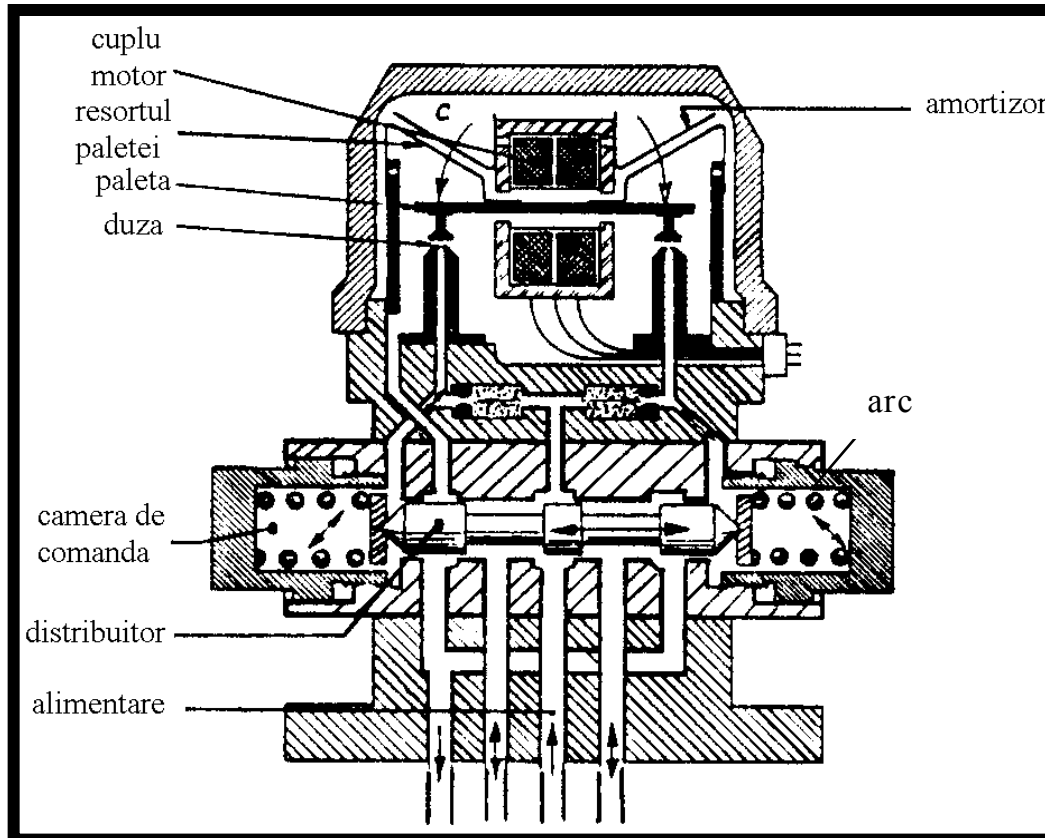

Motorul cu pistoane axiale

Organe de comandă – Servovalva

OBS.: asigură modificarea debitului prin curent electric

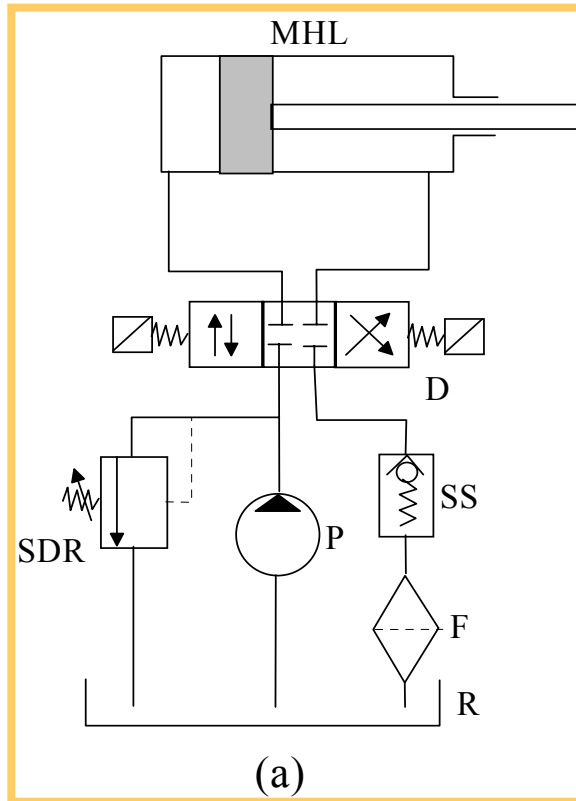
Servovalvă "duză-paletă"

Componente:

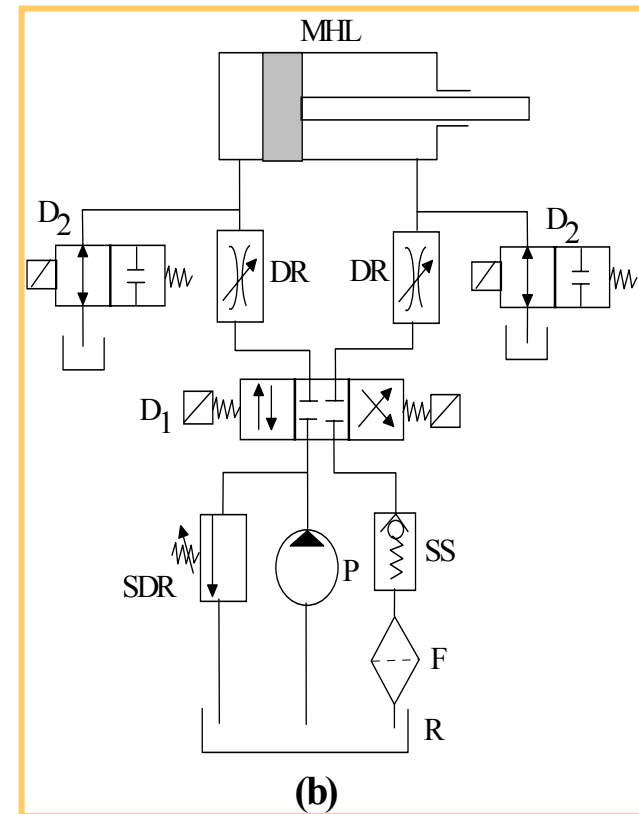
- două bobine care dau un cuplu motor;
- o paletă cu arc de readucere;
- două duze sau injectoare;
- un sertăraș distribuitor.

SISTEME HIDRAULICE DE POZIȚIONARE CU COMANDĂ SECVENTIALĂ

Scheme hidraulice de acționare cu deplasare rectilinie de mică complexitate

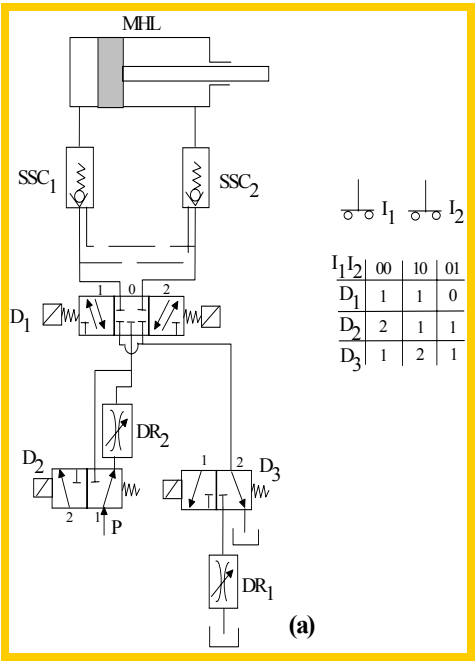

R - rezervor, F - filtru, P - pompă, SDR - supapă de descărcare a presiunii, SS - supapă de sens, D - distribuitor

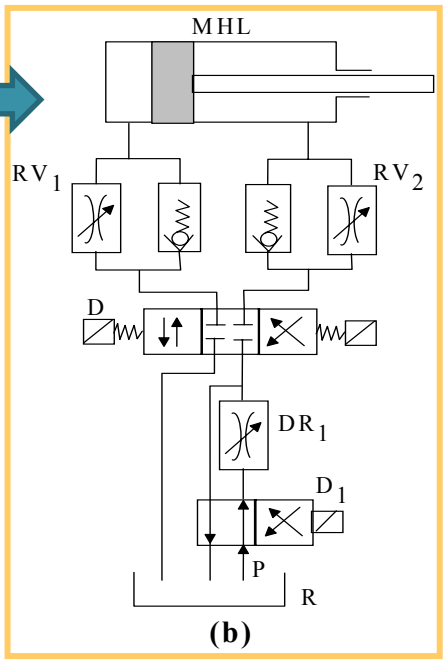

Permite reglarea cu ajutorul droselului reglabil DR a vitezei de deplasare a pistonului în ambele sensuri.

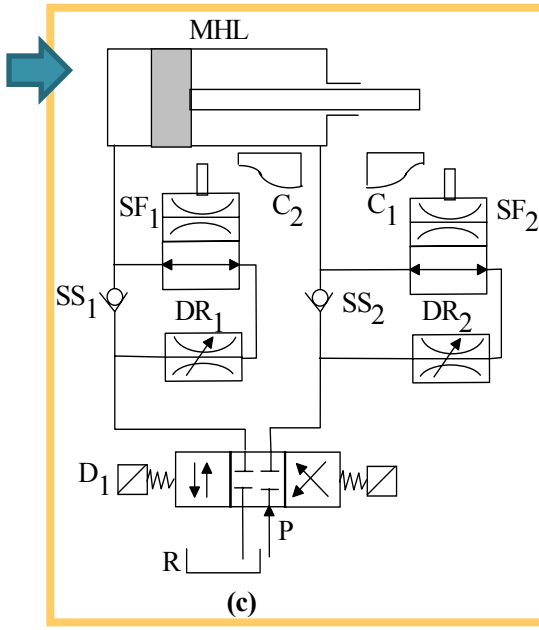
Schema hidraulică de poziționare în orice poziție intermediară utilizând supapa de sens cu deschidere comandată

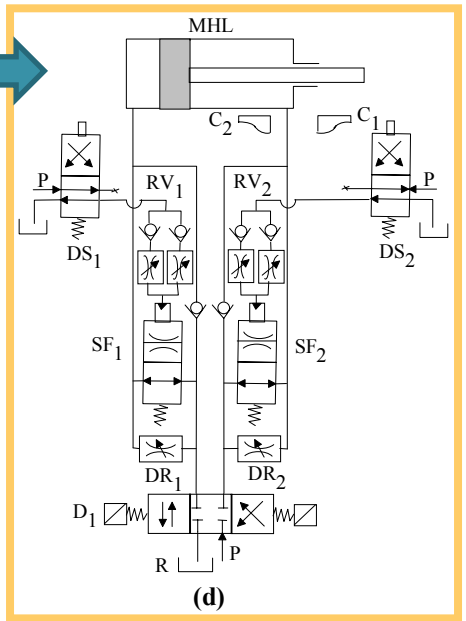
Asigură reglarea independentă a vitezei de deplasare prin regulatoarele de viteză RV ale cilindrului hidraulic de execuție în ambele direcții și frânarea în trepte înaintea opririi

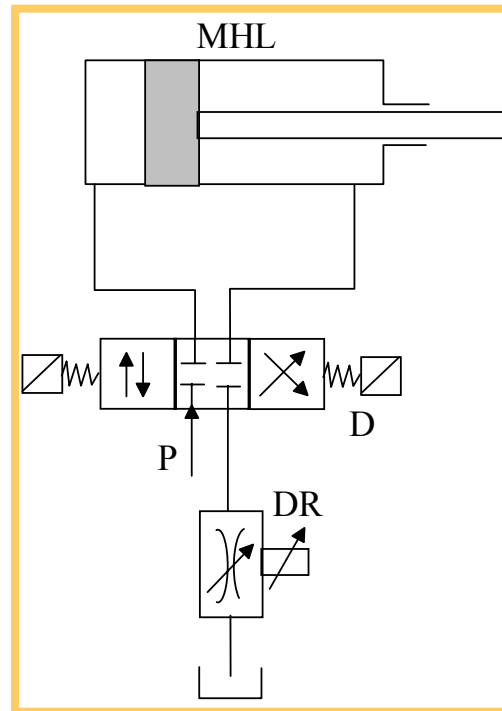
Asigură o frânare efecace la sfârșitul cursei și o comportare dinamică superioară celei realizate de schema precedentă datorită folosirii sertarelor de frânare SF cu comandă mecanică, concepute special. Dezavantajul constă în necesitatea amplasării direct pe subansamblul robotului a sertarelor de frânare, ceea ce complică sistemul de conducte de presiune, precum și montarea camelor de comandă C

Este prezentată o schemă mai rațională decât cea din fig. 3.14c. Aceasta are sertare de frânare SF cu comandă hidraulică. Comanda hidraulică de declanșare a sistemului de frânare poate fi realizată de către un distribuitor cu sertar DS, cu debit mic (deci gabarit mic) sau de un limitator de cursă.

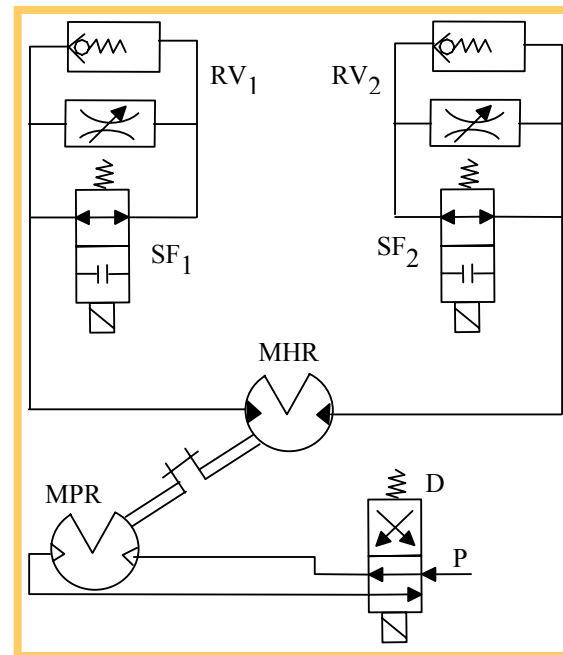

Soluție simplificată de acționare hidraulică

- Se simplifică schema dacă se folosește pentru reglarea debitului un drosel DR cu comanda de la distanță.
- Prin montarea lui pe conducta de evacuare a distribuitorului hidraulic se asigură toate posibilitățile funcționale realizate de schemele precedente și variația vitezei de deplasare a elementului de execuție după orice lege

Schemă de acționare cu elemente pneumohidraulice

Un ansamblu format din:

- motor pneumatic rotativ (MPR), care realizează poziționarea "grosieră" a elementului de execuție
- motor hidraulic rotativ (MHR), care realizează poziționarea precisă.

OBS.: Motorul hidraulic rotativ necesită o putere mai mică decât dacă ar fi acționat pur hidraulic, reglajul vitezei făcându-se cu sertarele

Consideratii privind sistemele de actionare cu comanda secventiala

- ❑ Vitezele liniare (unghiulare) ale motoarelor hidraulice liniare (rotative) sunt dependente de masa deplasată (momentul de inerție) al subansamblului în mișcare și de valorile accelerațiilor alese
- ❑ Depășirea valorilor vitezelor admisibile duce la apariția unor suprasarcini dinamice în elementele componente ale robotului, mai ales în regimurile tranzitorii, la creșterea uzurii în cuplele cinematice, la micșorarea preciziei de poziționare
- ❑ La frânare, energia cinetică trebuie să fie absorbită de către sistemul de frânare. Forțele de frânare sunt dependente de modulul accelerației, de construcția sistemului de frânare și de legea de frânare adoptată și realizată de sistemul de comandă al robotului.
- ❑ Sistemele de comandă secvențială ale majorității roboților cu acționare hidraulică sunt concepute pentru o lege de frânare nemodificabilă; frânarea începe de la o distanță determinată în raport cu punctul de poziționare și nu este reglabilă în timpul mișcării
- ❑ Modificând în exploatare viteza și spațiul de frânare se poate regla accelerația de frânare. În acest mod, vitezele admisibile se aleg în așa fel încât în robot să nu se depășească valorile limită ale sarcinilor dinamice
- ❑ Condiția de menținere constantă a sarcinilor admisibile limită pentru un domeniu de variație al masei manipulate și, respectiv, al momentului de inerție (dat de valoarea lungimii în consolă a brațului robotului) în cazul unui anumit sistem de frânare și a unei anumite legi de frânare, se poate realiza prin limitarea energiei cinetice la o valoare care este constantă pentru o anumită variantă constructivă de robot

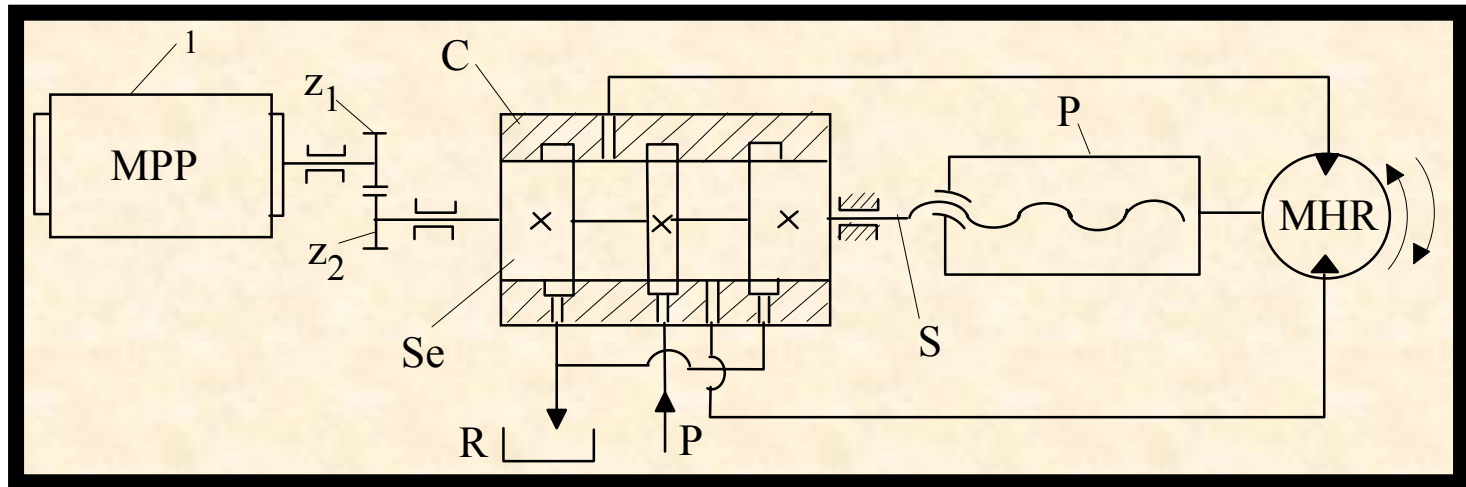
$$E_c = L_f = S \int_0^{x_f} \Delta p \cdot dx_f = const.$$

- S - suprafața pistonului motorului hidraulic
- Δp - caderea de presiune în camerele motorului
- x_f - cursa de frânare
- L_f - lucrul mecanic al forțelor de frânare
- E_c - energia cinetică ce trebuie absorbită la frânare

SISTEME ELECTROHIDRAULICE DESCHISE CU COMANDĂ NUMERICĂ

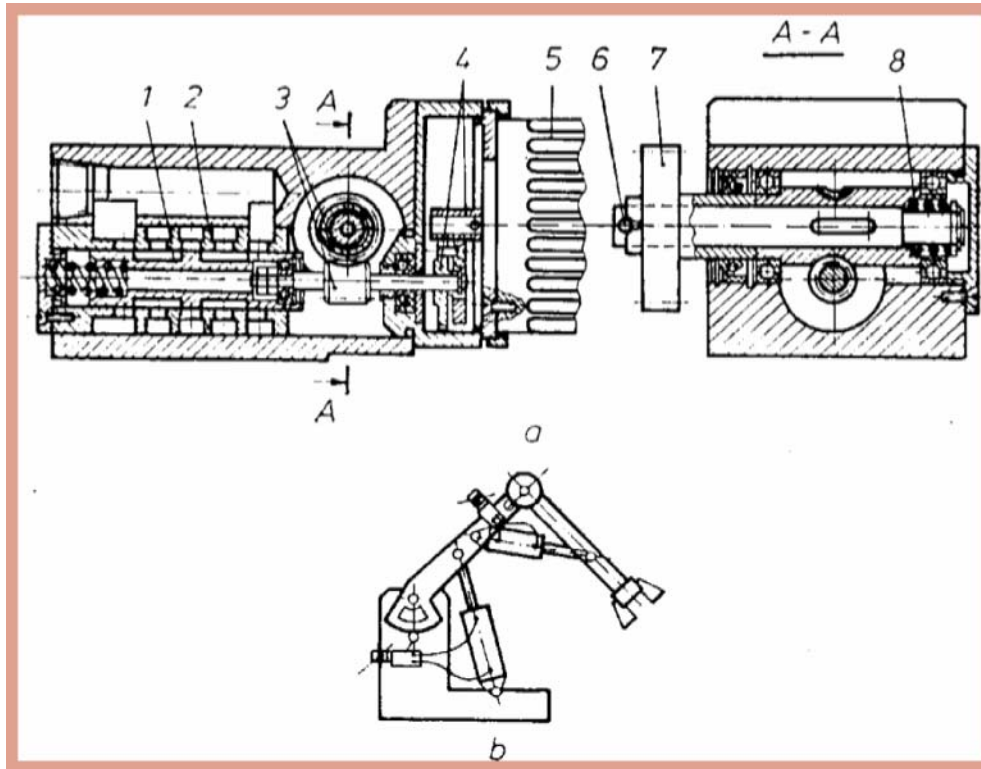
- Acestea folosesc motorul hidraulic pas cu pas, care transformă impulsurile de comandă în deplasări unghiulare sau liniare.
- Satisfac cerințele impuse roboților și manipuletoarelor privitoare la:
 - precizia de mișcare;
 - fiabilitate;
 - domeniul de reglare a vitezelor etc.
- Motoarele electrohidraulice pas cu pas se compun din :
 - motor electric pas cu pas;
 - amplificator de cuplu;
 - motor hidraulic rotativ sau liniar.

Motor electrohidraulic pas cu pas

Sertăraș (S); Corpul amplificatorului de cuplu (C); Motor electric pas cu pas; Angrenajul z_1 , z_2 ; Cupla șurub-piuliță (S-P) Motor hidraulic rotativ MHR; Piulița (P);

- ❑ Prin rotirea motorului pas cu pas MPP (1), sertărașul se deplasează, permițând uleiului sub presiune să intre în motorul hidraulic rotativ MHR (3) și să-l pună în mișcare de rotație
- ❑ Odată cu MHR (3) se rotește și piulița (P) tinzând să readucă sertărașul (S) în poziția inițială. În acest mod are loc o "urmărire" a mișcării MPP(1)
- ❑ La un număr de pași executați de motorul (1), MHR (3) se va roti cu același număr de pași însă va da un cuplu mult amplificat față de cel al MPP(1)
- ❑ MPP(1) se comandă cu impulsuri de tensiune. La un impuls motorul se rotește cu un pas. O funcționare sigură se obține de la 200 pași până la 8000...16000 pași pe secundă, funcție de construcția motorului

Motorul electrohidraulic pas cu pas ENIMS

(Distributorul, compus din pistonușul 1 și cilindrul 2; Mecanismul de însumare (3); Angrenajul cu roți dințate cilindrice (4); Motorul electric pas cu pas (5); Roata dințată (7) a legăturii de reacție și a mecanismului de siguranță; știftul (6) care se fixează în canalul roții (7); arcul (8))

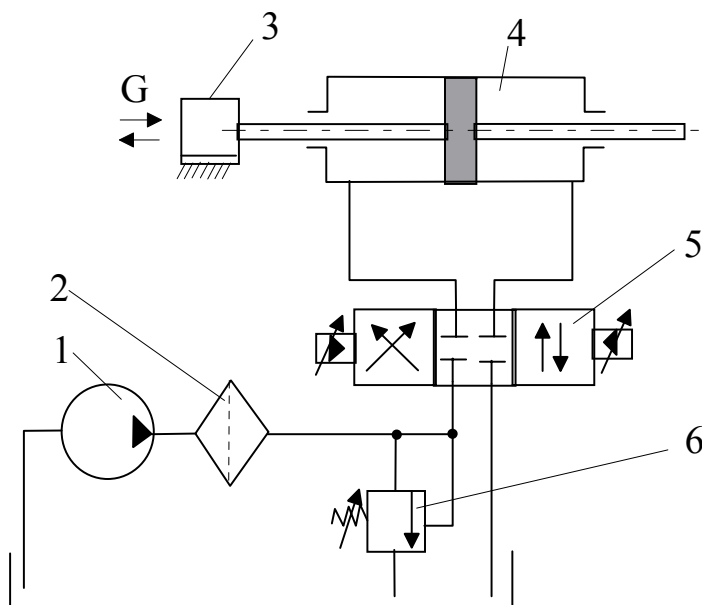
- Mecanismul de siguranță la suprasarcină permite rotirea roții dințate (7) în raport cu roata melcată
- Incrementul liniar Δ (deplasarea elementului de execuție, realizată la un impuls al motorului pas cu pas):

$$\Delta = \frac{1}{240} \cdot \frac{z_6}{z_7} \cdot \frac{z_8}{z_9} \cdot z_4 \cdot p_3$$

în care: Δ - în mm;
 $1/240$ - pasul unghiular al motorului pas cu pas ($1,5^\circ = 1/240$ rotații)
 z_6, z_7, z_4 - numărul de dinți ai roților 6,7 și 4;
 z_8 - numărul de dinți ai melcului (8);
 z_9 - numărul de dinți ai roții melcate;
 p_3 - pasul cremalierii (3)

SISTEME ELECTROHIDRAULICE DE URMĂRIRE

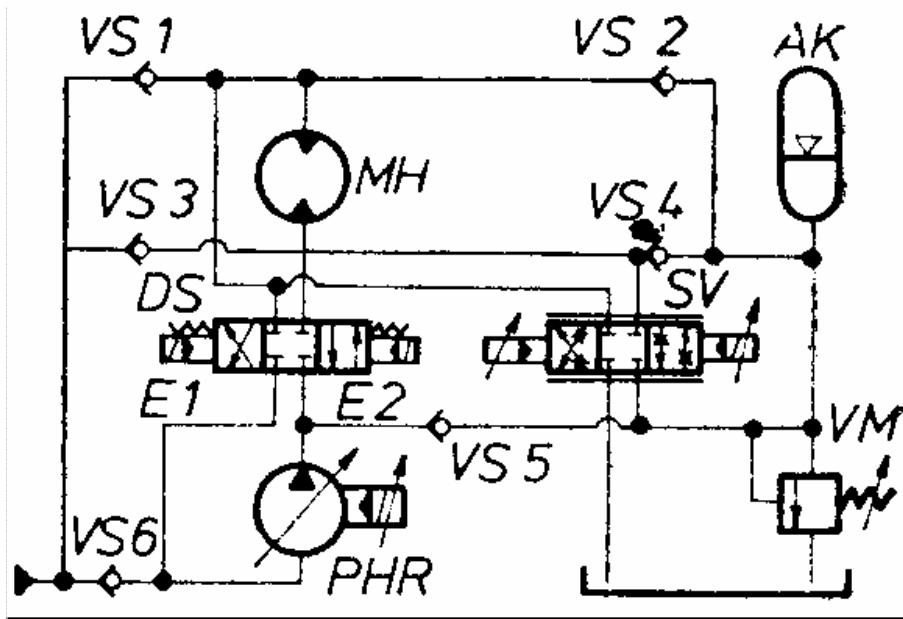
- ✓ Sisteme în circuit închis, cu traductori de reacție.
- ✓ Elementele de comandă caracteristice lor sunt servovalvele
- ✓ Sensul și legea de modificare a modulului vitezei de deplasare a pistonului MHL (4) sunt determinate de servovalva (5), în funcție de semnalul de comandă (in fig. de mai jos)

Sistem electrohidraulic de acționare prin urmărire, cu comandă după program

I-pompă; 2-filtru; 3-sarcina; 6-supapă de siguranță

OBS.: Oprirea pistonului se realizează în urma unui semnal transmis de la blocul de comparare. Acest semnal rezultă în urma stabilirii egalității între semnalul corespunzător mărimii programate a pistonului și semnalul primit de la traductorul de poziție din circuitul de reacție

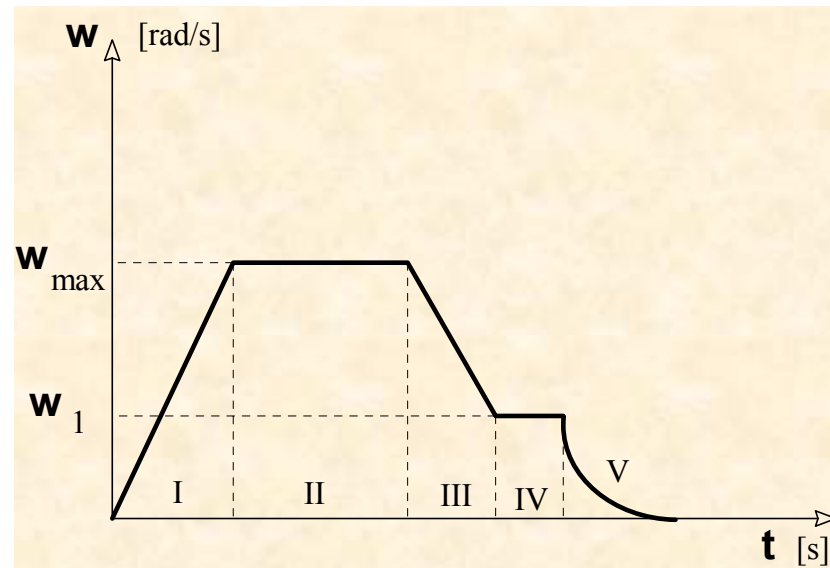
*Sistem electrohidraulic de urmărire al
modulului unui robot*

- Debitul maxim este de 180 l/min
- Presiunea nominală de 16 MPa.
- Pompa folosită (PHR) este cu pistonă axială cu debit reglabil

□ Debitul se reglează cu aparatura hidraulică tipizată cu comandă electrică proporțională

□ Debitul Q și presiunea limită p sunt date pe două circuite electrice de comandă și se reglează în limitele $0 - Q_{\max}$ și $p_{\min} - p_{\max}$

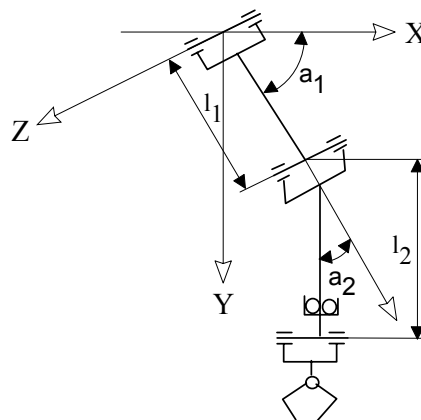
Graficul de variație a vitezei unghiulare a arborelui motorului hidraulic pentru realizarea rotirii cu un anumit unghi

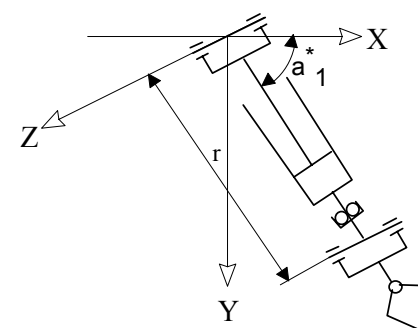
- I- accelerarea motorului hidraulic rotativ până la valoarea maximă stabilită a vitezei (w_{max})
- II- motorul hidraulic rotativ dezvoltă o viteză maximă constantă
- III- frânare primară până la viteza w_1 (de valoare mică)
- IV- motorul hidraulic rotativ se rotește cu viteză redusă w_1
- V- procesul de poziționare unghiulară se termină prin frânarea în regim de urmărire

PROBLEME SPECIFICE ROBOTILOR

- La proiectarea roboților industriali cu sisteme hidraulice de urmărire apar probleme legate de micșorarea masei elementului de execuție și creșterea fiabilității
- Gadele de libertate se pot împărți în grade de libertate *de*:
 - ❖ **transport** (folosesc pentru introducerea articulației în zona de lucru, pe acestea repartizându-se sarcina cea mai mare; corespunzător, ele sunt încărcate cu cea mai mare parte din masa dispozitivului de manipulat și necesită viteze mari de deplasare, care determină productivitatea roboților)
 - ❖ **de orientare (ale articulației)** (realizează poziționarea de precizie; el este mai puțin încărcat și reprezintă o mică parte din masa totală, consumând o energie relativ mică)
- Structura gradelor de libertate de transport poate fi apropiată de cea *antropomorfă* (fig. a) sau de a *transmisiei telescopice* (fig. b)

(a)

(b)

- Folosirea transmisiei telescopice permite micșorarea debitului pompei și, prin urmare, și a consumului de energie de 4...20 ori, în funcție de regimul de lucru după fiecare coordonată.
- Totuși, pentru realizarea brațului după schema din fig. b trebuie să se soluționeze problemele de alimentare cu ulei prin sistemele telescopice și de alimentare cu curent a sistemului de acționare al articulației.

□ La elaborarea construcției oricărui robot cu acționare hidraulică de urmărire apare problema amplasării servovalvelor:

▪ **pe panoul general plasat pe batiul fix al robotului**

(simplifică construcția și deservirea robotului; în acest caz sunt necesare conducte de lungime mare pentru legarea motorului hidraulic de servovalve, ceea ce duce la scăderea preciziei sistemului.

Ex.: pentru încercarea unui sistem cu $M_{max} = 500 \text{ Nm}$ și $n_{max} = 400 \text{ rot/min}$, în cazul montării servovalvelor pe batiul nedeplasabil, banda de trecere a sistemului s-a micșorat de 2,5 ori, ceea ce echivalează cu scăderea preciziei de lucru a sistemului de urmărire)

▪ **direct pe braț, în apropierea sistemului de acționare al cuplei cinematice** (precizia sistemului s-a marit, pe ansamblu, cu 10%.)

OBS.:

❖ Rezultă că la elaborarea unor roboți de precizie ridicată este rațional să se amplaseze servovalvele în apropierea motoarelor hidraulice.

❖ Dacă cerințele de precizie nu sunt mari (10..15 mm pe cursă), servovalvele se pot monta pe panoul general de pe batiu.

❖ Forțele care solicită elementul de execuție al unui robot sunt:

greutatea (la majoritatea schemelor cinematice ale celor mai cunoscuți roboți care lucrează în regim de poziționare cu deplasări succesive pe diferite axe de coordonate, în cazul manipulării aceleiași piese, se menține constantă sau variază în limite ne semnificative)

forțele de frecare (frecarea în cuplele cinematice ale robotului se consideră că este uscată)

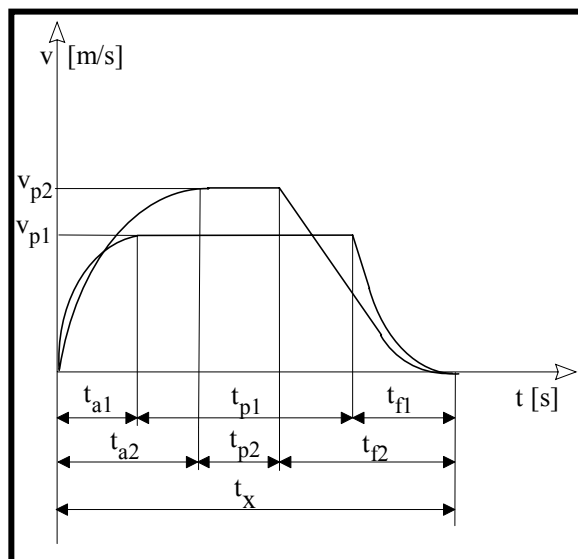
forțele inerțiale

❖ **Optimizarea** se face din punct de vedere al posibilităților energetice ale motorului și al legii de mișcare a elementelor de execuție ale robotului, care se deplasează cu anumite viteze și accelerații.

❖ Optimul, în general, îl constituie deplasarea cu accelerații maxime constante în perioadele de accelerare și frânare ale sistemului de acționare.

❖ Realizarea unor asemenea legi de mișcare cu sisteme electrohidraulice de urmărire, de poziționare cu reglare rezistivă prezintă anumite dificultăți

La aceste sisteme, variația vitezei în timpul deplasării de la un punct la altul se face conform curbelor prezentate în fig. :

Variația vitezei la sistemele electrohidraulice de urmărire de poziționare cu reglare rezistivă

Deoarece, pe cursa de frânare, modificarea vitezei se realizează după o lege exponențială, în primă aproximație se poate scrie: $v(t) = v_p \cdot e^{-t/T_f}$ în care:

v - viteza motorului hidraulic rectiliniu în timpul frânării;

$v_p = \text{const.}$ (viteza de deplasare pentru poziționare);

t = timpul;

T_f - constanta de timp la frânare

OBS.: Dacă nu se ține cont că neliniaritățile existente și comportarea dinamică a elementelor unui sistem real duc la o abatere de la variația exponențială a vitezei, această lege de mișcare poate constitui punctul de plecare pentru calculele energetice ale sistemului electrohidraulic de urmărire în prima etapă de proiectare

Puterea utilă, furnizată de instalația de alimentare: $P_u = P_n + \Delta P$

$P_n = p_n v_p S_p$ este puterea nominală utilă; ΔP - pierderea de putere; p_n - presiunea nominală în sistem; S_p - suprafața pistonului motorului hidraulic

ACȚIONAREA PNEUMATICĂ

- ❑ Rămâne până în prezent cel mai comod și economic mod de acționare, în special datorită existenței rețelei de aer comprimat și posibilității de lucru în medii speciale: explozibile, incendiare, cu câmpuri magnetice de mare intensitate, șocuri mari și vibrații
- ❑ Problemele specifice acestui tip de acționare sunt legate de poziționare, reglarea vitezelor, frânare și blocare în poziția programată
- ❑ Se folosește în general în construcția roboților industriali de putere mică și medie și în special la manipulare
- ❑ Dezavantajele majore ale acestui tip de acționare este asigurarea vitezelor și accelerațiilor la nivele valorice riguroase, cu implicații determinante în precizia de poziționare

CAUZE: - rigiditate scăzută (elasticitate) a aerului
- fluiditate mare a acestuia
- presiune redusă (4 - 8 bari)

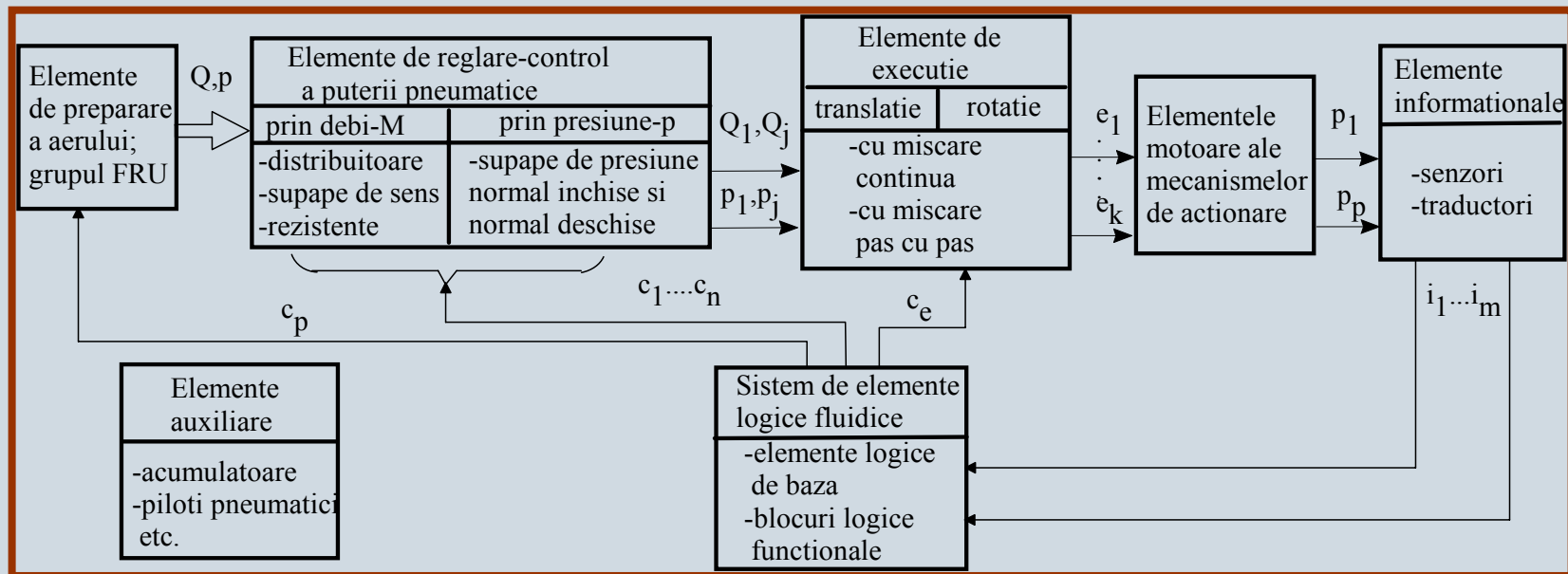

Se impun structuri și soluții specifice, prezentate principal în continuare

Structura sistemului de acțiune pneumatică a roboților industriali și manipuletoarelor industriale

OBS.: Mărimile caracteristice mediului pneumatic sunt *presiunea* și *debitul*. Aceste două mărimi trebuie controlate și reglate, rezultând structura sistemului de acțiune pneumatic

Structura unui sistem pneumatic de acțiune a roboților industriali

Funcții ale elementelor componente

- *de pregătire și preparare a mediului pneumatic de lucru*, numit *grup de preparare a aerului* (filtrul, regulatorul de presiune și ungătorul sunt, de regulă, de construcție standard cunoscute, ele putând fi atașate la intrarea în instalația de aer ce alimentează robotul)
- *de reglare și control a energiei pneumatice*
 - prin **control asupra debitului** (distribuitoare, supape de sens, rezistențe fixe și reglabile sau drosele, regulatoare de debit)
 - prin **control asupra presiunii** (supape de presiune cu funcții de descărcare pe atmosferă, mecanisme de reglare discretă sau continuă a presiunii etc.)

OBS.: sunt de asemenea de construcție standard
- *de informare* : - asupra stadiului de evoluție al elementelor de execuție;
 - asupra poziției în spațiu (senzori, limitatori de cursă);
 - asupra valorilor parametrilor reglați (senzori, traductori pneumatici
 de debit sau presiune, relee pneumatice);
- *de execuție (motoarele)*
- *de conducere automată* (elemente logice fluidice)
- *de îmbunătățire a funcționării* (elemente uscătoare de aer; elemente de condens; acumulatori pneumatice; elemente de descărcare rapidă; butoane și piloți pneumatici etc.)

MOTOARE PNEUMATICE

Cursa limitata

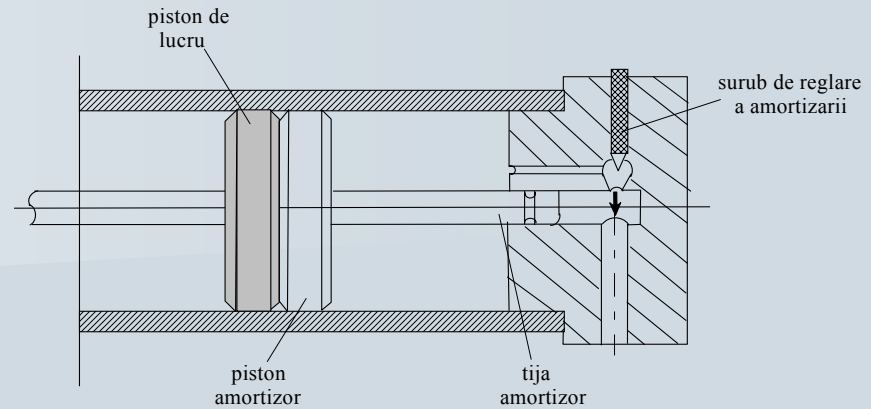
Cursa nelimitata (rotative)

- Motoare liniare (cilindri)
- Motoare unghiulare
- Motoare liniare incrementale

- Motoare cu piston
- Motoare cu palete
- Motoare cu angrenaj

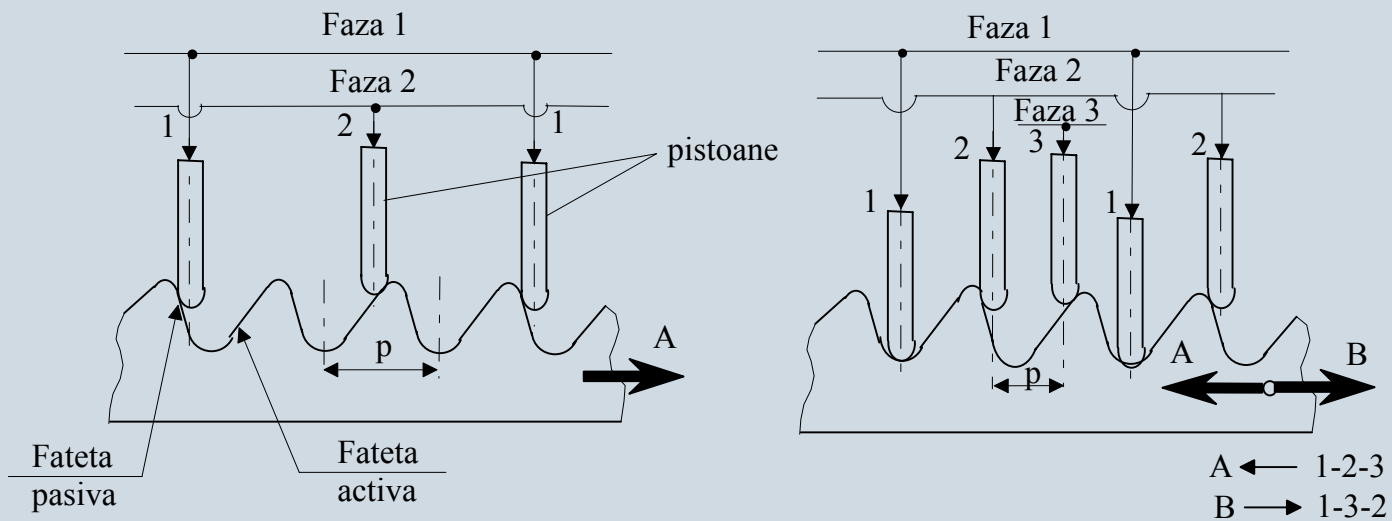
Motoare liniare (cilindri):

- cilindru cu simplu efect
- cilindru cu dublu efect
- cilindru cu amortizor

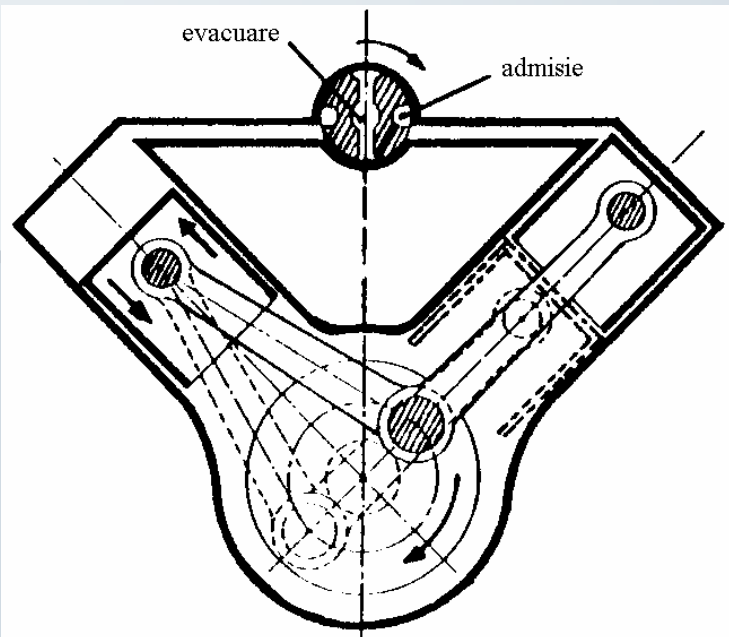

Motoare incrementale

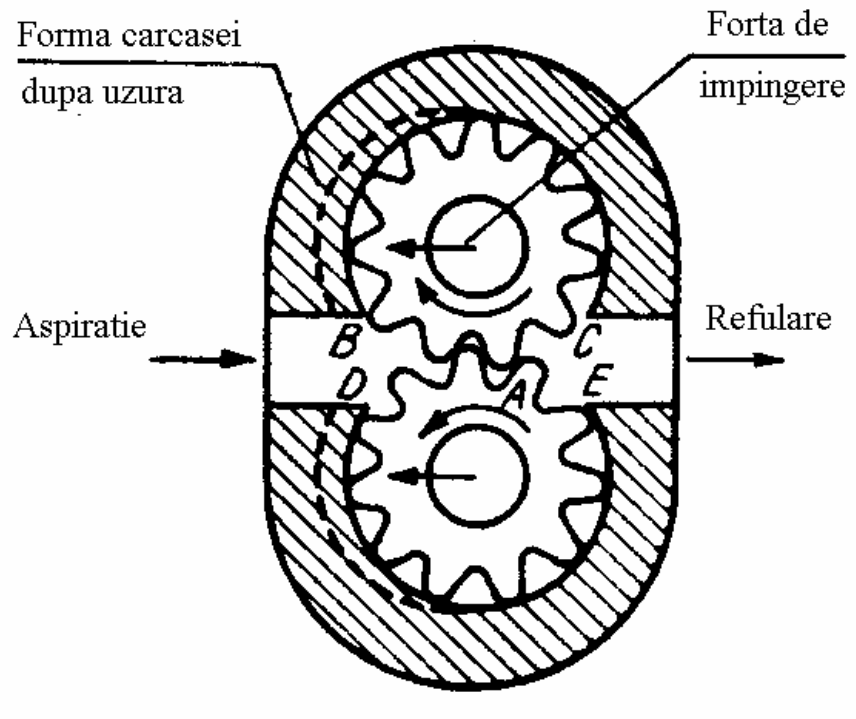
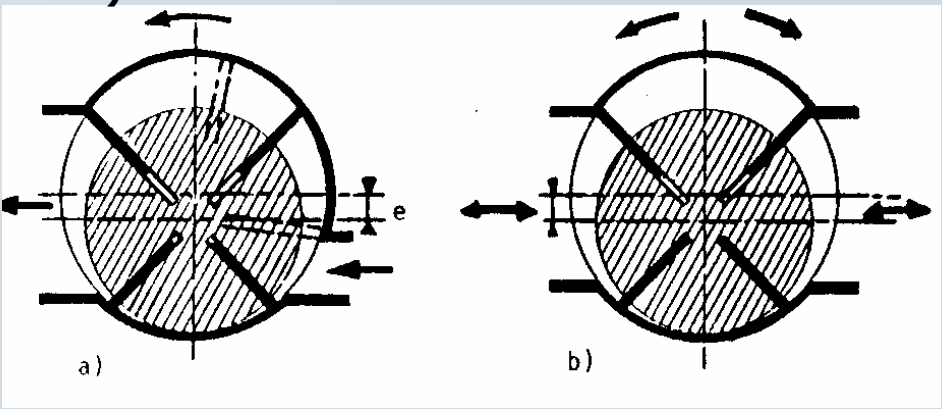
Principiul de funcționare al unui motor liniar pas cu pas, cu **doi și trei pași**

Motor cu piston

Motor cu palete: a) ireversibil; b) reversibil

Motor cu angrenaj

UNIVERSITATEA TEHNICA GHEORGHE ASACHI DIN IASI
FACULTATEA DE MECANICA

Stabilirea schemei de acționare pneumatică

1. Se face pornind din aval, de la componentele de putere impuse de mecanismele acționate, spre amonte, determinându-se tipul elementelor de execuție și fazele lor de mișcare, funcție de care se stabilesc structura elementelor de distribuție (numărul de poziții și de orificii), precum și elementele de reglare și control ale debitelor și presiunilor necesare
2. Consumul total de aer din fazele simultane ale ciclogramei de evoluții dimensionează în final, prin diametrul nominal și presiunea maximă necesară, *grupul de preparare al aerului*
3. În urma acestei analize se determină schema de acționare principală, necesară acționării elementelor motoare
4. În paralel cu acest flux energetic trebuie avute în vedere și circuitele secundare care pot necesita, după caz, tot energie pneumatică (în zona mecanismelor de frânare, în zona cuplajelor sau ambreiajelor dintre elementele de execuție și mecanisme etc.)

OBS.: de regulă, pentru micșorarea timpilor de răspuns, circuitele secundare de comandă-urmărire funcționează cu componente electrice și electronice

5. Ca date inițiale cunoscute prin tema de proiectare sunt componentele necesare la ieșirea elementelor de execuție (datorită performanțelor tehnice impuse și ca urmare a calculelor cinematice și dinamice ale mecanismelor acționate).
6. Corespunzător simbolurilor din schema de acționare trebuiesc stabilite elementele pneumatice concrete și parametrii principali pentru fiecare element în parte (diametrul nominal și presiunea nominală de lucru)
7. Acești parametri se pot calcula pe baza datelor inițiale din tema de proiectare (obținute prin analiză cinematică și dinamică)

Din punct de vedere al posibilităților de reglare, sistemele de acționare pneumatice sunt de două tipuri:

a) Sisteme de acționare neregabile

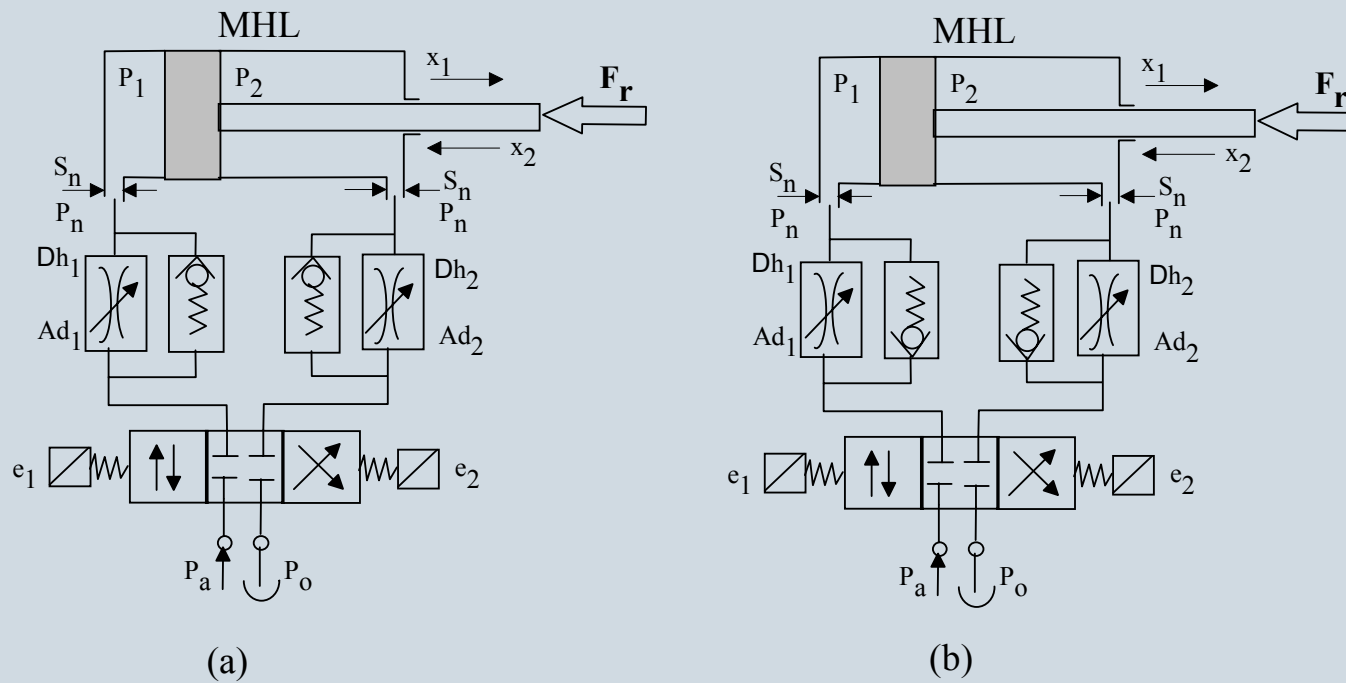
- Cursele efectuate de elementele cuplelor elementare corespund curselor tijelor motoarelor pneumatice sau pot fi limitate de opritori rigizi, aceștia având și rol de blocare în poziția realizată
- Vitezele sunt nereglabile
- Comanda se face numai cu ajutorul distribuitorilor comandați electric sau pneumatic.
- În cazul comenzilor integral pneumatice, se folosesc panouri de comandă ce utilizează logică, memorii, circuite basculante etc. pneumatice.
- Aceste acționări se regăsesc în construcția roboților (manipuloarelor) neevoluați

b) Sisteme de acționare reglabile

Permit reglarea vitezelor și a pozițiilor elementelor acționate. Comanda lor este de regulă electrică și, mai rar, pneumatică.

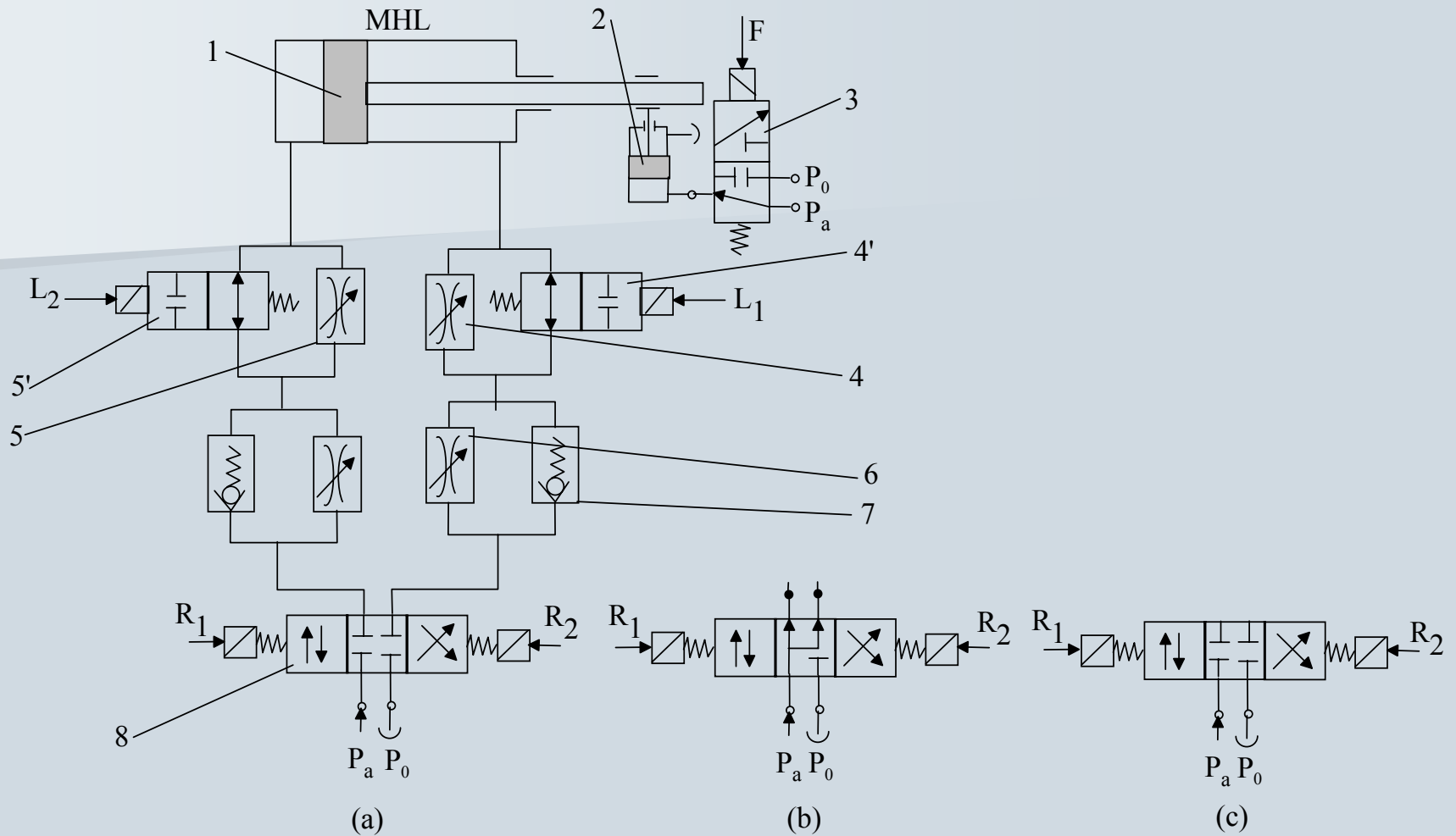
Unități pneumatice de acționare cu regimuri diferite de mișcare

- Aceste regimuri pot fi obținute prin controlul direct al debitelor unui singur cilindru pneumatic sau al unui grup de cilindri pneumatice și hidraulici (în acest ultim caz avem unități de acționare pneumo-hidraulice)
- Drosel de cale – ansamblul supapă de sens, drosel simplu, cuplate în paralel

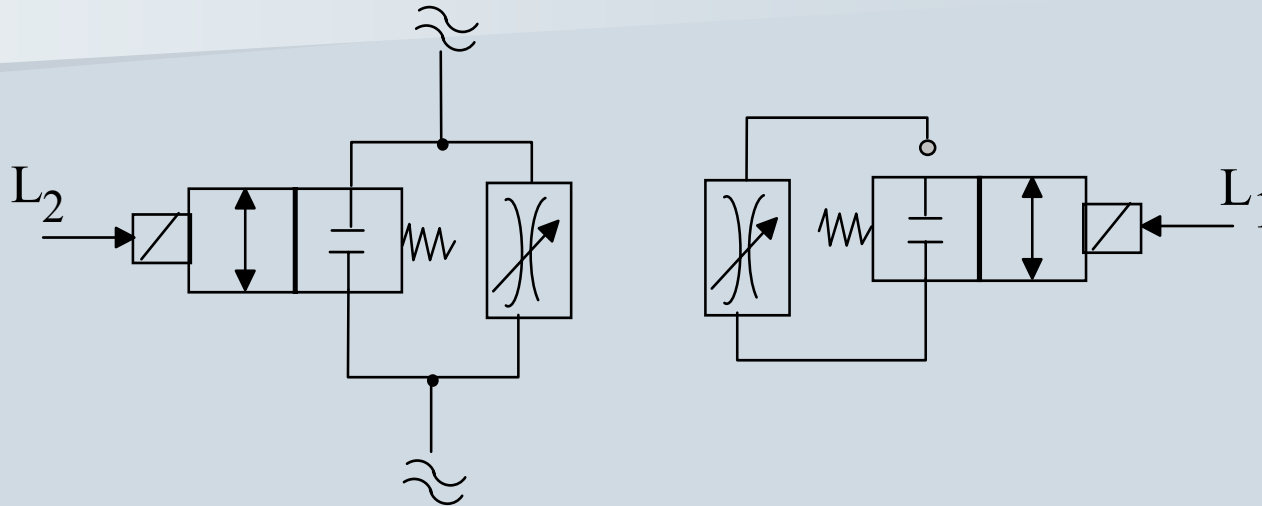
Reglarea vitezei prin reglarea debitului

OBS.: Deși reglarea vitezelor este mai eficientă prin controlul debitelor de pe ieșiri, trebuie reținut dezavantajul obținerii în acest caz a unor componente de forțe de acționare la tija cilindrilor pneumatice mai mici.

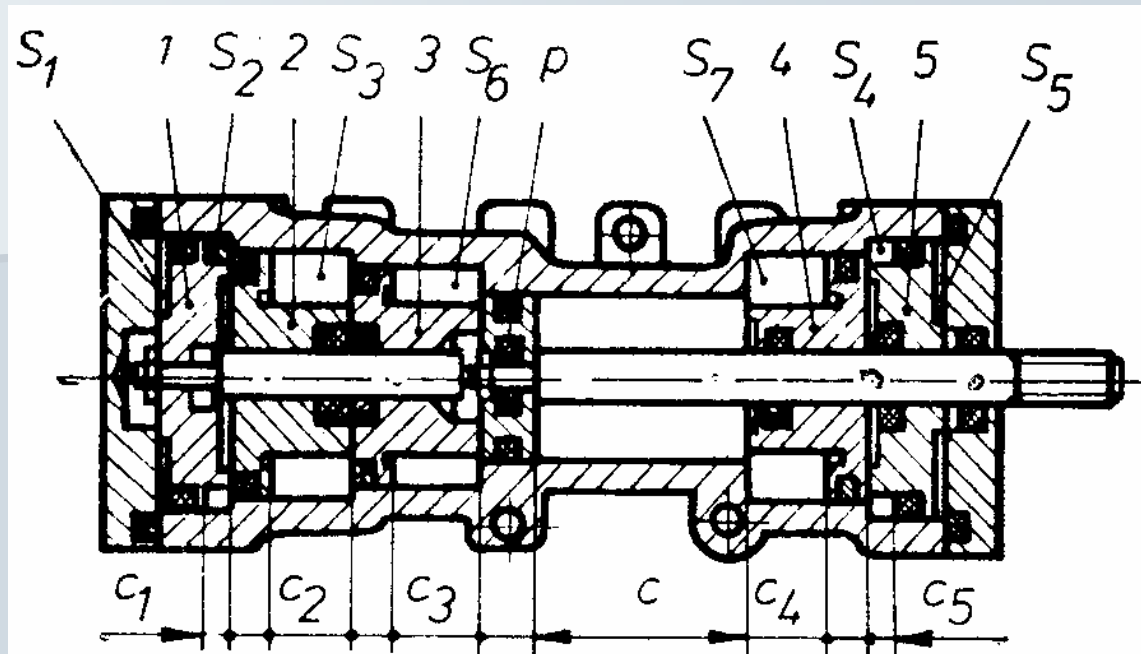
Unitate pneumatică de acționare cu controlul debitelor pe ieșire (asistată în faza de oprire de un sistem de frânare, acționat tot de un cilindru pneumatic)

- Comanda distribuitorului este electrică, cu electromagneți de curent continuu (mai frecvent) sau de curent alternativ

Distribuitoare cu poziția preferențială "legătură întreruptă"

Cilindru pneumatic numeric

Acționarea manipuloarelor cu cilindru pneumatic, unde pe cursa de deplasare este necesar un număr restrâns de poziții, poate utiliza o construcție specială de cilindru pneumatic cu mai multe poziții stabile

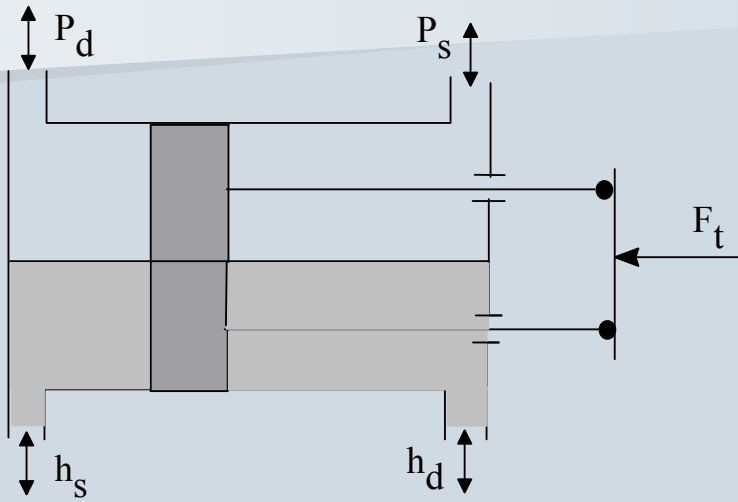
Unități pneumo-hidraulice de acționare cu regimuri diferite de mișcare

Deși unitățile de acționare cu un cilindru pneumatic pot rezolva teoretic toate cerințele obținerii regimurilor de viteze rapide și lente, în general ale unei bune poziționări, controlul riguros și la valori constante ale acestor viteze este dificil

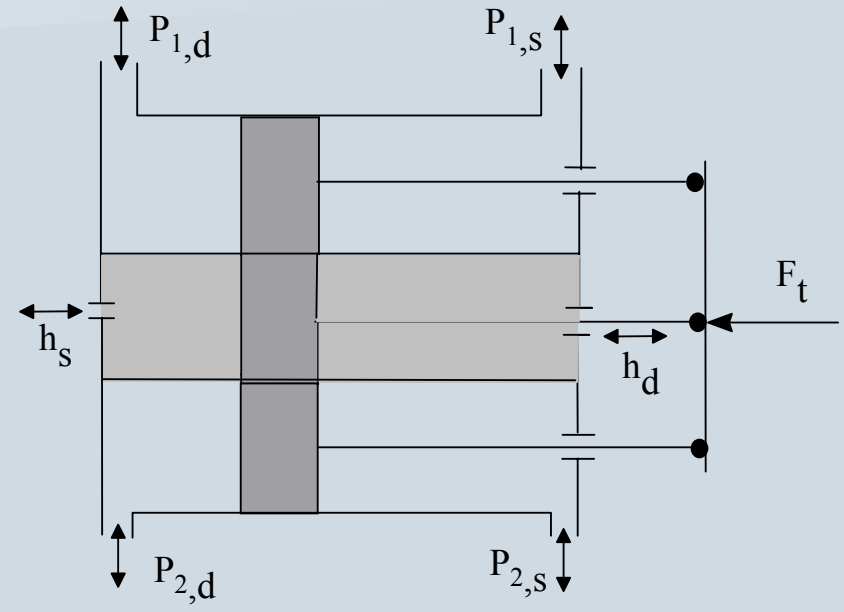
Din acest motiv, pentru diminuarea acestor efecte, unitățile de acționare sunt în construcție hibridă, pneumo-hidraulice, obținute prin cuplarea în paralel sau în serie a unuia sau a doi cilindri pneumatici ce fac acționarea, cu un cilindru hidraulic, cu circuit închis de ulei, ce realizează vitezele lente și contribuie la uniformizarea mișcării

Astfel, se combină avantajele acționării pneumatice ce constau în obținerea unor componente de viteze de mișcare mari cu cele ale acționării hidraulice caracterizate de viteze mai mici și constante

Unitate pneumo-hidraulică de acționare cu cilindri în paralel

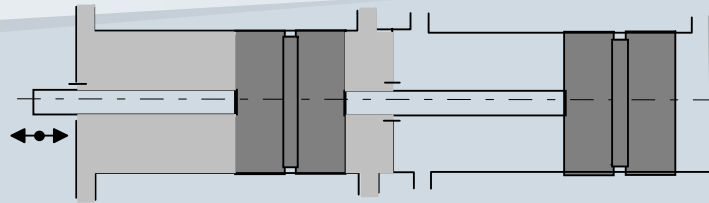

(a)

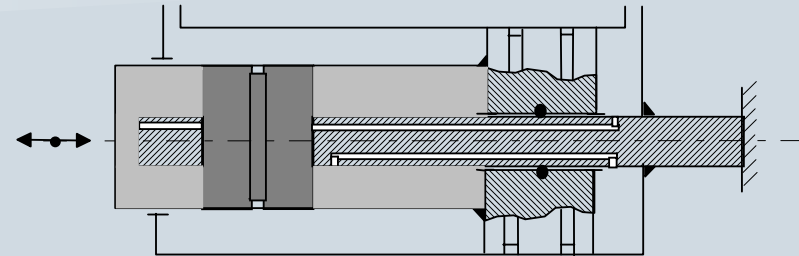

(b)

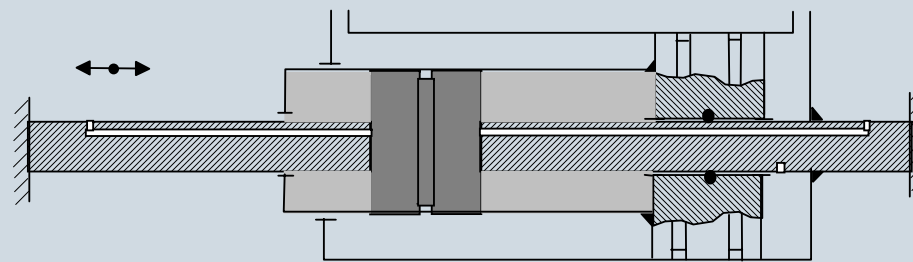
*Unitate pneumo-hidraulică de acționare
cu cilindri în serie*

(a)

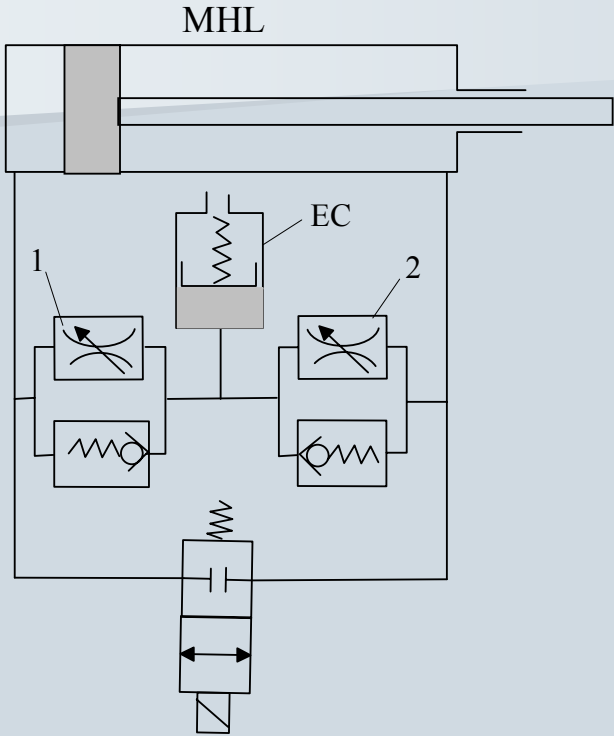
(b)

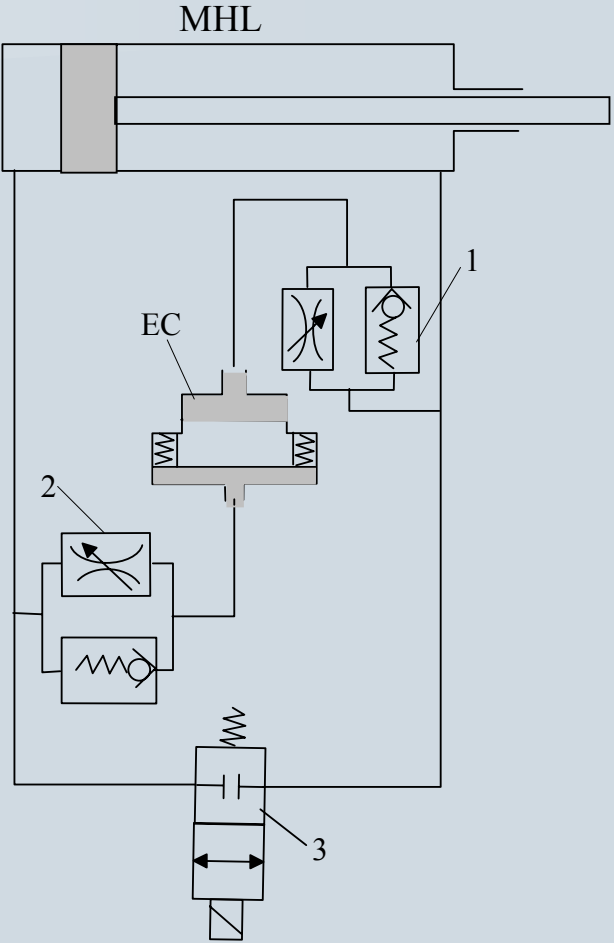
(c)

Circuite hidraulice cu elemente de compensare

UNIVERSITATEA TEHNICA GHEORGHE ASACHI DIN IASI
FACULTATEA DE MECANICA

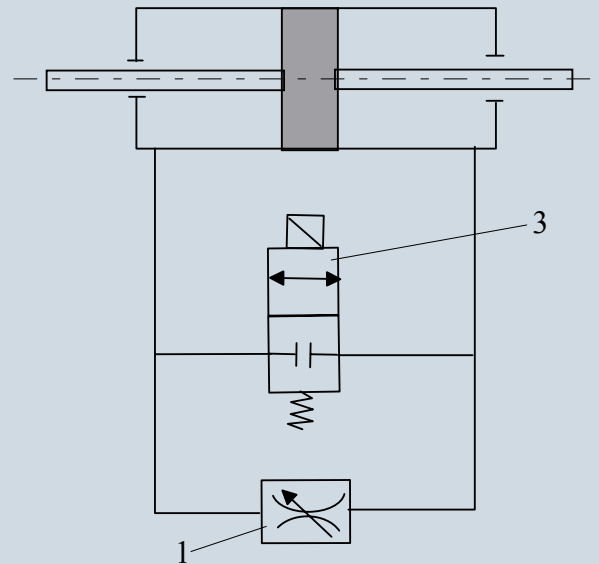

(a)

(b)

Cilindru hidraulic cu tijă bilaterală

OBS.: La amandoua variantele, viteza rapidă se obține când circulația uleiului se face prin distribuitorul 3, comandat electromagnetic, cu căderi de presiune minime

Acționări pneumatice particulare la roboți industriali și manipolatoare

Pe lângă acționări pneumatice, la nivelul unităților de acționare, în structura sistemelor mecatronice sunt utilizate acționări pneumatice care rezolvă evoluția unor mecanisme cu roluri funcționale diferite, cum ar fi:

- mecanismul de frânare;
- mecanismul de înexare a poziției;
- mecanismul de prindere a pieselor-obiect;
- mecanismul de deplasare și indexare a limitatorilor de cursă programabili.
- mecanismul de manipulare locală a pieselor-obiect în raport cu un program concret de lucru etc.

OBS.:

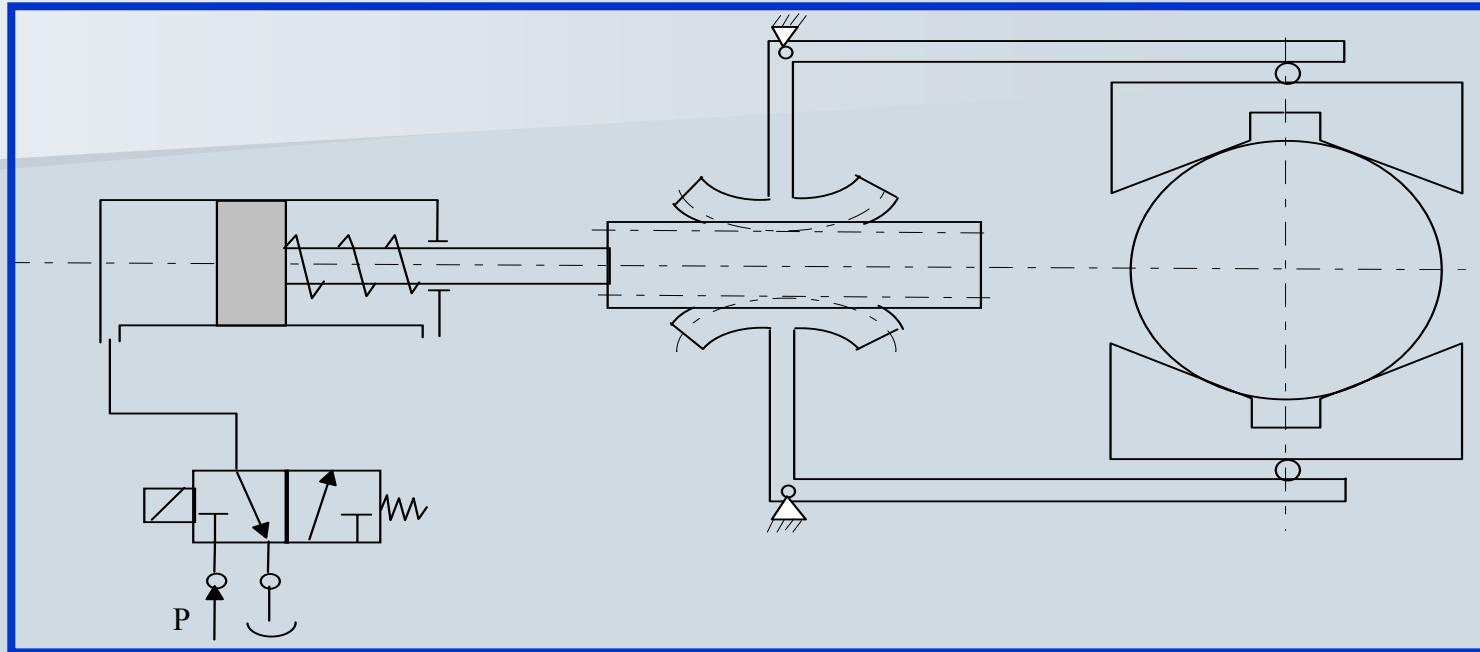
-Caracteristic acestor acționări este faptul că evoluția pe cursă a elementelor pneumatice de execuție este totală (de la cap la cap de cursă)

-Datorită rapidității de evoluție și preciziei bune obținute la aceste mecanisme cu oprire pe limitator cap de cursă, acționările pneumatice sunt preferate, în cazul acestor mecanisme, și la roboții cu alt tip de acționare (hidraulică sau electrică)

-De regulă, ca element de execuție se utilizează tot cilindri pneumatice sau motoare pneumatice cu rotație parțială

-În schema lor de acționare se utilizează distribuitori pneumatice cu două poziții de lucru, deoarece nu mai este necesară oprirea în diverse puncte ale cursei și lipsesc elementele de reglare și control ale debitelor.

Acționarea pneumatică a unui mecanism de apucare

OBS:

- Distribuitorul este cu două poziții și trei orificii
- Dacă cilindrul ar fi fost necesar cu dublă acțiune, atunci distribuitorul ar fi trebuit să aibă patru orificii
- Comanda distribuitorilor poate fi electrică dar și pneumatică, având în vedere posibilitatea evoluției într-un program secvențial a unui grup de mecanisme, spre exemplu cele ce manipulează după un anumit ciclu de lucru o piesă

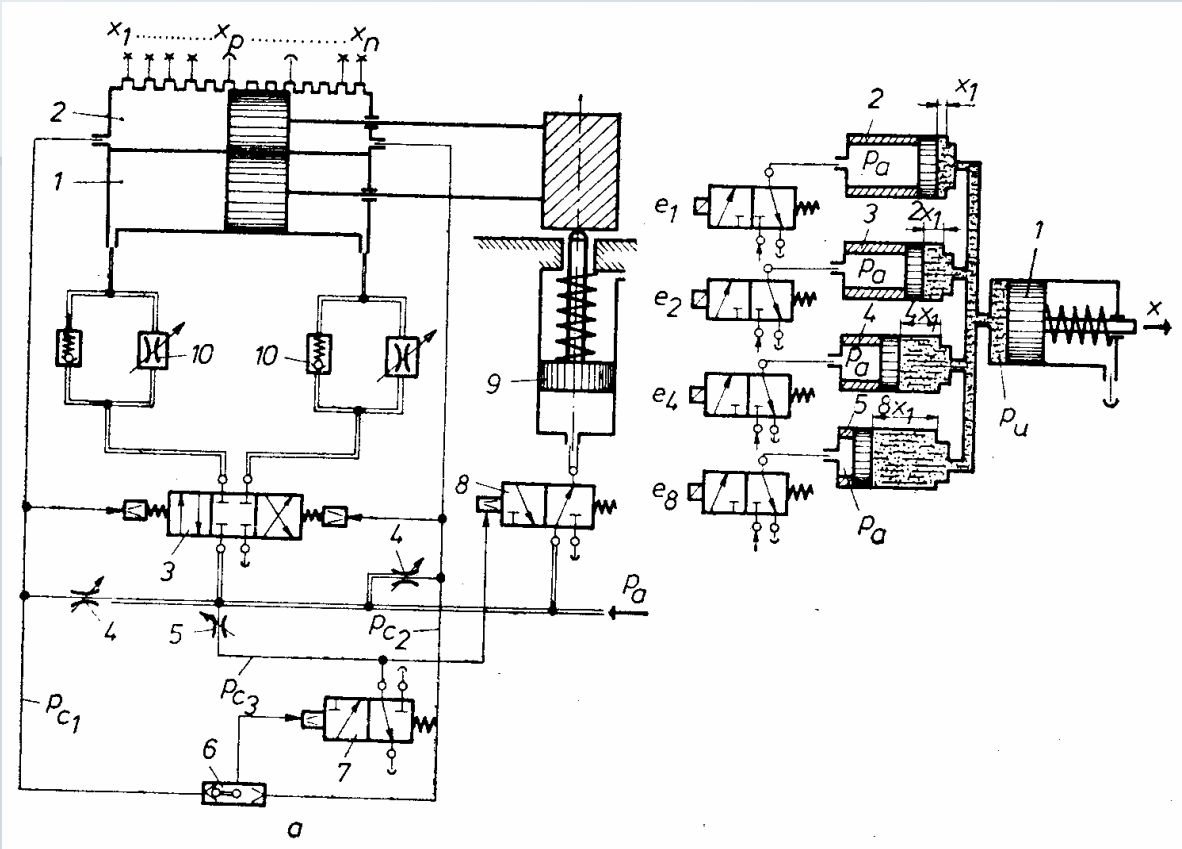
Structuri speciale de unități pneumatice de acționare

În scopul creșterii performanțelor unităților pneumatice de acționare există preocupări multiple, axate în principal pe obținerea unei precizii de poziționare mărite

➤ **Cunoașterea și controlul proceselor termodinamice care guvernează evoluția sistemului constituit de unitatea de acționare**

- **Adopt area de soluții precum:**
- **motoarele pas cu pas liniare și rotative;**
 - **sistemele de frânare eficiente;**
 - **dispozitivele speciale de poziționare;**
 - **distribuitoarele pneumatice proporționale de debit;**
 - **soluții optime de comandă și control.**

Unitate de poziționare specială

PREPARAREA AERULUI

A. USCAREA AERULUI COMPRIMAT

Efectele apei aflată în aerul comprimat utilizat ca agent de lucru sunt:

- la temperaturi scăzute poate forma dopuri de gheață în conducte sau în aparate, scoțând instalația din funcțiune;
- corodează componentele din oțel din aparate;
- micșorează viteza de comutare a aparatelor sau chiar le blochează;
- în amestec cu uleiul de ungere formează un amestec ce încetinește viteza de comutare a aparatelor sau chiar le blochează.

Parametri ce caracterizează umiditatea:

Punctul de rouă - este temperatura la care trebuie răcită o masă de aer pentru a obține un anumit grad de uscare a sa, prin eliminarea apei conținută sub formă de vapori. Cu cât această temperatură este mai mică, cu atât mai multă apă conținută în aer este condensată și eliminată. Uzual, aerul se usuca la un punct de rouă situat între 2°C și 5°C. În practică, de multe ori este necesar să calculăm cantitatea de apă conținută de aer sub formă de vapori. Diagrama (curba) punctului de rouă este un instrument care facilitează rezolvarea acestei probleme.

Umiditatea absolută (U_a) - este cantitatea de apă conținută de 1 m³ de aer la un moment dat, în condiții oarecare. Se măsoară în [g/m³].

Umiditatea de saturație (U_s) - este cantitatea maximă de apă ce poate fi preluată sub formă de vapori de 1 m³ de aer la o temperatură dată. Se măsoară în [g/m³].

Umiditatea relativă (U_r) - este raportul dintre umiditatea absolută și umiditatea de saturație:

$$U_r = \frac{U_a}{U_s} \times 100 \text{ [%]}$$

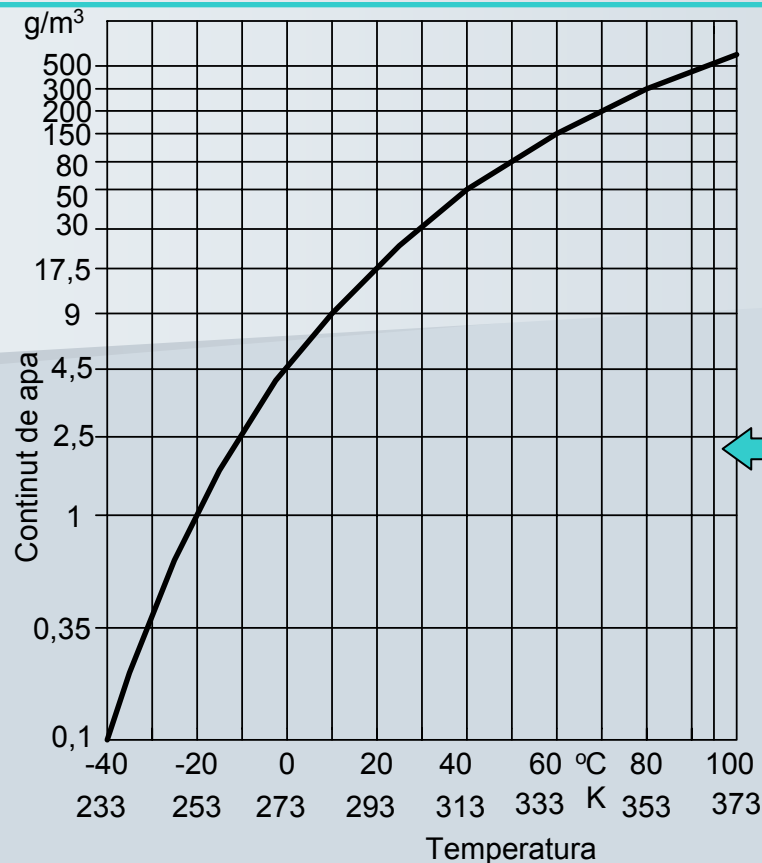

Diagrama punctului de rouă

OBS.:

- arată variația conținutului maxim de apă din aer în funcție de temperatură.
- se observă că pe măsură ce scade temperatura, scade și conținutul de apă; interpretând această diagramă tragem concluzia că o metodă de uscare a aerului ar fi răcirea acestuia.

❖ Principala modalitate de limitare a accesului apei în instalația pneumatică este uscarea aerului, prin diferite metode.

❖ Această măsură se completează cu măsuri de evitare a condensării apei în circuitele pneumatice, prin menținerea unei temperaturi cât mai constante și depărtate de punctul de rouă a aerului, între punctele de intrare și de ieșire din instalație, precum și cu măsuri de colectare și evacuare a apei condensată în circuite.

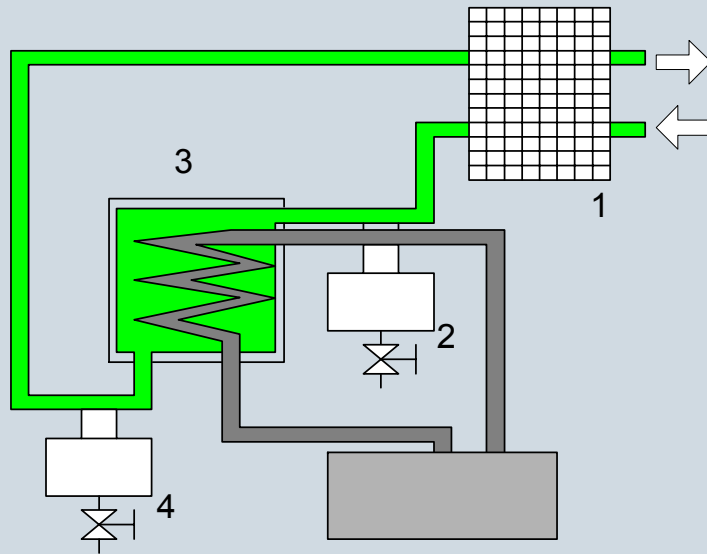
❖ Practic, alegerea metodei optime de uscare presupune un calcul tehnico-economic și luarea în considerare a mai multor factori, din care putem aminti: tipul de compresor utilizat, gradul de uscare a aerului cerut de consumator, așezarea geografică a consumatorului de aer comprimat, etc.

Metode de uscare a aerului

- I. Prin răcire;
- II. Prin adsorbție;
- III. Prin absorbție;
- IV. Prin separare
- V. Prin supra comprimare.

I. Uscarea aerului prin răcire

Este cea mai întâlnită metodă de răcire; funcționează economic, sigur, iar întreținerea instalației este ieftină. Prin răcire se poate atinge punctul de rouă de 2oC - 5oC.

Aerul intră în instalație având o temperatură relativ ridicată, datorită procesului de comprimare și traversează schimbătorul de căldură 1, unde cedează o parte din căldură.

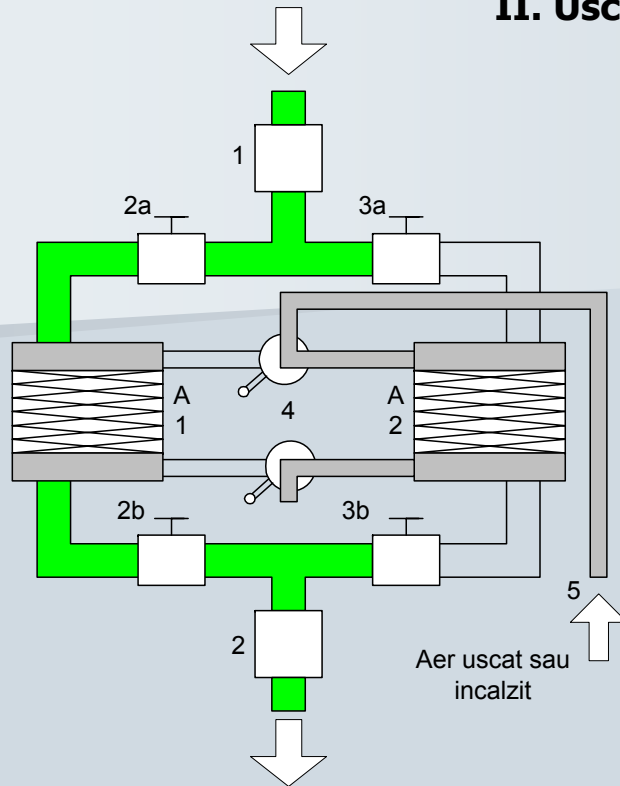
În această fază se produce o primă condensare a vaporilor de apă, iar lichidul rezultat este colectat în rezervorul colector 2.

Mai departe, aerul intră în răcitorul propriu-zis 3, unde suferă o răcire puternică și cedează, prin condensare, o mare parte a apei conținută sub formă de vapori, care este colectată în rezervorul 4, de unde va fi evacuat

Înainte de ieșirea din instalația de uscare, aerul trece iarăși prin schimbătorul de căldură, unde recuperează o parte din căldura cedată inițial, ajungând la o temperatură apropiată de cea optimă pentru buna funcționare a instalației.

Desigur că aceste procese sunt controlate prin automatizarea, în mai mică sau în mai mare măsură, a instalației. Această metodă de uscare este larg folosită, datorită fiabilității, consumului redus de energie și eficienței.

II. Uscarea prin adsorbție

Metoda se bazează pe fenomenul de adsorbție, ce constă în depunerea particulelor de apă pe suprafața unor cristale de dioxid de siliciu sau altă substanță cu proprietăți adsorbante.

Aerul comprimat pătrunde în instalație prin filtrul 1, care are rolul de a reține uleiul provenit din compresor și impuritățile, traversează robinetul 2a (robinetul 3a este închis) și pătrunde în adsorberul A1.

Particulele de apă conținute în aer se depun pe cristalele adsorbante aflate în recipient, iar aerul uscat iese prin partea inferioară a adsorberului A1, traversează robinetul 2b (robinetul 3b este închis), trece prin filtrul 2, care reține particulele de adsorbant antrenate de curentul de aer și intră în circuitul de alimentare a consumatorilor.

În momentul în care particulele de adsorbant sunt complet acoperite cu apă, adsorberul A1 este saturat, iar eficiența lui scade.

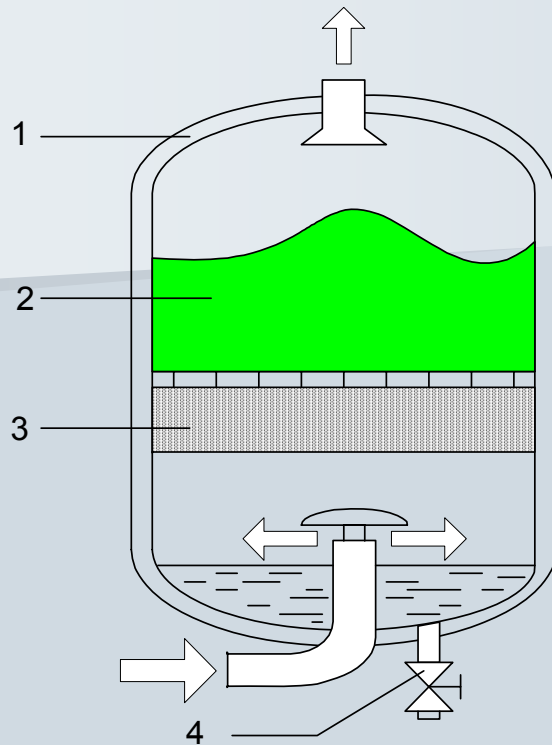
Funcționarea sa în parametri de eficiență presupune decuplarea adsorberului și regenerarea substanței adsorbante.

Din acest motiv instalațiile de uscare de acest tip sunt prevăzute cu două adsorbere care funcționează alternativ: când unul usucă aerul, celălalt este regenerat; adsorberul A2 este izolat față de aerul comprimat prin robinetele 3a și 3b care sunt închise și este traversat de un curent de aer uscat sau incalzit, prin conducta 5. Aerul uscat (cald) produce vaporizarea apei colectată în adsorber și o evacuează în atmosferă. Când adsorberul A1 este saturat, robinetele 2a și 2b se închid, robinetele 3a și 3b se deschid, iar robinetele 4 comută.

În acest fel, adsorberul A2 preia uscarea aerului, iar adsorberul A1 se regenerează.

Deși are o bună eficiență, datorită costului ridicat al substanței adsorbante și consumului mare de energie, acest tip de uscător se utilizează în aplicațiile unde se cere uscare la un punct de rouă foarte scăzut.

III. Uscarea prin absorbție

Este un proces pur chimic, ce constă în reacția dintre apa conținută în aerul comprimat și o substanță chimică granulată, care în contact cu apa formează un compus fluid care se separă gravitațional și este evacuat din instalație

În recipientul 1, pe patul filtrant 2 se aplică substanța absorbantă 3, sub formă de granule. Aerul intră pe la partea inferioară în absorber și traversează stratul absorbant; apa conținută sub formă de vapori intră în reacție cu substanța absorbantă, iar compusul rezultat se scurge prin patul filtrant la partea inferioară a recipientului, de unde este evacuată prin purja 4.

Deși are unele avantaje: instalare ușoară, construcție simplă, nu are piese în mișcare, nu consumă energie, întreținere ușoară, este puțin folosit datorită costului mare a substanței absorbante, care trebuie completată de câteva ori pe an și al eficienței scăzute.

IV. Uscarea prin separare

a. utilizind membrane

Principiul de functionare se bazeaza pe prezenta unei diafragme prin care trec doar moleculele de apa, realizind astfel separarea de aer. Si la aceasta metoda, o parte din aerul uscat este folosit pentru indepartarea apei condensata in uscator

b. utilizind centrifugarea

Daca unei mase de aer ce contine apa sub forma de vapori i se imprima o miscare elicoidala intr-un recipient, forta centrifuga ce ia nastere datorita acestei miscari arunca la peretele recipientului moleculele de apa, care sint mai grele. Apa se scurge intr-un vas colector, de unde este eliminata

V. Uscarea prin supracomprimare

Uscarea prin supracomprimare se bazează pe efectul de eliminare a apei din aerul comprimat, prin condensare, pe măsură ce presiunea acestuia crește. Deoarece comprimarea înaltă a aerului este problematică, această metodă de uscare este eficientă în combinație cu celelalte metode de uscare cunoscute.

Un anumit grad de uscare prin comprimare se obține chiar în rezervorul tampon, care este prevăzut cu sistem de purjare.

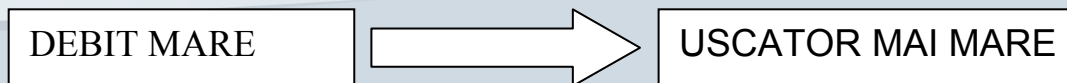
În aplicații nu este judicioasă, din punct de vedere economic, o uscare foarte puternică, ea trebuie corelată cu cerințele de utilizare ale instalațiilor consumatoare.

În general, se acceptă aer uscat până la 10°C punct de rouă.

Pentru a împiedica condensarea vaporilor de apă în instalație, uscarea aerului trebuie completată atât cu măsuri de menținere cât mai constantă a temperaturii acestuia între punctul de intrare în instalație și cel de ieșire, cât și cu măsuri de menținere la o temperatură cât mai apropiată de cea a mediului ambiant.

Parametrii principali care influenteaza dimensionarea uscatorului si modul in care acestia actioneaza

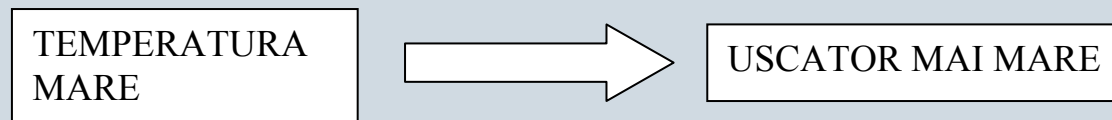
1. Debitul de aer comprimat:

OBS.:

Este evident ca, pe masura ce debitul de aer care trebuie "prelucrat" creste, trebuie sa creasca si capacitatea uscatorului de a prelua respectivul debit

2. Temperatura aerului comprimat:

OBS.:

- La iesirea din compresor temperatura poate atinge 200°C . Este obligatoriu ca aceasta sa fie redusa si mentinuta in jurul valorii de minim 10°C iarna si de maxim 30°C vara, dar in nici un caz sa nu depaseasca 50°C
- De exemplu, daca pretul unui uscator ce functioneaza la un debit de aer de $1500\text{ m}^3/\text{h}$, la temperatura de 45°C este de aproximativ 23000 euro, pretul unui uscator ce functioneaza la acelasi debit, dar la temperatura de 35°C este de aproximativ 11500 euro. Concluzia este ca scaderea temperaturii aerului la intrarea in uscator cu doar 10°C permite economisirea sumei de 11500 euro la achizitionarea uscatorului

3. Presiunea de lucru:

Ce se intimpla intr-o instalatie pneumatica in absenta masurilor de uscare?

Exemplul de mai jos este edificator in aceasta privinta:

Exemplu de calcul:

Se cere cantitatea de apă aspirată de un compresor în următoarele condiții:

- Debitul livrat de compresor: $\overset{o}{V} = 400m^3/h$
- Temperatura aerului la ieșirea din compresor: $t^{\circ}=50^{\circ} C$
- Umiditatea relativă (se determină cu ajutorul higrometrului): $U_r=60 \%$
- Timpul de funcționare: $T=8$ ore
- Se determină umiditatea absolută: $U_a = \frac{U_r \times U_s}{100}$
- Din diagrama punctului de rouă, la $50^{\circ} C$ (232 K) : $U_s=80 g/m^3$

Rezultă: $U_{abs} = \frac{60 \times 80}{100} = 48 g/m^3$

Se poate determina cantitatea de apă absorbită într-o oră de funcționare:

$$M_{apa} = U_a \times \overset{o}{V} = 48 g/m^3 \times 400 m^3/h = 19200 g/h = 19,2 kg/h$$

și cantitatea de apă absorbită în 8 ore: $M_{apa} = 19,2 kg/h \times 8 = 153,6 \text{ kg}$ (sau litri).

FILTRAREA AERULUI

Impuritatile provin din mai multe surse de contaminare:

- **Din atmosfera, aspirate de compresor sau aspirate de aparatele pneumatice aflate in functiune; aceste impuritati pot fi in diferite stari de agregare:**
 - solida: praf, nisip;
 - gazoasa: SO_2 , NO_x , CO_2 , CO , H_2S , vapori de ulei, etc;
 - lichida: apa, aerosoli, etc;
- **Din sistemul de lubrifiere al compresorului:**
 - ulei supraincalzit si murdar;
 - particule abrazive;
- **Din reseaua de conducte:**
 - rugina;
 - tunder;
 - condens;
 - exfolieri de la acoperirile galvanice;

OBS.:

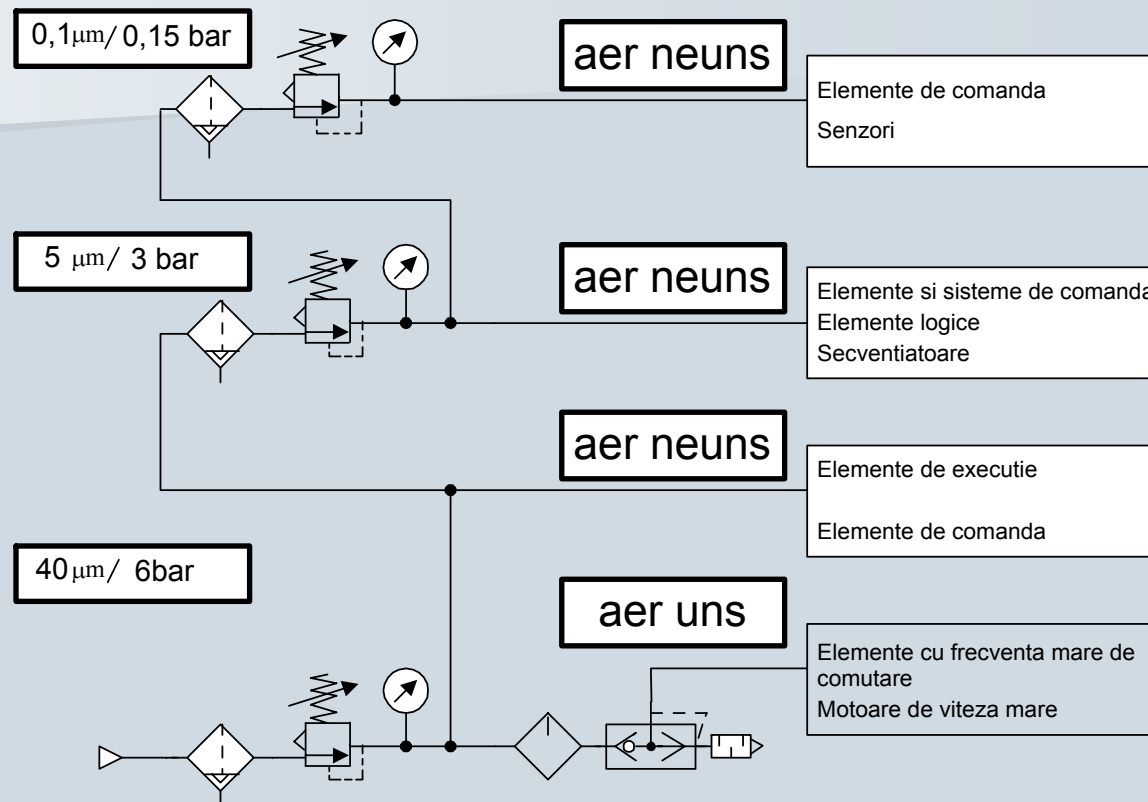
De calitatea filtrării depind fiabilitatea și durabilitatea elementelor ce alcătuiesc instalația, precum și performanțele sistemului, în ansamblu. In ultima instanta, calitatea filtrării se rasfringe asupra costurilor de fabricatie, deci asupra pretului produselor

Standardele stabilesc patru trepte de filtrare, parametrul fiind finețea de filtrare:

Treapta I:	Filtrări grosiere	50 - 100 μm
Treapta II	Filtrări medii	25 - 50 μm
Treapta III	Filtrări fine	10 - 25 μm
Treapta IV	Filtrări foarte fine	1 - 10 μm

Producătorii de aparate pneumatice specifică în cataloagele de produse finețea de filtrare necesară, iar producătorii de utilaje echipate pneumatic instalează filtre corespunzătoare și fac mențiunile corespunzătoare in documentatia tehnica ce insoteste utilajele respective

Reprezentare schematica a posibilelor necesitati de preparare a aerului, privind filtrarea si ungerea intr-o instalatie actionata pneumatic

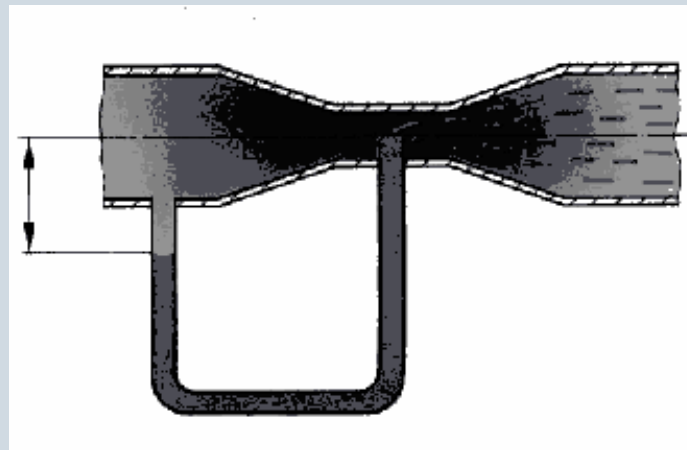
Recomandare (orientativa) a fineții de filtrare necesară

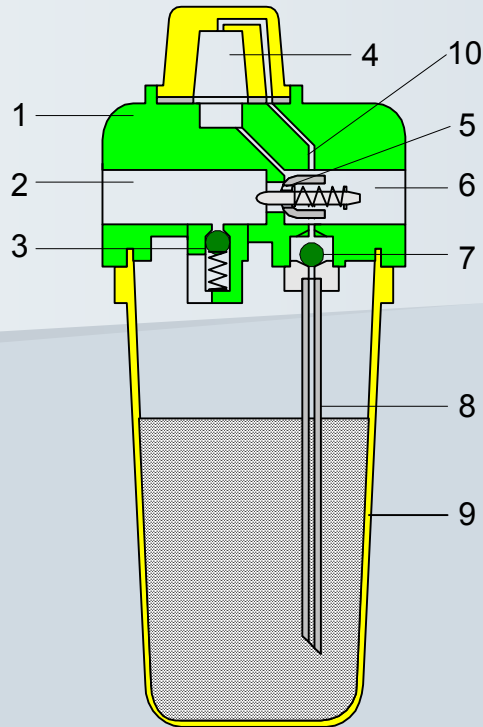
Nr	Categoria instalațiilor pneumatice	I	II	III	IV
1	Legături pneumatice obișnuite, rezervoare, acumula-toare, instalații de acționare pneumatice realizate cu cilindri cu membrană	0	0		
2	Acționări pneumatice obișnuite, scule pneumatice (realizate cu cilindri cu piston, motoare rotative) aparatură cu secțiune minimă de 0,8 - 1 mm		0	0	
3	Acționări pneumatice cu un grad de siguranță foarte ridicat. Droselizări foarte fine, ajustaje alunecătoare foarte precise			0	0
4	Sisteme pneumatice de reglare automata. Dispozitive pneumatice de măsură și control				0

UNGHEREA AERULUI

Din punct de vedere al ungerii exista trei tipuri de instalatii pneumatice:

- instalatii care nu permit ungera, aceasta daunind bunei functionari a echipamentelor ce o compun;
- instalatii la care ungera este indiferenta, fiind o chestiune de optiune a utilizatorului;
- instalatii la care ungera este obligatorie, de corectitudine a ei depinzind buna functionare si durata de viata a elementelor pneumatice; dispozitivele care asigură lubrifierea agentului de lucru se numesc unghătoare, iar funcționarea lor se bazează pe principiul Venturi

Structura unui unător:

- 1 -carcasa unigatorului;
- 2 -orificiu de intrare a aerului;
- 3 -supapă de sens;
- 4 -camera de picurare;
- 5 -secțiune îngustată;
- 6 -orificiu de ieșire;
- 7 -supapa de sens;
- 8 -tub aducțiune;
- 9 -pahar;
- 10-orificiu de aducțiune a uleiului în camera de picurare (este conectat la tubul de aducțiune, ocolind orificiul de ieșire)

Modul de funcționare:

- aerul comprimat intră prin orificiul de alimentare 2, traversează secțiunea îngustată 5 și iese prin orificiul 6.
- supapa de sens 3 este deschisă, iar aerul comprimat apasă asupra uleiului aflat în paharul 9; se observă că secțiunea îngustată este legată de secțiunea de intrare în unător pe traseul: camera de picurare 4, canalul de aducțiune 10, supapa 7, tubul de aducțiune 8.
- diferența de presiune dintre cele două puncte determină urcarea uleiului în camera de picurare, de unde picătură cu picătură acesta se scurge prin canalul 10 și intră în curentul de aer. La impactul cu jetul de aer, picăturile de ulei sunt pulverizate și sunt preluate de curent sub formă de ceață fină.
- supapele de sens 3 și 7 au rolul de a menține unătorul amorsat atunci când se oprește alimentarea circuitului respectiv

OBS.:

-necesitatea ungerii echipamentelor pneumatice este discutabila, iar in practica aceasta chestiune nu este intotdeauna clarificata in documentatia tehnica ce insoteste utilajul echipat pneumatic.

De aceea, este necesar sa fie oferite citeva repere in aceasta directie; astfel, in absenta specificatiilor tehnice, se recomanda asigurarea lubrifierii in urmatoarele situatii:

- pentru cilindrii pneumatice avind un diametru mai mare de 125 mm;**
- pentru cilindrii pneumatice avind viteza de lucru foarte mica;**
- pentru cilindrii pneumatice care lucreaza la viteze mai mari de 1m/s si sint alimentati cu aer uscat la un punct de roua sub -20 oC;**
- in aplicatiile care realizeaza positionari exacte;**
- pentru cilindrii pneumatice ai caror pistoane sint solicate la forte laterale (radiale) mari;**
- in situatia in care s-a asigurat ungeria in instalatie pentru cilindri pneumatice care nu necesitau ungeri suplimentara, acestor cilindri este necesar sa li se asigure in continuare lubrifierea, deoarece ungeria suplimentara compromite ungeria asigurata la montaj**

Considerații economice asupra acționărilor pneumatice

- Este cunoscut faptul că prin răcire, atunci când este stocat în rezervor, aerul comprimat pierde o fracțiune din energia sa internă.
- De asemenea, aerul nu poate fi destins complet până la presiunea atmosferică în timpul funcționării unui motor, rezultând pierdere de energie.

Într-o instalație pneumatică unde compresiunea și destinderea sunt adiabatică și nu se ține seama de cele arătate mai sus, se pot estima procentual următoarele tipuri de pierderi energetice:

Frecări în compresor:	20%
Neetanșeități în compresor:	8%
Pierderi de energie internă prin răcire în recipient:	19%
Pierderi de energie internă prin răcire adiabatică:	36%
Total pierderi:	83%
Disponibil:	17%

Cu toate acestea, există tot mai multe situații când acționările pneumatice se impun ca fiind de neînlocuit sau chiar sunt mai avantajoase din punct de vedere economic. Exemplul următor este relevant:

Comparație între polizarea electrică și cea pneumatică:

Costul energiei electrice este de 7,5 ori mai mic decât al energiei pneumatice, dar costul total al operației executată electric este de 1,4 ori mai mare decât al celei executată pneumatic, datorită costului personalului de întreținere și al echipamentelor.

AVANTAJELE ȘI DEZAVANTAJELE COMENZILOR ELECTROPNEUMATICE

Cauza aparitiei:

- necesitatea de a minimiza timpul afectat ciclurilor de funcționare a instalațiilor
- de a mari flexibilitatea acestor instalatii, cu scopul eficientizării proceselor de producție.

Avantaje:

1. Utilizarea comenzilor electropneumatice permite realizarea de instalații funcționând în ciclu automat, deci cu productivitate mare.
2. Utilizarea semnalelor electrice conferă rapiditate etajului de comandă (semnalul electric circulă mai repede decât cel pneumatic, aparatele electrice comută mai repede decât cele pneumatice).
3. Echipamentele electrice sunt, de multe ori, mai ieftine decât cele pneumatice.
4. Semnalul electric nu este sensibil la variații de temperatură și la variații de direcție a suportului.
5. Cu puteri mici, deci cu consum energetic redus, se comandă puteri mari (în etajul de execuție).
6. Gabaritul și flexibilitatea suportului pentru semnalul electric (conductorul) sunt superioare, calitativ vorbind, gabaritului și flexibilității suportului semnalului pneumatic (furtun, țevă).
7. Instalațiile echipate electropneumatic pot fi programate (comandate) prin intermediul programatoarelor electronice și/sau a calculatoarelor de proces.

OBS.

1. combinarea comenzii electrice cu electronica oferă o mare flexibilitate circuitelor electropneumatice, permițând modificarea rapidă și facilă a parametrilor funcționali (în spațiu și timp), afișarea și semnalizarea, precum și interpretarea lor.
2. De exemplu, prin interpretarea (prelucrarea) unor parametri funcționali în cadrul unui program special conceput, în cazul apariției unui defect, instalația poate autodiagnostica defectul, oferind operatorului date precise și sigure privind localizarea defectului (aparatură defect) și, în funcție de complexitatea programului și a instalației, poate oferi informații și despre cauzele defectului

Dezavantaje:

1. Instalațiile echipate electropneumatic depind de două surse de energie: pneumatică și electrică.
2. Sunt necesare instalații suplimentare specifice, scumpe și cu gabarit mare: transformatoare, tablouri electrice, etc.
3. Aplicațiile circuitelor electropneumatice sunt limitate datorită pericolului de incendiu, explozie.
4. Există pericol de accidente prin electrocutare.

ACȚIONAREA ELECTRICĂ

Avantaje:

- **disponibilități de energie electrică;**
- **simplitatea racordării motoarelor electrice la rețeaua de distribuție;**
- **construcție robustă și fiabilitate mare a motoarelor electrice;**
- **costul redus al instalării;**
- **modalitate simplă de reglare a mișcării;**
- **compatibilitate cu sistemul de comandă și cu construcția senzorilor.**

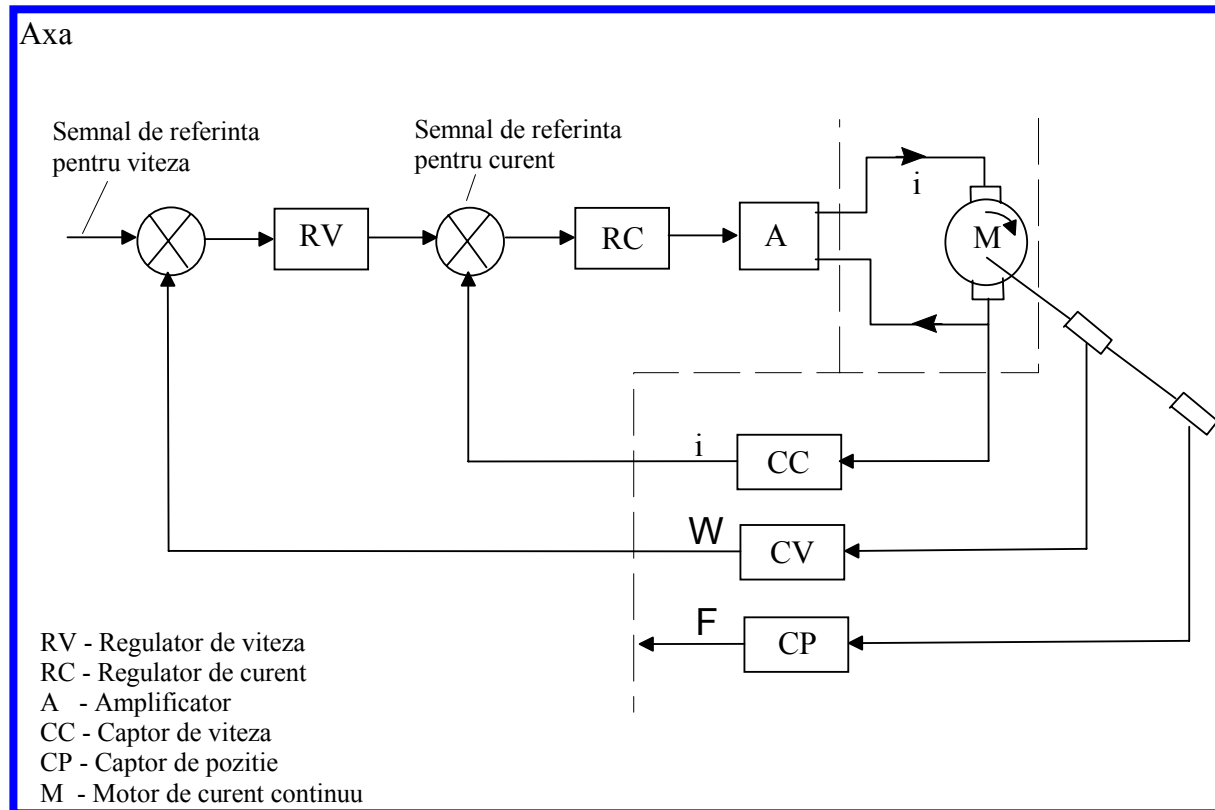
Dezavantaj major al unei astfel de acționări este necesitatea utilizării unei transmisii mecanice pentru adaptarea vitezei unghiulare și a momentului motor la cerințele concrete ale cuplei cinematice

Tipurile de motoare electrice utilizate :

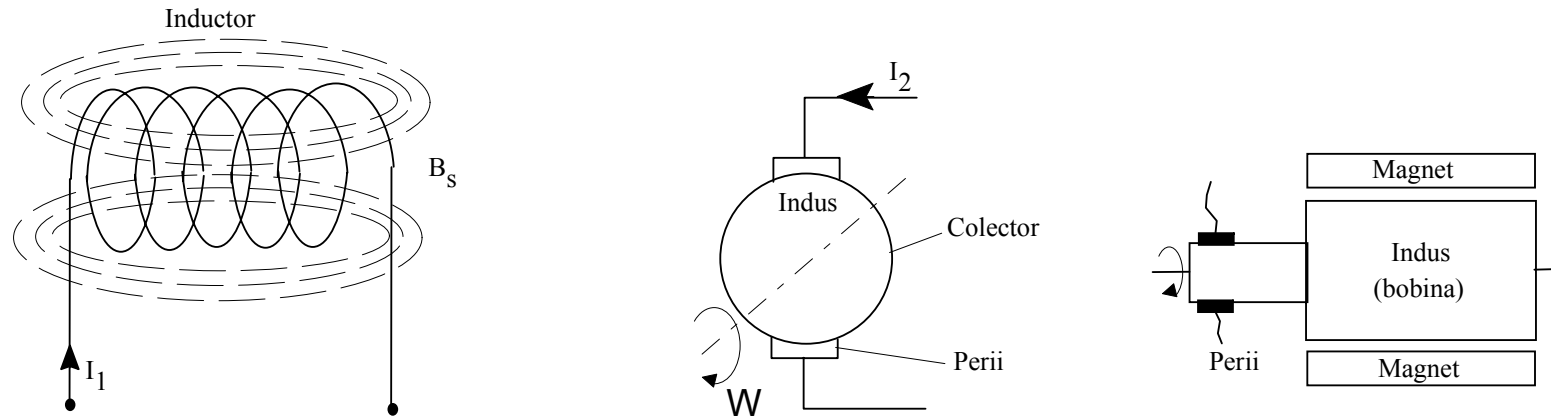
- **motoarele electrice de curent continuu,**
- **servomotoarele de curent continuu,**
- **motoarele electrice pas cu pas,**
- **motoarele asincrone trifazate și motoarele electrice liniare**

Motoare electrice de curent continuu

Comanda motorului electric de curent continuu în sistem buclă închisă

Principiul de funcționare

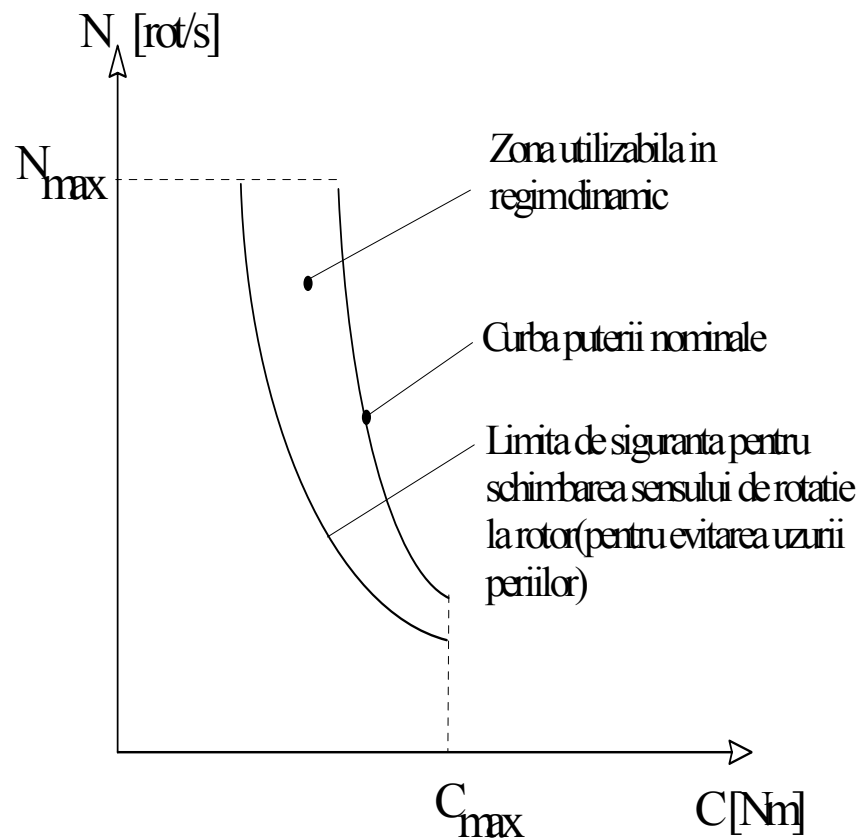

Schema funcțională a motorului electric de curent continuu

Caracteristicile motorului de curent continuu

a) Cuplul motor, $C = k \cdot I \Phi$, [Nm]

b) Viteza de rotație: $N = \frac{U - RI}{k \cdot \Phi}$

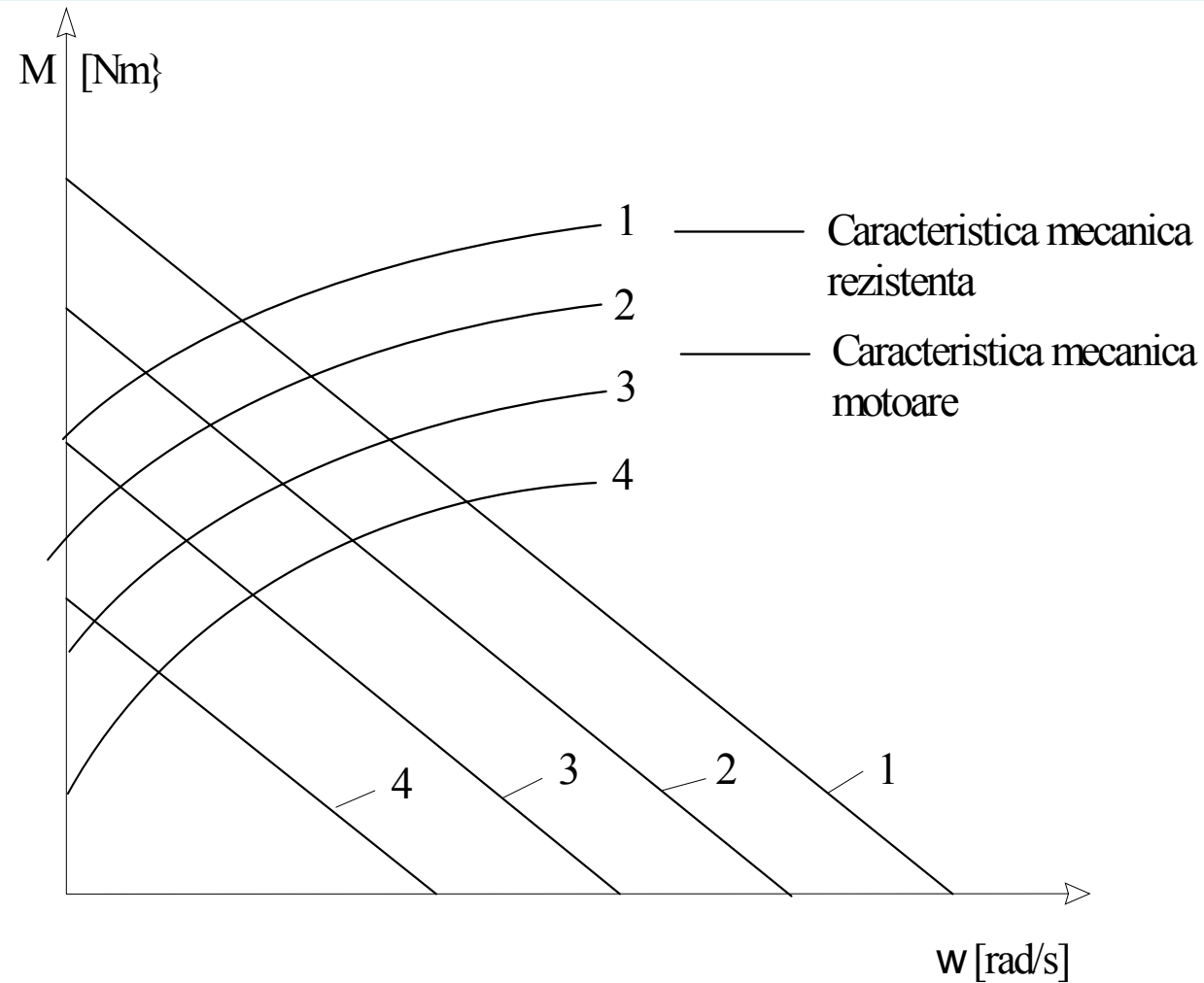

Graficul cuplu-viteză la motorul de curent continuu

Analizând acest tip de acționare rezultă următoarele:

- se asigură ușor variația vitezei;
- se asigură un cuplu relativ mare la turații mici și totodată fiind ușor de controlat;
- cost mediu spre ridicat;
- se produce o încălzire importantă a motorului;
- greutate mare a ansamblului motor - variator;
- funcționarea la viteze mari poate crea arc electric între perii și colector și o uzură prematură a acestora.

Motoarele electrice de curent continuu cu excitație în serie asigură un moment mare de demarare și o reglare ușoară a vitezei unghiulare.

Caracteristicile mecanice ale unui motor de curent continuu cu excitație în serie

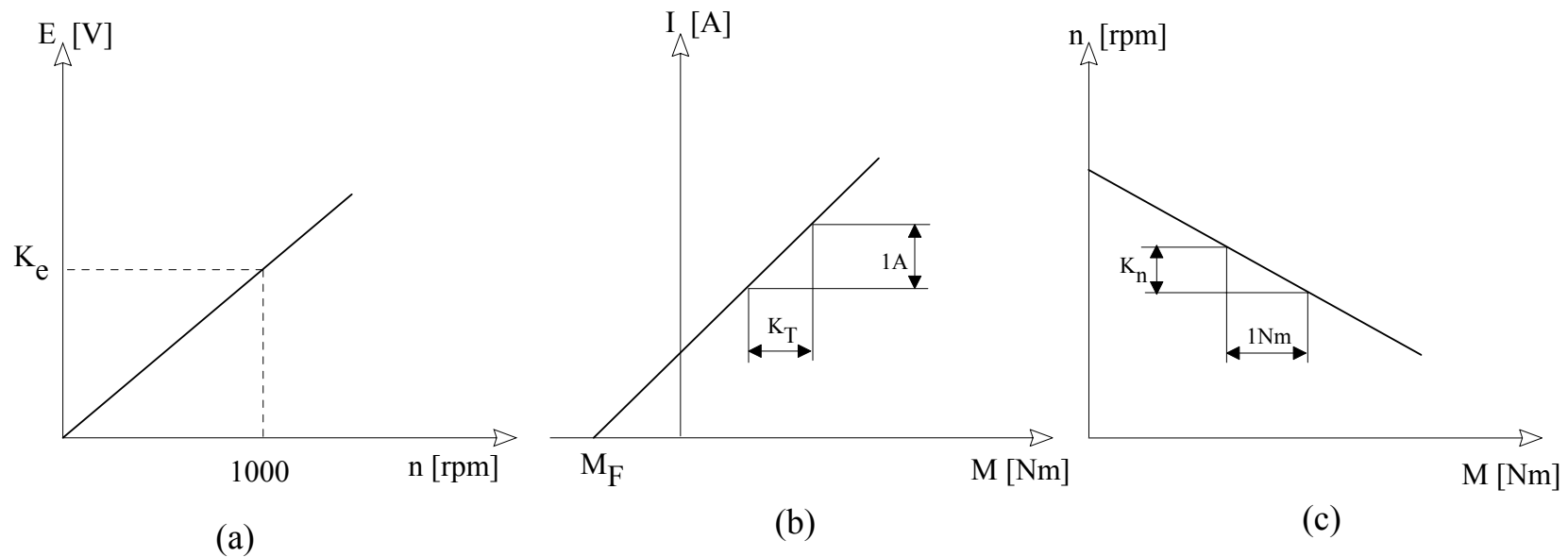
Servomotoarele de curent continuu

Din punct de vedere constructiv servomotoarele de curent continuu pot fi:

- cu rotor cilindric;
- cu rotor disc (sau cu întrefier axial);
- cu rotor pahar (cu bobină mobilă).

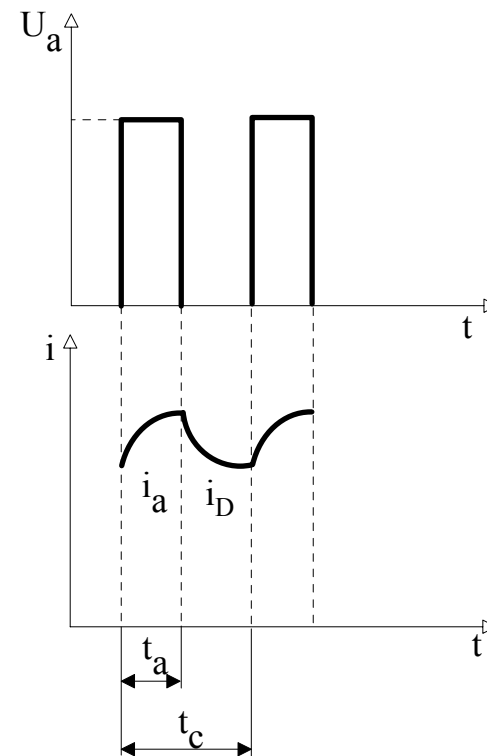
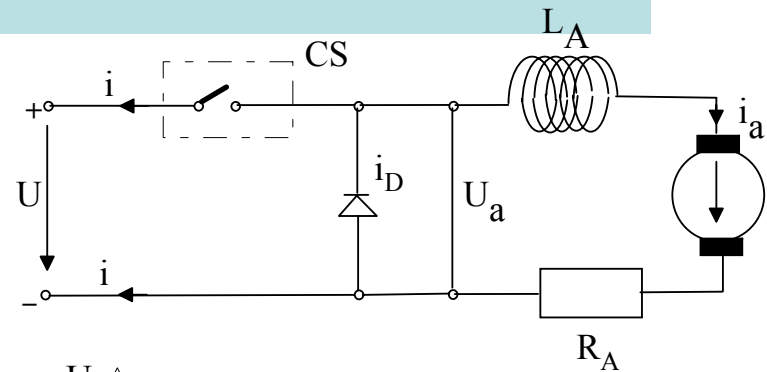
Parametrii de funcționare ai servomotoarelor de curent continuu cu rotor disc

- tensiunea electromotare la 1000 rpm , K_e (fig. a)
- cuplul pe amper, K_T și cuplul de frecare uscată, M_F (fig. b)
- căderea de turație în sarcină la tensiune constantă, K_n (fig. c)
- momentul impulsional, M_{imp} , pe care îl poate dezvolta în regimuri tranzitorii și intermitente

Sisteme de variație a turației arborelui de ieșire (a tensiunii)

a) Variator static de tensiune continuă

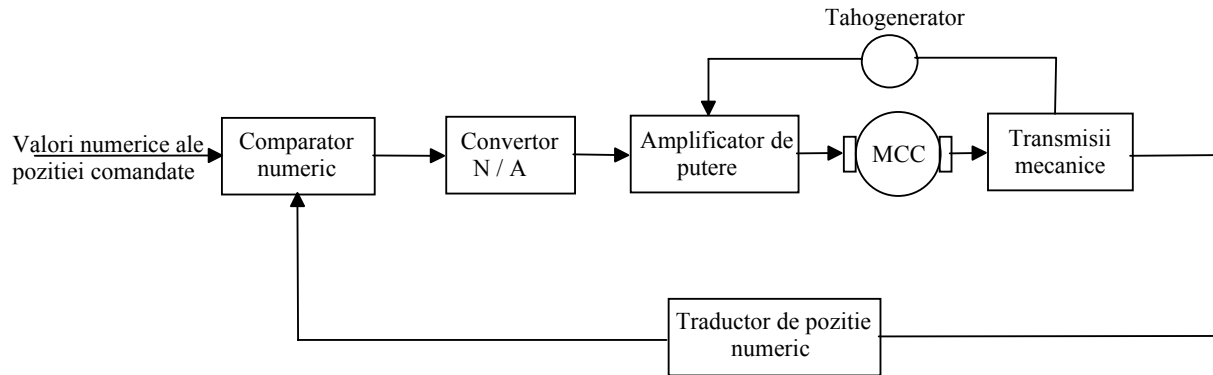

MOTOARE ELECTRICE PAS CU PAS

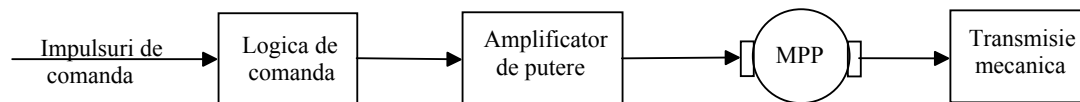
Avantaje:

- poziționarea exactă a elementelor cuplelor cinematice conducătoare;
- face posibilă realizarea celor mai simple sisteme de reglare a poziției în circuit deschis, fără utilizarea traductoarelor în structura lor, datorită conversiei univoce a impulsului electric în pas unghiular.

Dezavantajul major îl constituie micșorarea sensibilă a momentului motor în cazul frecvențelor ridicate ale impulsurilor rezultând limitarea vitezei cuplei conducătoare

(a)

(b)

Înlocuirea servomotorului de curent continuu (MCC) funcționând în buclă închisă (fig. a) cu motor pas cu pas (MPP) în buclă deschisă (fig. b) duce la eliminarea convertoarelor numerice analogice (NA), a amplificatoarelor de putere, a traductoarelor de poziție și viteză,

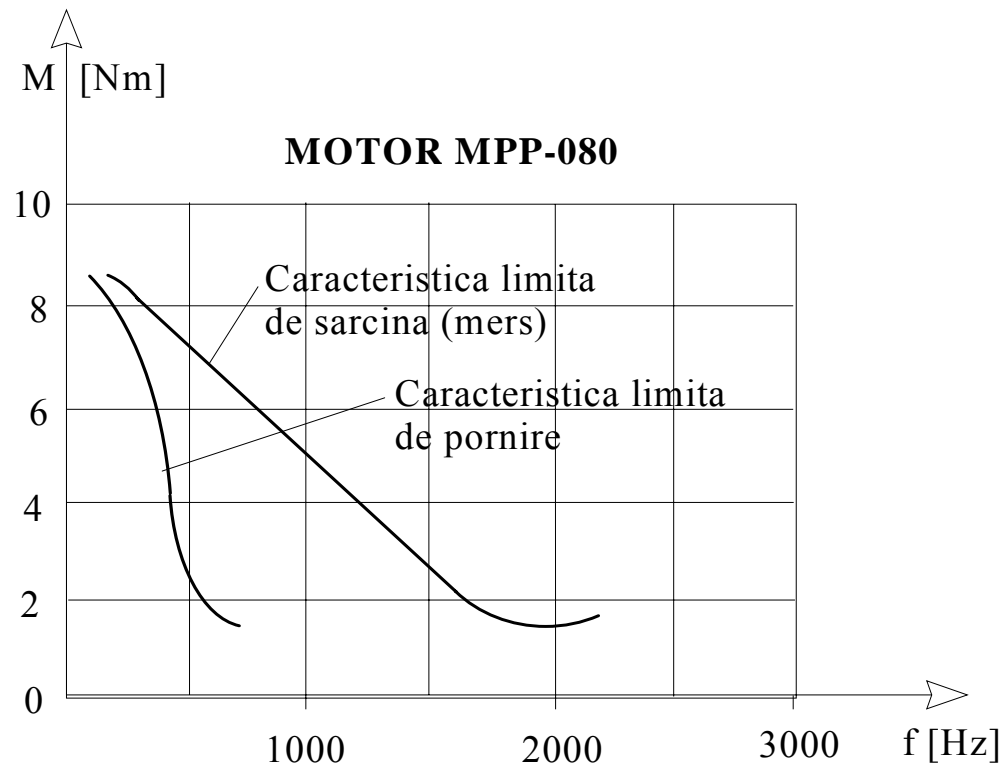
Tipurile de bază de motoare pas cu pas sunt:

- a) Motoare pas cu pas de *tip activ*
- b) Motoare pas cu pas de *tip reactiv*

a) Motoarele pas cu pas de *tip activ* au în componența rotorului magneți permanenți sau electromagneți cu înfășurare de excitație, capetele înfășurării fiind scoase la inelele colectoare.

b) Motoarele pas cu pas de *tip reactiv* au rotorul executat sub forma unui cilindru feromagnetic dințat ce poate fi executat cu un număr mare de poli. Pasul poate fi de până la 10 , aceasta permițând micșorarea vitezei unghiulare absolute.

Caracteristicile limită ale motorului pas cu pas

MOTOARE ASINCRONE TRIFAZATE

Inconveniente - constă în sistemul de reglare automată a parametrilor acestor motoare deoarece ele se comportă nefavorabil la variația vitezei în ambele sensuri de rotație, cuplul depinzând de curentul din stator și de viteza de rotație, în timp ce curentul indus în rotor este dificil de controlat

Caracteristici:

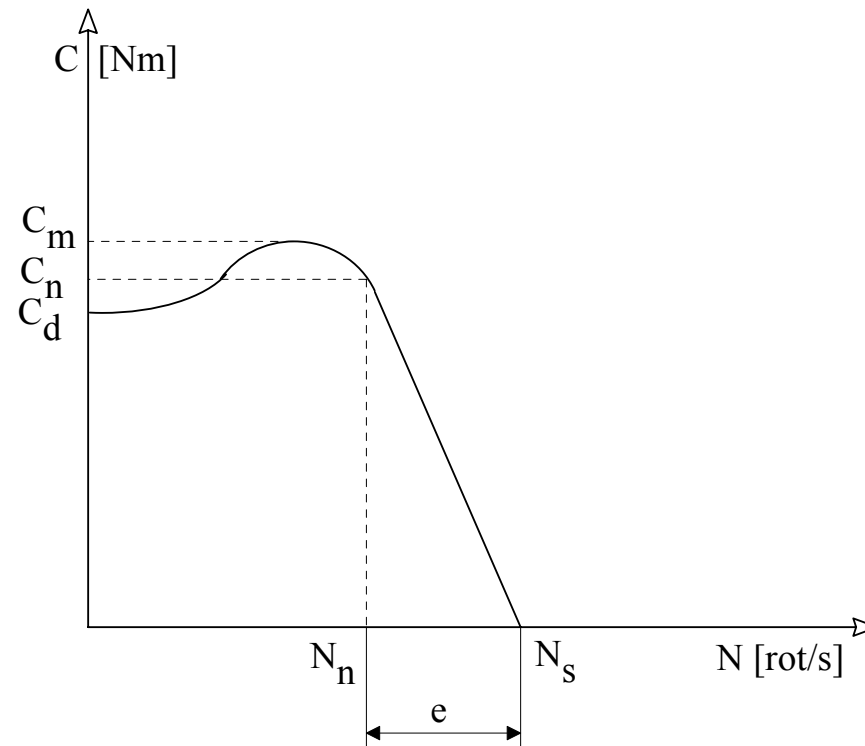
a) N_s - turația de sincronism: $N_s = f/p = \text{const.}$ [rot/s]

în care: f = frecvența [Hz]; p = numărul de perechi de poli pe fiecare fază.

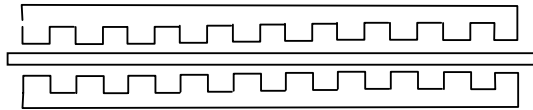
a) C_d - cuplul de pornire;

b) C_n - cuplul nominal;

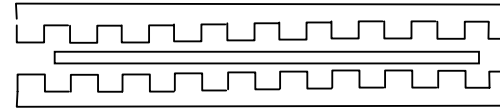
c) e - alunecarea internă: $e = N_s - N_n$ unde N_n - turația nominală ($N_n < N_s$).

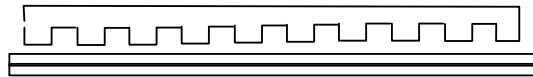
MOTORUL ELECTRIC LINIAR

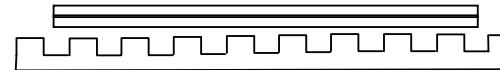
(a)

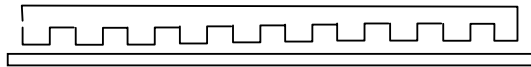
(d)

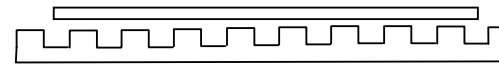
(b)

(e)

(c)

(f)

a și d - cu *dublu inductor și indus nemagnetic*; b și e - cu *simplu inductor și indus compozit*; c și f - cu *simplu inductor și indus masiv magnetic*;
- *inductor scurt și indus lung (a, b, c,) sau cu inductor lung și indus scurt (d, e, f).*

Tendențe în construcția de motoare electrice pentru acționarea sistemelor mecatronice

.creșterea performanțelor sistemelor de acționare, concomitent cu simplificarea acestora și reducerea masei și volumului motoarelor pentru a reduce inerția și crește cuplul motor.

reducerea volumului și masei motoarelor electrice, firme specializate oferind motoare cu *rotor plat din material plastic* cu conductori lipiți, motoare în *formă de inel*, *plate*, *motoare lungi* dar de diametre foarte mici.

in atenția proiectanților stau și materialele utilizate la construcția motoarelor electrice. S-au construit motoare cu *inductor din magneți metalici* (aliaje de fier, cobalt, nichel, aluminiu, cupru) în locul magneților de ferită. De asemenea, s-au utilizat *pământuri rare* (samariu - cobalt, Sm- Co5, cu 65 % Co) sau *materiale magnetice noi* din fier-niobiu-bor, introduse de firma Electro-Craft din SUA, după 1970, care au dat posibilitatea măririi cuplului la aceleași dimensiuni ale motorului și păstrarea caracteristicilor magnetice la variații mari ale temperaturii.

în scopul reducerii masei motoarelor electrice s-au realizat construcții de carcase din aliaje ușoare și materiale compozite.

ACTUATORI SPECIALI

CLASIFICARE (dupa modul de obtinere a actionarii):

Interactiunea campurilor (interactiunea campurilor magnetice, a curentului electric cu campuri magnetice, interactiunea sarcinilor electrice)

Cursa nelimitata: micromotoare de curent continuu si curent alternativ, asincrone si sincrone

Cursa limitata: micromotoare liniare de curent continuu, microelectromagneti

Interactiunea mecanica (actiunea unui agent fizic -lichid sau gaz de regula- a carui presiune sau debit determina deplasarea sau deformarea unor elemente active)

Rotativi : micromotoare cu palete cu cursa nelimitata sau limitata

Liniari : cilindri

Cu elemente deformabile: tub flexibil, tub Bourdon, rotativi (tub rasucit sau tub anizotrop, curbat)

Deformatii limitate (liniare sau unghiulare)

Au in structura *elementele active* (unul sau mai multe materiale „inteligente” care se deformeaza controlat liniar si unghiular). Aceste deformatii pot fi transformate in miscare continua de translatie sau rotatie si amplificate prin intermediul unor mecanisme (*transmisii prin forma* – mecanism cu clichet, roti dintate, surub-piulita si pinion-cremaliera; *micropgrip*; *frictiune*)

Functie de natura semnalului de intrare utilizat pentru deformarea controlata a elementului activ:

Actuatori comandati termic (flux de caldura):

- actuatori pe baza de bimetale;
- actuatori pe baza de aliaje cu memoria formei;

Actuatori comandati electric (prin intermediul intensitatii campului electric):

- actuatori piezoelectrics (elemente active din piezocristale, piezoceramici, piezopolimeri);
- actuatori electroreologici.

Actuatori comandati magnetici (prin inductie magnetica):

- actuatori magnetostrictivi;
- actuatori pe baza de ferrofluide.

Actuatori comandati optici (optoelectric sau optotermic):

- actuatori termo-/ electro – fotostrictivi;
- actuatori piro-piezoelectrics;

Actuatori comandati chimici:

- muschi artificiali.

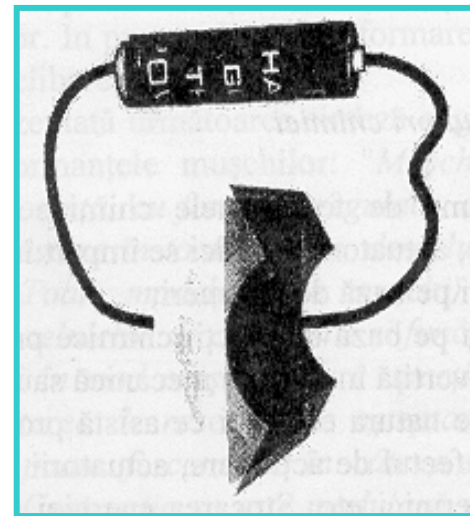
Actuatori bazati pe alte fenomene fizice.

Actuatori chimici (randament 30%-60%)

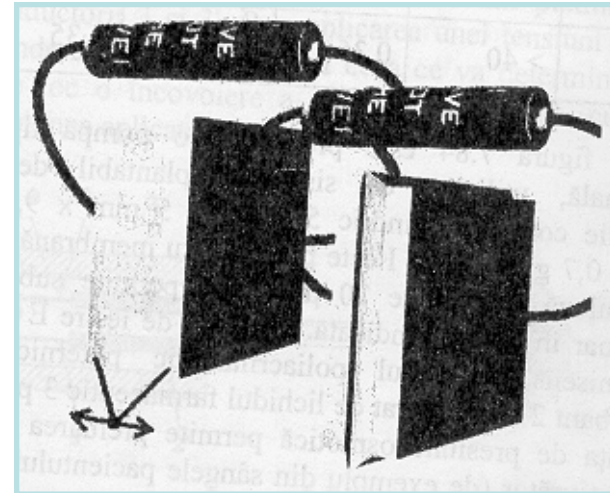
a) pe baza de polimeri

- *geluri polimerice* (retea de legaturi incrucisate a unui polimer) – maresta volumul de 1000 ori (reversibil); ex: alcoolul polivinilic (PVA), acidul poliacrilic (PAA) si poliacrilonitril (PAN).
- *polimeri conductivi* (composite organice) : polianilina (PAni). Polipirolul (PPY).
- polimeri electrostrictivi (elastomeri dielectrici) – polimeri pe baza de polimetilacrilat (PMMA).

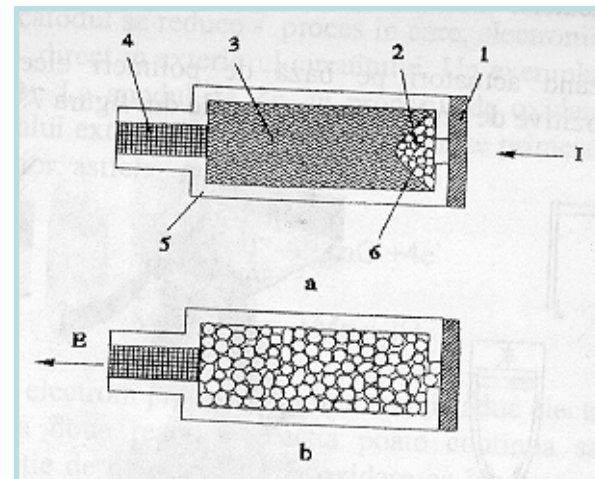
Actuator pe baza de polimeri conductivi

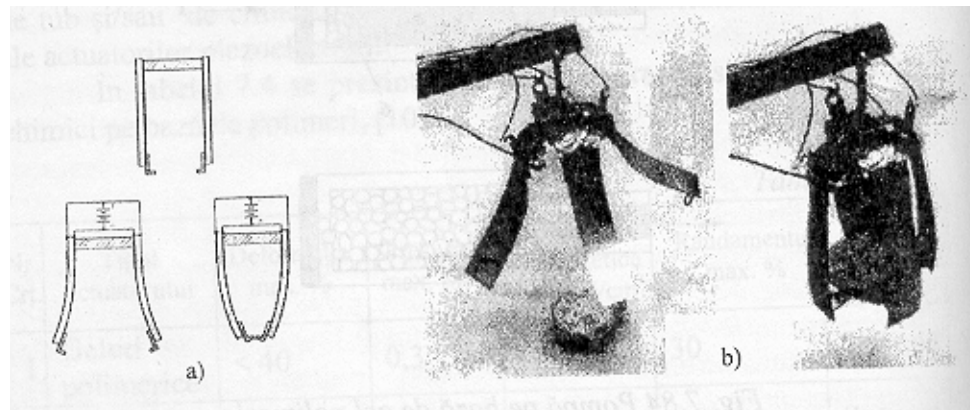
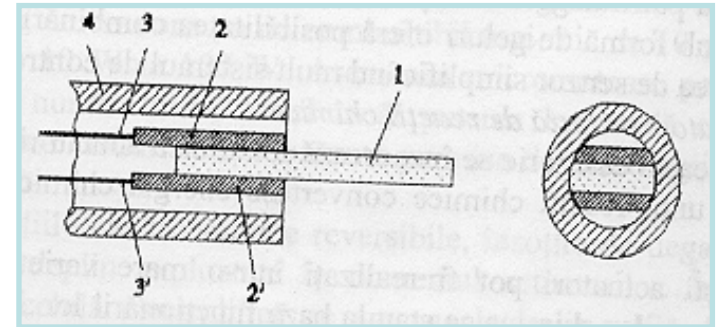
Actuator pe baza de polimeri electrostrictivi

Pompa pe baza de gel polimeric

Actuator pe baza de film polimeric ionic conductiv

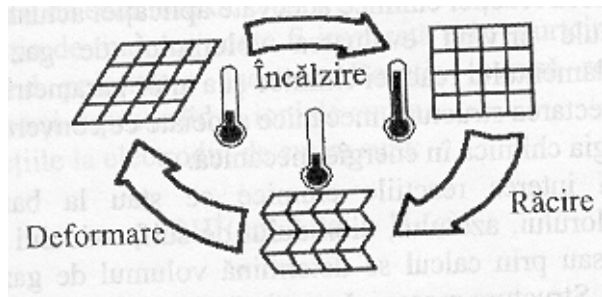
Dispozitiv de prindere

Actuatori pe baza de reactii chimice:

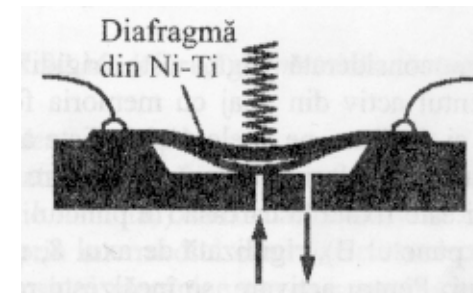
- motoare cu ardere interna;
- actuatori explozivi;
- actuatori ce se bazeaza pe oxidarea hidrocarburilor etc.

Actuator pe baza de aliaje cu memoria formei (aliaje Ni-Ti, Cu-Zn-X, Cu-Al-X) :

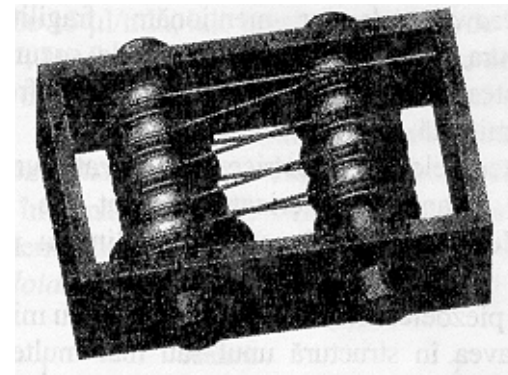
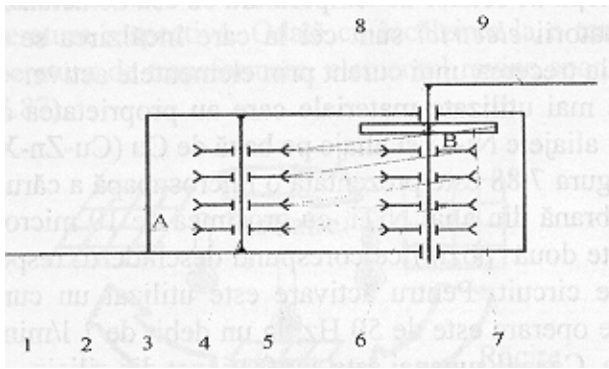
- termici
- electrici

Transformarile structurale la memorarea formei

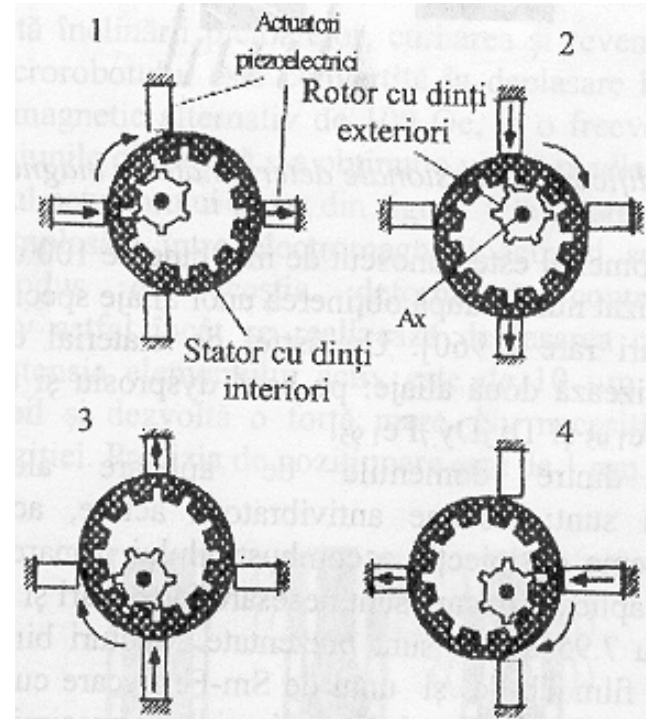
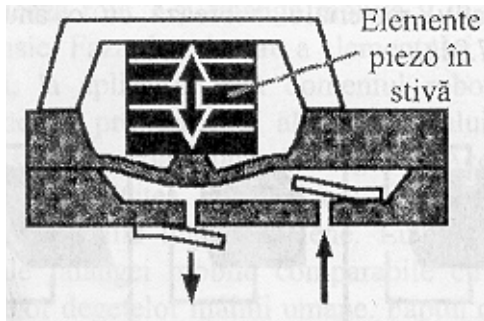
Microsupapa

Actuator interfalangian

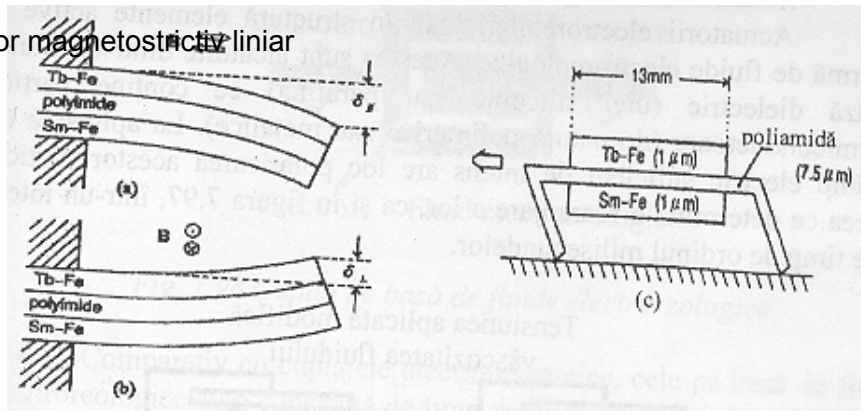
✓ Actuatori piezoelectrici:

- liniari
 - rotativi
- } miscare continua
sau pas cu pas

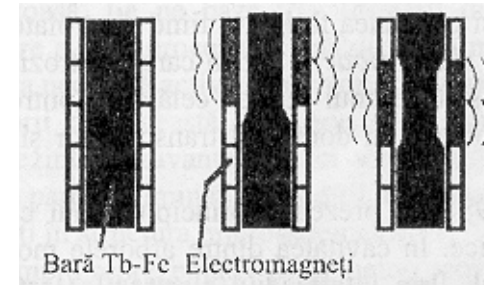

Actuatori magnetostrictivi

Actuator magnetostrictiv liniar

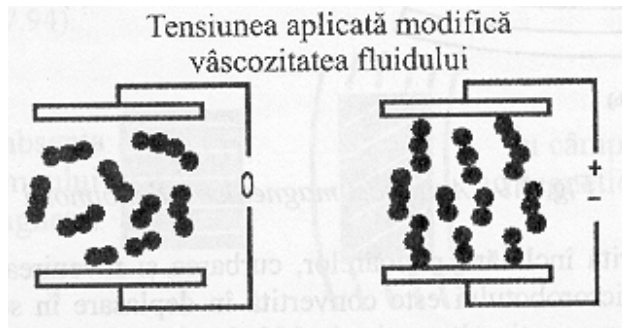

Actuatori magnetostrictivi bimorfi

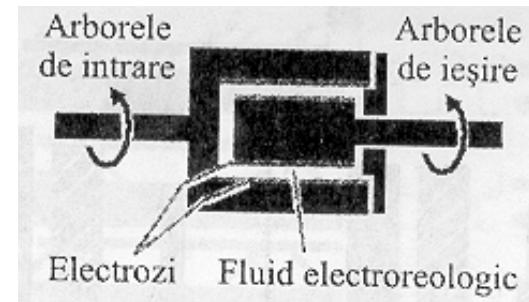

Actuator magnetostrictiv liniar

Actuatori electroreologici

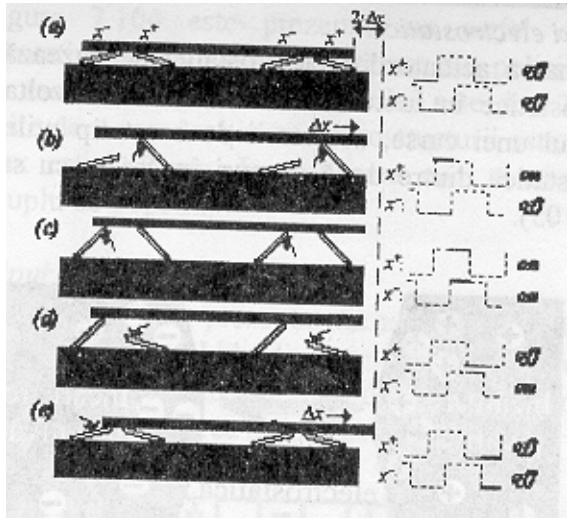

Principiul actuatorilor electroreologici

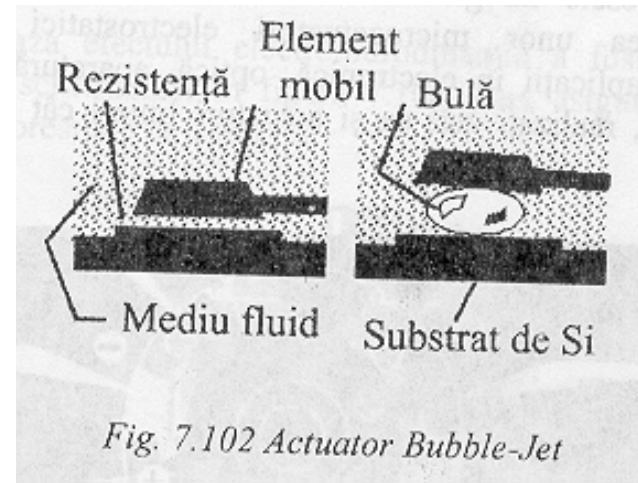

Cuplaj pe baza de fluide electroreologice

Actuatori termici

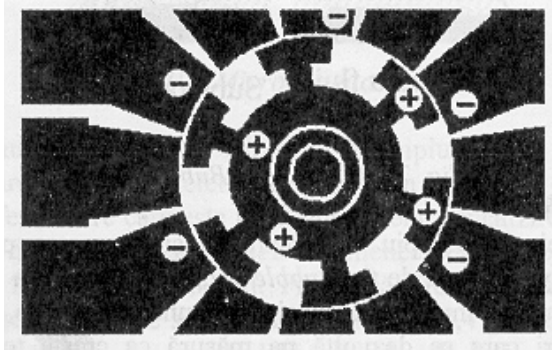

Sistem de deplasare pe baza de actuatori termici

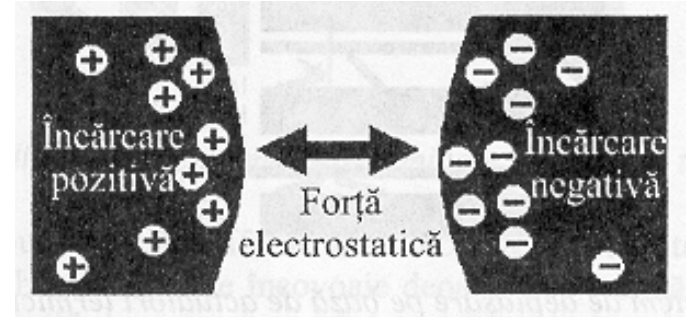

Actuator Bubble - Jet

Actuatori electrostatici

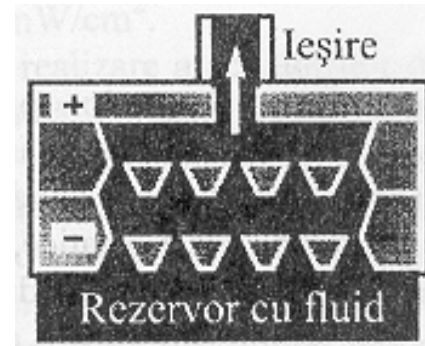
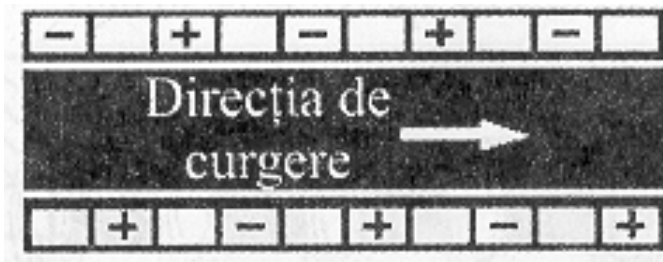

Microactuator electrostatic rotativ

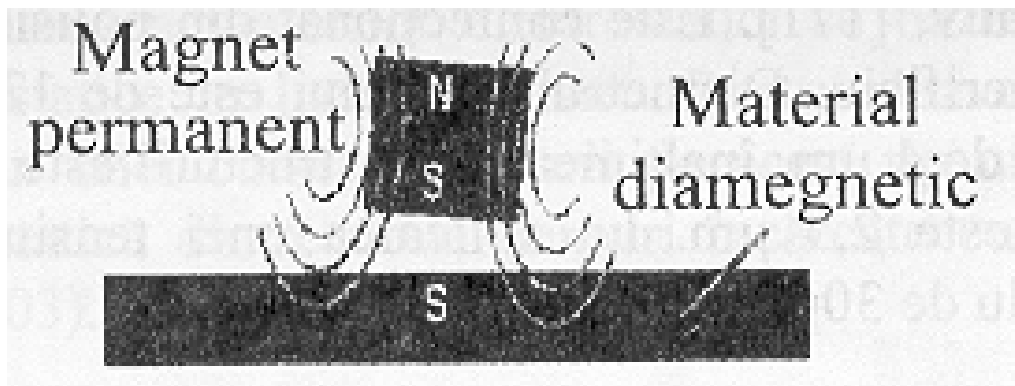

Principiul actuatorilor electrostatici

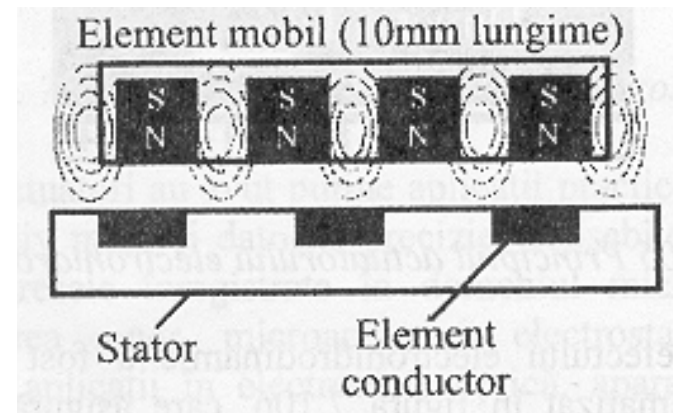
Principiul actuatorului electrohidrodinamic

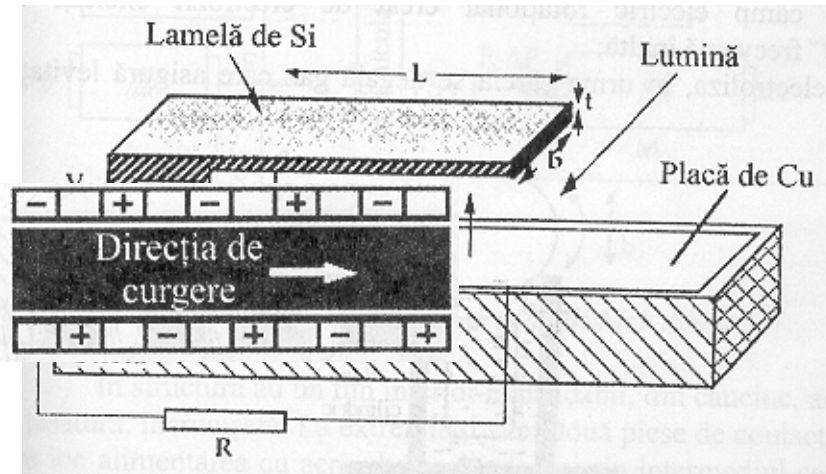
Micropompa electrohidrodinamica

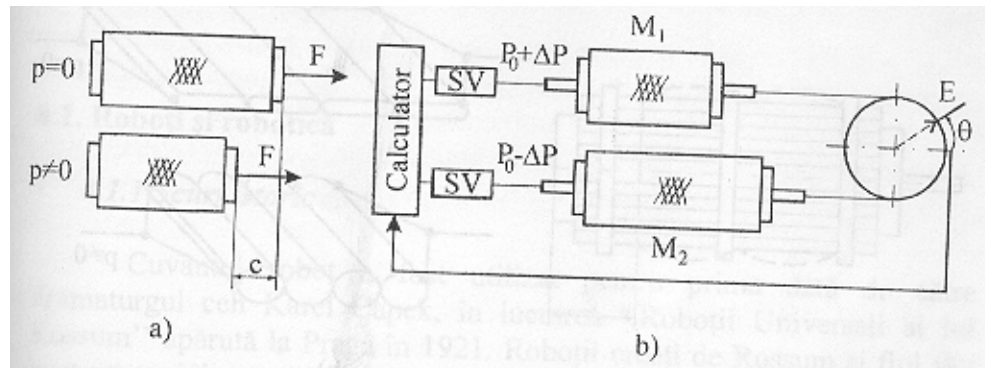
Principiul actuatorilor diamagnetici

Actuator liniar cu levitatie

Actuator optic

Muschi artificiali McKibben